

Dersim halkından kitlesel tepki

Devletin Dersim'e yönelik yürüttüğü baskı ve yok etme siyasetinin bir ürünü olan baraj yapımlarına karşı Dersim halkının sabrı kalmadı. Dersim'de Kemere Bel mevkiinde gizlice başlatılan baraj çalışmalarını basan halk, şirkete ait sondaj malzemelerini yakarak çalışmaları durdurdu.

Munzur'da sondaj çalışmaları durduruldu

Şirketin çalışmalarının duyulmasının ardından Dersim halkı kısa sürede bir araya gelerek, sondaj çalışmasının yapıldığı Kemere Bel'e doğru harekete geçti. Kemere Bel'de sondaj çalışması için hazırlanan iş aracını ablukaya alan halk, ayrıca araçta bulunan sondaj malzemelerini yakarak, kullanılmaz hale getirdi. Halkın tepkisiyle

beraber bölgede çalışmaların yürütülmesi için güvenlik alan askerler, şirket yöneticilerini zırhlı araçlara bindirerek bölgeden kaçırdı. Yapılan eylemin ardından çalışmalar dururken, Dersim halkı artık tahammüllerinin kalmadığını ve bu tarz eylemleri büyüterek devam ettireceklerini ifade ettiler.

Sf 16

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMİLE GELECEK

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ

1-16 EKİM 2010 184. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokras@ttmail.com www.devrimcidemokrasi.net

Çözüm mü, tasfiye mi?

"Demokrasi kazandı", "Türkiye değişimi istiyor" gibi başlıklarla, yapılan referandumun sonucunu büyük bir değişim olarak lanse eden Türk hakim sınıfları, demokratlıklarının ölçütünü fazla kaçırmış olacaklar ki anti demokratik uygulamaların ardı arkası kesilmiyor.

✓ Emperyalist devletlerin planları ekseninde yapılandırılmaya çalışılan Türk devleti, anayasa referandumuyla birlikte, yeniden güvenoyu alan AKP hükümeti ile sürece devam etme kararı aldı.

Büyük bir manipülasyonun etkisi altına aldıkları emekçi halkı kendi çıkarları doğrultusunda yönlendiren hakim sınıflar, kendi klik dalaşlarını halk üzerinden, halkı kendilerine yedekleyerek yapmaktadır. Bu çıkar dalaşında halkın payına düşen işsizlik, yoksulluk, imha, inkâr, baskı ve devlet terörüdür. "13 Eylül'de her şey değişecek, daha demokratik bir Türkiye'de yaşayacağız" propagandasının ardından gerçekleşen Hakkâri katliamı, demokratik kurumlara düzenlenen saldırılar, SDP ve TÖP üyelerinin apar topar gözüaltına alınarak tutuklanması, kendi analili ile eğitim görmek isteyen Kürtlere dönük geliştirilen geleneksel faşist söylemler...

Devletin yeniden yapılandırılması ve Kürt ulusal mücadelesinin gelmiş olduğu boyut, hakim sınıflar açısından bu sorunu tartışılır kılmaktadır. Ancak ne var ki burada sorunun tartışılması kadar nasıl tartışıldığı esas faktör olarak öne çıkmaktadır. Bugün adına her ne denirse densin veya nasıl bir "çözüm" üretilmeye çalışılırsa çalışılsın Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda geçmişte olduğu gibi bugün de devlet sözcülerinin ve AKP hükümetinin yaklaşımı esas olarak imha inkar ve tasfiye etme zemininde ele alınmaktadır. Ulusal hareketin kendi tasfiyesi ve bağımsızlık hakkının yok sayılması anlamına gelecek bir müzakereye evet

demesi ise kendi ipini çekmesi anlamına gelecektir. Böylesi bir yaklaşım uzun dönem yayılmış ve dünya kamuoyunda gündem oluşturmuş mücadele pratiğinden sonra, uzun soluklu amaçlarını gölgede bırakacak bir yönelim içerisinde kendi varlık gerekçesini tartışılır hale getirecektir. Devletin "açılım-çözüm" söylemi altında dayattığı tasfiyeye yönelik zemin üzerinde başlayacak bir müzakere süreci, çok açık ki inisiyatifin devlete kaptırılması anlamına gelecektir. Böylesi bir zeminde yapılacak olan anlaşma ya da müzakere, Kürt ulusuna ve ulusal bütünlüğüne kısmi taleplerin karşılanması dışında hiçbir kazanım sağlamayacaktır.

İçeriden dışarıya, dışarıdan içeriye umut penceresi

Demokratik Haklar Federasyonu Hapishaneler Komisyonu, hakim sınıfların hapishanelerde siyasi tutsaklara yönelik dayattığı tecriti ve baskıları geri püskürtmek için siyasi tutsaklarla birlikte ortak bir kampanya başlattı.

DHF Hapishane Komisyonu kampanya içerisinde çok yönlü meteryal ve araçlar yaratarak, devletin siyasi tutsakların dışarıyla olan bağını kopartmasının önüne geçmeyi hedefliyor. Kampanya ile ilgili açıklama yapan DHF Hapishane Komisyonu, herkesi kampanya etrafında kenetlenmeye çağırarak, siyasi tutsakların tecrite karşı yürüttüğü mücadeleye ortak olunmasını istedi. Hapishane Komisyonu: "Sınıflı toplumlarla birlikte, baskı ve hakimiyetin aracı olarak tarih sahnesine çıkan devletin, temel bileşenlerinden biridir zindanlar. Düzenin siyasi üst-yapısı 'suç' tanımlamasıyla, hukuku ve kendi adalet anlayışını ezilen halk sınıf ve tabakalarına dayatırken, bu üstyapıya muhalif ve düzene tehdit olarak görülen kesimlere 'suçlar' ve 'cezalar' gündeme gelmiştir. İç savaşın ve keskin mücadelelerin kaçınılmazlığında hakim sınıflar için zindanlar, sadece gözdağı vermenin, baskının ve tecritin değil, aynı zamanda katliamların da birer mekanı haline gelirler. Hapishanelerde kalan devrimci kadın tutsaklara onur kırıcı saldırılar yapılıyor, devrimci tutsakların fiili tavırları ve direnişleri sonucu aciz kalan hapishane yönetimleri, tutsakları başka hapishanelere sürgün ediyorlar. Devrimci tutsaklar baskılarla, sürgünlerle teslim alınamaz. Hapishanelerde hak ihlalleri artarak devam ediyor. Devrimci ve komünist tutsakları teslim almaya yönelik saldırılara karşı 'İçeriden dışarıya açılan UMUT penceresine bir merhaba da biz söyleyelim' açıklamasında bulundu.

devamı sayfa 4

PERSPEKTİF

Büyük Gerçekler Bizlerde Saklıdır

SAYFA 8

Hani hiç kimse mağdur olmayacaktı

Rize'de 13 kişinin ölümlüyle sonuçlanan selden sonra bölgeyi ziyaret eden bütün bürokratlar, halkın acılarından faydalanmak ve var olan öfkeyi dindirmek için bölgede selden zarar gören herkese destek vereceklerini açıklamışlardı. Ancak selin üzerinden aylar geçmesine rağmen bölgede devlet tarafından

yaraları saracak yardımların yapılmadığı ortaya çıktı. Selden zarar gören Rizeliler, devlet adına verilen sözlerin yerine getirilmediğini açıklayarak, kendi imkanları ile yaralarını sarmaya çalıştıklarını belirttiler. Bölge halkı, yetkililerin yardım etmemesi halinde daha zor durumlarla karşı karşıya kalacaklarını ifade ettiler. **sayfa 2**

ABD'nin silah tekelleri iş başında

ABD'nin, tarihinin en büyük silah satışını gerçekleştirmesiyle beraber silah tekellerinin Obama yönetimini dış politikada yönlendirme gücü açıkça gözler önüne serildi. Obama göreve geldiği dönemde kemer sıkma politikası adı altında savunma sanayisinde de bir takım düzenlemelere gidileceğini ve bu sektörü daha disiplinli bir hale getireceklerini açıklasa da, arkasındaki asıl gücün hizmetinden çıkmayacağı son gelişmelerle yine açığa çıktı..

SAYFA 10

Teslimiyeti parçalayan ON'lar

GÜNCEL 5

Abuzer Çat, Zafer Kırbıyık, İsmet Kavaklıoğlu, Önder Gençaslan, Habip Gül, Ümit Altıntaş, Aziz Dönmez, Ahmet Savran, Mahir Emsalsiz, Halil Türker; Türk hakim sınıflarının hapishanelerde devrimci irade karşısında birkez daha yenilmesi not düşmüştü tarihe. 1999 yılında Ulucanlar'da tarih yazan ON'lar saygıyla anıldı.

EMEK 6

TÜM BEL-SEN ve çeşitli kurum ve sendikalarından temsilciler, Fatih Belediyesi'nde gerçekleştirilen sürgünlere dikkat çekmek için eylem yaptılar. Sendikali emekçiler eylemde "Sürgünü yapanlar şunu bilmeli: mücadeleyi asla engelleyemeyecekler. Mücadelemizin artacağını iyi bilmelidirler" dediler.

Sürgünlere tepkiler sürüyor

GÜNCEL 13

Eğitim-Sen '2010-2011 Eğitim Öğretim Yılı Başında Eğitimin Durumu'na ilişkin bir rapor hazırladı. Raporda eğitim sisteminin içerisinde bulunduğu içler acısı durumu, eğitim sistemini çökme noktasına getirdiği ifade edildi. Eğitim Sen raporunda bir dizi öneride bulunarak, sorunların çözülmesi için harekete geçilmesini istedi.

Eğitim sistemi çökme noktasında

Hani kimse mağdur olmayacaktı

Rize'nin Gündoğdu beldesinde 13 kişinin ölümlüyle sonuçlanan sellerde devlet yetkililerinin "kimse mağdur olmayacak" biçiminde yapmış olduğu açıklamalarının yalandan ibaret olduğu ortaya çıktı. Selde evleri yıkılan ya da evleri oturulamaz hale gelen aileler, devlete tepkisini yükseltiyor.

Rize'nin Gündoğdu beldesinde 26 Ağustos'ta

meydana gelen sellerde evleri ve yaşadıkları yerler zarar gören aileler kendi imkanlarıyla uğradıkları zararı en aza indirme çabasındalar. Medya önünde her fırsatta selden zarar gören insanların yanlarında olduklarını söylemekten çekinmeyen yetkililer belde halkını kendi 'kaderlerine' terk etmiş durumda. Sel felaketinde en fazla zarar gören yerlerden Hamidiye Mahallesi'nde

bulunan Yıldızkent Sitesi Yöneticisi Muhlis Bilir, Başbakan Erdoğan'ın "yaraları saracağız" sözlerine rağmen sadece göstermelik olarak iş makinelerinin beldeye gönderildiğini, 2 gün sonra onların gelmediğini ve çamur biriken yerleri kendi imkanlarıyla temizlemeye çalıştıklarını belirtti. Ancak bu çalışmanın bireysel bir çabayla aşılacak bir sorun olmadığını ve bodrumlan-

nın tamamının çamurla dolu olduğunu aktaran Bilir, iş makinelerine her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduklarını belirtti. Çamur yığınlarıyla boğuşmaya itilen belde halkı, yetkililere tepkisini yükseltiyor. Gündoğdu Belediye'sinden defalarca iş makinesi istediklerini ancak belediyenin halka duyarlı olmak yerine olayı geçiştirdiğini belirten Osman Aktaş, belde-

de halen 175 evin hasarlı olduğunu ve yetkililerin yardım etmemesi durumunda daha da zor durumda kalacaklarını belirtti. Devletin yaptığı yardımın çok az olduğunu ve yaralarını sarmaktan uzak olduğunu, Basketbol Millî Takımına yapılan yardımların kendilerine sağlanan paranın çok çok üstünde olduğunu belirtti.

Korsan duruşmadan sahte tutanağa

Geçtiğimiz Mayıs ayında Muğla'da polis kurşunu ile öldürülen üniversite öğrencisi Şerzan Kurt olayı ile ilgili yürütülen soruşturmada polisin sahte tutanak hazırladığı ortaya çıktı. Daha öncede davanın ilk mahkemesi yapılmadan mahkeme yeri değiştirilmiş, ardından da ailesi ve avukatlarından habersiz mahkeme gününden bir gün önce adeta kaçınırcasına korsan duruşma yapılmıştı. Bu durum devletin tetikçi olarak kullandığı polislerini korumaya devam ettiğini göstermektedir. Polisin 'Şerzan vurulduğunda polis olay yerinde yoktu' şeklindeki olay yeri tutanağını Savcılığın incelediği kamera kayıtlarında polisin gençlerin üzerine ateş ettiği tespiti yapılarak yalanlanmış oldu. Geçen Mayıs ayında sivil faşist ve polis işbirliğiyle devrimci ve yurtsever öğrencilere yapılan saldırı sonucu Batman'lı bir Kürt ailenin çocuğu olan 21 yaşındaki Şerzan Kurt, polis kurşunuyla öldürülmüştü. Olay yeri soruşturmasını yürüten polisin,

dört gün içinde birbiriyle çelişen iki evraka imza attığı ve 'sahte evrak' düzenlediği ortaya çıktı. Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı'nın iddianamesine göre, 12 Mayıs 2010'da saat 00.30 gibi İstanbul Bira-hanesi'nin önünden geçen Cansel İ. ve Sefa Ö. adlı iki sol görüşlü öğrenciye küfredilince arkadaşları birahänenin yakınındaki Akyol Parkı'nda toplandı. Ülkücülerle aralarında çıkan kavgaya polis müdahale etti. Onlar gözaltına alınırken, saat 02.30-02.40 sularında Kurt'un da aralarında olduğu üniversiteliler polis merkezine doğru yürüyüşe geçti. Bu sırada, yol üzerindeki lokantada bulunan ülkücülerle taşlı kavgaya tutuştular. Ülkücüler polislerle doğru koştuğu sırada, Gültekin Şahin adlı sivil polis önce havaya ateş açtı. Göstericiler Kıbrıs Caddesi'ne kaçarken, Şahin bu kez de silahı eylemcilere doğrultup tetiğe bastı. Kurşunun isabet ettiği Batmanlı Şerzan Kurt'un ağır yaralandığı ve 24 Mayıs'ta hayatını kaybettiğine yer verdi.

Polisin sahte tutanağı hafıza yitiminin acizliğine uğradı ve açığa çıktı

İddianamenin en çarpıcı kısmı ise Muğla Emniyeti'nin olay yeri tutanağı oldu. Polis tutanağına göre Şerzan Kurt'un ölümüne yol açan kurşunun polisin silahından çıkmamış. Dosyaya giren 12 Mayıs tarihli 'Olay Yeri Tutanağı'nda, Şerzan Kurt'un vurulduğu noktada hiç bir polisin bulunmadığı öne sürülmekte, tutanakta dikkat çeken en çarpıcı nokta ise tutanağı imzalayanlar arasında, Kurt'u öldüren ve daha sonra tutuklu yargılanmaya başlayan polis Gültekin Şahin'in de olması. Ancak Savcılık soruşturmasında, bu tutanaktaki beyanlar ile olaydan dört gün sonra yani 16 Mayıs'ta Terörle Mücadele Şube Müdürü Deniz Alemdar tarafından savcılığa gönderilen polis fezlekesindeki beyanların çeliştiğine dikkat çekildi. Olaydan 4 gün sonra hazırlanan Fezlekede 4 gün önce hazırlanan sahte tutanak unutuluyor ve polis kendini kendi hazırladığı fezlekeyle ele veriyor.

Fezlekede polis, kendi tutanağının aksine polislerin o noktada bulunduğu belirtip şöyle diyor: "Kalabalığı dağıtmak için havaya ateş açılmış ve gazla müdahale edilmiştir. Müdahaleden kısa bir süre sonra bir şahsın vurulduğu görülmüştür."

Olay yeri tutanağıyla çelişen fezlekede de kamera kayıtları gizlenmeye çalışılmış. Polisin yalanla kendini kurtarma çabası kamera kayıtlarının gizlenmesinde de kendini ele veriyor. Fezlekede, o gün meydana gelmiş başka bir saldırının kamera kaydına yer verilirken, Kurt'un vurulduğu sokağa bakan kameraların incelenmediği, incelendiyse de buna yer verilmediği Savcılık soruşturmasında anlaşıldı.

Savcı Tanık Tuna'nın 22 Haziran'da hazırladığı iddianameye konulan, bir pastaneye ait kameranın saat 02.44'teki kaydına göre, vurulma anı şöyle gerçekleşiyor: "Şüpheli Gültekin Şahin'in göstericilere doğru koştuğu, silahını göstericilere doğrultarak ateş ettiği silahın namlusundan çıkan duman ve ateşten görülmüştür... Bir müddet sonra polislerin görüntüye girmeyen bir noktaya doğru yönelecekleri, bu esnada Şahin'in silahını beline takarak uzaklaştığı görülmüş..."

TAYAD'lılara Bolu'da Faşist Saldırı

TAYAD'lılar hapishanelerde süren tecrit uygulamalarına karşı İstanbul'dan Ankara'ya bir yürüyüş başlattı. 18 Eylül'de başlayan yürüyüşün 7. Gününde TAYAD'lılara Bolu'da faşist bir grühhun linç girişimine maruz kaldılar. Kente giren tutuklu yakınları ilk olarak Kaynaşlı ilçesi Ankara karayolunda, "şehitler ölmez vatan bölünmez", "kahrolsun PKK" sloganlarıyla bir

grubun taşlı sopalı saldırısına uğradı. Polis binlinçli olarak saldırganlara geç müdahale ederek, TAYAD üyelerinin linçe maruz kalmasını istedi. Yürüyüşe geçen TAYAD'lıları takip eden aynı grup yeniden saldırdı. Kordon eşliğinde şehir dışına çıkarılan TAYAD'lıların yürüyüşü devam ederken, polis tutuklu yakınlarını zorla polis otosuna bindirmeye çalışarak olayları tırmandırma-

ya çalıştı. Buna tepki gösteren TAYAD'lılara bu kez polis bir saldırı gerçekleştirdi. Linç girişimine maruz kalan TAYAD Başkanı Behiç Açı, polisin müdahale etmekte geç kaldığını belirterek, "neden müdahale etmiyorsunuz" diye sorduklarında, "halkın hassasiyetine saygı gösteriyoruz" cevabı aldıklarını söyledi.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ'DEN

Ezen ve ezilen çelişkinin gerçek manada çözümü gelecek sınıf mücadelesiyle mümkün olacaktır. Bu değişim ve gelişim süreci yeni fiizileri bağrında toplarken gelişme önderlik edecek olanlar ise hiç kuşkusuz komünistler yani Maoistler olacaktır. Bu, toplumsal pratikle sınanmış temel doğruyu ifade eder. Dünya-daki gelişmeler, bu gelişmelerin öncülerine bakıldığında MLM bilimiyle donanmış ve bunu rehber edinen komünist partilerle mümkün olacağını göstermektedir. Hiç kuşkusuz coğrafyamız, yeni gelişmelere ve devinimlere gebedir. Bu devinimlere yön verecek olan komünistler diğer bir deyişle, Maoist komünistler olacaktır. Maoist saflarda yaşanan gelişmeler bu sürecin mütevazı adımları olmakla birlikte devrimci savaşta ısrarın azmidir. Beklentilerin ve estirilen neo-liberal rüzgarın derin tasfiyeci süreci dayatmasına karşın, devrimci eylem pratiğinin savunusu ve atılan mütevazı adımlar önemli bir yerde durmaktadır. Özellikle son süreçlerde yoğunlaşan eko-loik saldırıların ana hedefi sistem içi bir devrimci profili yaratma istemidir ve bunda başarılı bir yol katedildiği de açıktır. İşte böylesi bir durumda devrimci eylem pratiklerinin küçükte

olsa çağıtığı kıvılcımlar umut veren bir yerde durmaktadır. Liberal çıkışlara esir olmuş bir pratik yönelimin halk kitlelerine vereceği hiçbir şey yoktur. Hakim sınıfların demokrasi havarisi kesildiği, nutukların ardı arkasının kesilmediği bir dönemde yaşananlar, liberal söylemlerin ve sözde demokrasi beklentilerinin içeriğinin ne kadar boş olduğunu göstermiştir. Egemen sınıflar cephesinden estirilen rüzgarın, döneme göre yeniden ele alındığı görülmektedir. Aralarındaki klik dalaşları, yapılan referandumla birlikte yeni bir boyut kazandı. Sandıktan çıkan oylar üzerinden yapılan değerlendirmelere bakılacak olursa, klikler arası bir uzlaşının kaçınılmaz olduğu görülecektir. Halkı kendisine yedekleyen bu kliklerin, önmüzdeki günlerde nasıl bir yol haritasıyla devam edecekleri yapılan referandumun öngünlerinde belli bir nitelik kazanmıştı. Şimdi bunun uygulaması üzerine alıştırmalar yapılıyor. Kürt ulusal sorununda geline aşamaya bakıldığında, imha ve inkar politikalarının büyük bir ısrarla sürdürüldüğü ortada. Geleneğinden vaz geçmeden büyük bir ısrarla ırkçı-faşist söylemleri devam ettiren hakim sınıf sözcüle-

ri, yasakçı zihniyetlerini ve sorunu hangi kulvarda tartıştıklarını resmederken, ulusal hareket cephesinde ise bekleyişler devam ediyor. Sürece olumlu manalar yükleyen Kürt ulusal hareketi devletin yöneliminde umutlu bekleyişini sürdürüyor. Demokrasi söylemleri içerisinde hak gaspları ve demokratik güçlere yönelik saldırılar devam ediyor. Bir tarafta demokrasi nutukları, diğer tarafta hak gaspları, işkence, linç saldırıları vb. Devletin değişmez politikası olan bu saldırganlık furysı, tüm söylemlerine rağmen onun gerçek karakterini de resmediyor. Sürece dair umutlu bekleyişlerini sürdürenler, devletin çıplak gerçekliğiyle yüzleştiklerinde ver-yansın ediyorlar. Bu durum komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının iktidarından beklentileri de beraberinde getiriyor. Esas olanın halkın örgütlü karşı koyuşuyla aşılacak bir süreç olduğu görmezden gelinerek reformist kulvarlarda kulaç atılıyor. Kürt ulusuna dayatılan teslimiyet saldırıları sistem faşist feodal karakterinden bağımsız ele alınamaz. Önmüzdeki süreçte gelişmeler yön verebilmenin yolu, Halk Savaşını hayatın her alanında inşa edecek bir pratik hat iz-

lemekten geçmektedir. Halkın örgütlü karşı koyuşuyla mücadelesi nitel olarak güçlendirmek olmazsa olmazdır.

Önmüzdeki süreç ve hakim sınıflar arasındaki iktidar dalaşı devrimci durumun gelişmesi bakımından ciddi avantajlar taşıırken kendi içerisinde hakim sınıfların Türkiye- Kuzey Kürdistan emekçilerine karşı bir saldırı konseptini de bünyesinde barındırmaktadır. Hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişkileri devrimci fırsatlara dönüştürmek ve Halk Savaşını mad-di bir güce dönüştürmek için, umudumuzu ve geleceğe inancımızı yaşamla bütünleştirmek acil görevlerimizdendir.

Çok açık ki, "örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yene-mez" şiarı toplumsal pratikle bütünleştirildiğinde gerici sınıfların iktidarı sarsılacaktır. Sistem içi bekleyişlerden değil, halkın yaratıcı gücüne güvenerekten, halktan aldığı güçle ilerleyen devrimci eylem pratiğiyle sürece cevap olunacaktır. Bu gerçekliğin farkında olmayan ya da bu gerçekliği es geçenler estirilen tasfiyeci rüzgara kapılarak tarihin tozlu sayfalarına karışacaklardır.

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU KUT OL

ABONE OL ABONE BUL

ABONELİK SÜRESİ	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24 YTL	70 EURO

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (TL) 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (CHF) 1142699
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Sterlin) 1174906

SDP ve TÖP yöneticileri tutuklandı

21 Eylül günü Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) ve Toplumsal Özgürlük Platformu (TÖP) üyesi 17 kişi sabah saatlerinde evlerine yapılan baskın sonucu gözaltına alındı.

Eş zamanlı gerçekleştirilen baskınlarda SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan, SDP Genel Başkan Yardımcısı Günay Kubilay, İHD İstanbul Şube yöneticisi Sultan Seçik, Toplumsal Özgürlük Platformu sözcüleri Oğuzhan Kayserili-oğlu'nun da aralarında bulundu-

ğu 17 kişi gözaltına alındı.

Burjuva-feodal medyaya "Devrimci Karargah" operasyonu olarak yansıtılan SDP, TÖP yönetici ve üyelerinin içinde bulunduğu 17 kişinin İstanbul Beşiktaş Adliyesi'nde görülen davasında 13 kişi tutuklandı.

TÖP ve SDP ortak bir açıklama yaparak saldırıları kınadı. Ortak açıklama da şunlara vurgu yapıldı: "Sosyalist Demokrasi Partisi ve Toplumsal Özgürlük Platformu, sosyalist hareketin yeniden yapı-

landırılması ve sosyalistlerin enternasyonalist birliğini gerçekleştirme sürecini başlatmak için bir araya gelmiş, bu birikliliği pratikte ve eylemlilikte hayata geçirmeye başlamış iki sosyalist yapıdır. Öyle anlaşılmaktadır ki, SDP ve TÖP'ün sosyalist birliğe yönelik olarak sergiledikleri eylemli irade bir yerlerde rahatsızlık yaratmıştır."

Gözaltılar protesto edildi

İstanbul Taksim Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eyleme

DHF'nin de aralarında bulunduğu birçok devrimci, demokrat kurum katılarak destek verdi. Yapılan açıklamada, yapılan bu operasyonun asıl nedeninin referandumda sergilenen boykot tavrı olduğu ifade edildi.

Ankara Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen basın açıklaması ile gözaltı terörü protesto edildi. Sosyalist Demokrasi Partisi, Toplumsal Özgürlük Platformu ve Sosyalist Birlik Hareketi ortak yayınladığı açıklamada tüm kamuoyunu

yaşanan bu saldırılara karşı duyarlı olmaya çağırdı. İzmir Eski Sümerbank önünde yapılan basın açıklamasında ise, "Yasal ve demokratik zeminlerde ezilen ve emekçilerin sorunları etrafında mücadele eden arkadaşlarımız tamamen uydurma suçlularla gözaltına alınmışlardır. SDP'ye ve TÖP'e yapılan bu saldırıyı protesto ediyoruz. Arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz." şeklinde ifadelerle yer verildi.

İçeriden dışarıya açılan umut penceresi

HABER MERKEZİ- Demokratik Haklar Federasyonu Hapishaneler Komisyonu devletin hapishanelerde siyasi tutuklanı teslim almak için çok yönlü bir şekilde uyguladığı tecrit saldırılarına karşı, siyasi tutsaklarla birlikte ortak cevap vermek için kampanya başlattı.

DHF Hapishane Komisyonu tecrite karşı başlatılan kampanya boyunca siyasi tutsaklarla karşılıklı güçlü bir iletişim kurulacağını açıkladı. İletişim Kampanyası çerçevesinde içerden dışarıya, dışardan içeriye düzenli bir şekilde mektup, faks gönderileceğini belirten DHF Hapishane Komisyonu ayrıca siyasi tutsakların dışındaki sesi olmak için kampanyaya katılanların siyasi tutsakların uğradığı hak gasplarını radyolardaki istek programlarında dile getirecek. Hapishane Komisyonu kampanya içerisinde çok yönlü meter-yal ve araçlar yaratarak, devletin siyasi tutsakların dışarıyla olan bağının kopartmasının önüne geçmeyi hedefliyor. Kampanya ile ilgili açıklama yapan DHF Hapishane Komisyonu herkesi kampanya etrafında kenetlenmeye çağırarak, siyasi tutsakların tecrite karşı yürüttüğü mücadeleye ortak olunmasını istedi. Hapishane Komisyonu yürütülen kampanya çalışmalarını ve tutsakların gönderdikleri mektupların www.tutsakpartizan.org sitesinden takip edilebileceğini açıkladı.

İÇERİDEN DIŞARIYA AÇILAN 'UMUT' PENCERESİNE BİR 'MERHABA' DA BİZ SÖYLEYELİM

Kampanya ile ilgili olarak yapılan açıklamada şunlara değinildi: "Sınıflı toplumlarla birlikte, baskı ve hakimiyetin aracı olarak tarih sahnesine çıkan devletin, temel bileşenlerinden biridir zindanlar. Düzenin siyasi üst-

yapısı "suç" tanımlamasıyla, hukuku ve kendi adalet anlayışını ezilen halk sınıf ve tabakalarına dayatırken, bu üstyapıya muhalif ve düzene tehdit olarak görülen kesimlere "suçlar" ve "cezalar" gündeme gelmiştir. Bu şekilde hakimiyetini sürdürmeyi, baskı, zor ve sindirme yöntemleriyle sitemlerini korumayı hedefleyen hakim sınıflar, çok sıklıkla sınıf savaşımının doğan hedefleyen yani muhalifliğini bilinçli gerçekleştiren "politik suçlular" ve "savaş esirleriyle" karşı karşıya kalmaktalar.

Baskı ve zorun olduğu yerde isyan etmek meşrudur. Adaletin mülkün temeli olduğu bu düzene en küçüğünden en ciddisine, kendiliğinden olandan en devrimcisine kadar her türlü isyan ve muhalefet karşısında polis, ordu, mahkeme, zindan vb. bileşenleriyle devletin hakimiyet ve zor araçlarını kullanmaktadır. Sınıf savaşımının keskinleştiği, ekonomik, siyasi krizlerin mevcut olduğu ve de derinleştiği ve sistemin istikrar bulamadığı koşullarda, üstüne üstlük burjuva demokratik anlamda dahi olsa belirli sınırlarda bir demokratikliği içermeyen üstyapılar söz konusu olur. İç savaşın ve keskin mücadelelerin kaçınılmazlığında hakim sınıflar için zindanlar, sadece gözdağı vermenin, baskının ve tecritin değil, aynı zamanda katliamların da birer mekanı haline gelirler. Hele ki genel olarak halkın kendiliğinden veya bilinçli örgütlü isyanının, tepkisinin hakim sınıflarca göğüslenemediği siyasi sistemlerde zindanlar, yığımsal katliamlarla eşgüdüm içerisinden ve onların tamamlayıcısı olarak gündeme gelir. Hatta bir aşamadan sonra bütün ülkenin "halklar hapishanesi"ne dönüştüğü bir zor olgusuyla

karşı karşıya kalınır.

Gericici egemen sınıflar, devrimci, komünist tutsaklara karşı hapishaneyi öğretücü bir silah olarak kullanmak amacından asla vazgeçmezler. Bu ülkenin hapishanelerinde tecrit var. Ancak bu tecritin çok ötesinde işletilen bir süreçtir. Devrimci tutsakları fiziki olarak birbirinden ayırırken tüm dünya ile iletişimini koparma hedefine bağlı olarak işleyen uzun zamana yayılmış bir saldırı biçimidir.

Elbette hapishanede hak gasplarını dile getiren kamuoyunu bilgilendirmek için yollanmak istenen faksalar engelleniyor. Gereğeleri de "kamuoyu yapılmıyorsa" çalışılmıyorsa. Devrimci tutsaklara tecrit içinde tecrit dayatılıyor. Slogan atıldığı zaman ayda üç kez disiplin cezası veren bu anlayış, yasal hak olan sohbet hakkını sudan bahanelerle engelliyor. Sağlık sorunu olan tutsaklara kelepçeli tedavi dayatılıyor. Sosyalist basın hapishane yönetimi tarafından verilmiyor. Disiplin cezaları verilerek devrimci tutsaklara ziyaretçi yasağı engellenerek iletişim hakları kısıtlanıyor. Hapishanelerde kalan devrimci kadın tutsaklara onur kınıcı krizlerin mevcut olduğu ve de derinleştiği ve sistemin istikrar bulamadığı koşullarda, üstüne üstlük burjuva demokratik anlamda dahi olsa belirli sınırlarda bir demokratikliği içermeyen üstyapılar söz konusu olur. İç savaşın ve keskin mücadelelerin kaçınılmazlığında hakim sınıflar için zindanlar, sadece gözdağı vermenin, baskının ve tecritin değil, aynı zamanda katliamların da birer mekanı haline gelirler. Hele ki genel olarak halkın kendiliğinden veya bilinçli örgütlü isyanının, tepkisinin hakim sınıflarca göğüslenemediği siyasi sistemlerde zindanlar, yığımsal katliamlarla eşgüdüm içerisinden ve onların tamamlayıcısı olarak gündeme gelir. Hatta bir aşamadan sonra bütün ülkenin "halklar hapishanesi"ne dönüştüğü bir zor olgusuyla

la, yerel radyolarda tutsaklar adına belirttiğimiz isteklerimizle var olan tecrit işkencesine karşı mücadele azmimizi örelim.

Tutsak yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımızla dayanışma kampanyamız 5 Eylül 2010 tarihinde başlayıp 2011 yılı ilk haftasında bitecektir.

Tutsak Yoldaşlarımızın adreslerini www.tutsakpartizan.org sitesinden temin edebilirsiniz"

Mersin DHF toplu mektup gönderimi yaptı

Demokratik Haklar Federasyonu - Hapishaneler Komisyonu'nun örgütlediği 'siyasi tutsaklarla yaygın bir dayanışma kampanyası' için Mersin DHF faaliyetçileri 'içeriden dışarıya bir merhaba da bizden' diyerek tutsaklara kart ve mektup yolladı.

Geçtiğimiz Cuma günü, ilk olarak, 14 tutsağa yazılan mektup ve kartlar yollandı. Yazılan kart ve mektuplarda DHF-Hapishaneler Komisyonu'nun başlattığı kampanyanın anlam ve önemi anlatıldı: "İçeriden Dışarıya Açılan Umut Penceresine Bir Merhaba da Biz Diyelim" şiarıyla örgütlenen kampanyanın, bugünlerde, hapishanelerde hızla trmandırılan hak gasplarının, anti-demokratik uygulamaların ve tecridin hedef alındığı belirtildi.

Mersin DHF, bu ablukaya karşı, yaygın bir şekilde siyasi tutsaklarla dayanışmayı hedefleyen kampanyanın 5 Eylül 2010 ile 7 Ocak 2011 tarihleri arasında sürdürüleceğini kitlesine ve çevre-çeperine duyurarak "İçeriden Dışarıya Açılan Umut Penceresine Bir Merhaba da Biz Diyelim" şiarıyla başlatılan kampanyaya destek çağrısında bulundu.

Hapishanelerdeki keyfi uygulamalar ve hak gaspları devam ediyor

Mevcut sömürü ve zulüm düzenine karşı gelen, alternatifini yaratan ve yaymaya çalışan devrimci siyasi tutsakların teslim alamayan, seslerini bastıramayan devlet, hapishanelerde mevcut baskı ve tecrit saldırılarını artırarak tutsakları içerde ve dışarda toplumdan izole etmeye çalışıyor.

Ülkemizdeki siyasi tutsaklara uygulanan hak ihlallerine her geçen gün bir yenisi eklenmektedir. Bu durum rutin bir hale gelmiştir. Her fırsatta demokratik, ilerici, eşit, insana ve insan haklarına değer veren, her anlamda yaşamı kolaylaştırmaya yönelik girişimlerin olduğunu söyleyen egemenler ve usakları, hapishanelerde siyasi tutsaklara yönelik saldırılarını ise artırarak devam ettiriyor.

Hapishanede siyasi tutsakların en temel ihtiyaçlarını dahi giderememeleri için türlü 'numaralar' çeviren devlet, hapishanelerde insanın entemel yaşam gereksinimlerini ortadan kaldırmak niyetindedir. İşte devletin hapishanelerde uyguladığı saldırı metodları:

- 1- Ayakkabı vb. aramaların detektörle yapılmayıp elle yapılması.
- 2- Sosyalist ve Kürtçe yayınların geç verilmesi, bayiden alınmaması, gelenlerin geciktirilmesi, kimilerinin ise herhangi bir mahkeme kararının olmamasına rağmen idarece alınan kararlar doğrultusunda verilmemesi.
- 3-Telefon görüşmesi sırasında isim-soyadı (tekmil) dayatılması.
- 4-Yer değişimleri konusunda sürekli zorluk çıkartılması, aynı örgütten tutsakları bir araya getirmeme uygulaması, tecrit içinde tecrit politikası.
- 5-Yapılan tüm demokratik-meşru tepkilere sürekli keyfi tutumla "disiplin cezası" verilmesi, verilen cezaların peş peşe aralıksız uygulanması (hücre cezası, iletişim,açık,kapalı görüş ve etkinliklerden men.)
- 6-Kantin ürünlerinin çok kalitesiz olması, buna rağmen fiyatlarının pahalı ve çeşitlerin az olması.
- 7-Yemeklerin kalitesiz, menünün sabit, miktarının az olması, ayrıca kahvaltılık diye verilen malzemelerin yenilmeiecek kadar kötü olması.
- 8-Televizyon kanallarının az olması, dini kanalların ağırlıkta olması, tutsakların ise talep ettiği kanalların verilmemesi.
- 9-Fotokopi ile gelen materyallerin verilmemesi, fotokopi çektiirme olanının olmaması.
- 10-Elektriklerin sık sık kesilmesine rağmen hücrelerin jeneratöre bağlı olmaması.
- 11-Hücrelerin demirbaşlarının tamamlanmaması (pano, çalışma masası... vb.).
- 12-Hücreler arası kütüphane aracılığıyla kitap alışverişinin sağlanmaması.
- 13-Sabah havalandırma kapılarının çok geç açılması (08.10 ile 08.40 civarı)
- 14-Her sayımda tuvalet ve üst kata bakılarak "arama" gibi yapılması, kimi zaman gardiyanların provokatif tutumlarda bulunması.
- 15-Hücrelere pano takılmadığı halde duvarlara asılan takvim vb. şeylerde sorun çıkarılması.
- 16-Sıcak suyun haftanın her günü verilmemesi (haftada 2 gün 1,5 saat veriliyor.)
- 17-Hapishane girişinde onursuzca çıplak arama dayatması yapılması, zor ve şiddet kullanarak soyundurulması.
- 18-Diş hastalıklarında bazı tedaviler için (örneğin, kanal tedavisi) yüksek miktarda (180 ile 200 TL) para istenmesi
- 19-Hapishanede doktor bulunmaması, her revire gidişte muayene edip sorunu öğrenmek yerine ilaç yazıp gönderilerek baştan savmacı davranılması.
- 20-Mektupların, edebi ve siyasi çalışmaların engellenerek dışarı çıkarılmaması, fotokopilerinin dahi geri verilmemesi.
- 21-1 nolu ve 2 nolu F tipi hapishanelerinin arasında 100 metre mesafe olmasına rağmen posta alışverişinin ücretli (pullu) olması.
- 22-Göz hastalıklarına, yedek gözlük ve yeni reçete dayatılması.
- 23-Aramalarda; hücre çıkışında (revir, kapalı görüş, kurumun ilgili kişileriyle görüşme esnasında) iki (2) kez ayrıntılı arama, avukat görüşmelerinde (4) kez, hastane ve mahkeme gidiş gelişlerinde iki (2) kez x ray cihazıyla olmak üzere, toplam 8 (kez) arama yapılması.
- 24-Çeşitli gerekçelerle ihtiyaç duyulan (masa, daktilo, resim malzemeleri, boya, kalem vb.) hücre içerisinde hobi çalışması yapmak isteyenlere malzeme verilmemesi.
- 25-Radyo hoparlörünün sökülmesi.
- 26-Aylık olarak asker ve gardiyanların hücreyi ortak aramalarında etrafın dağıtılması.
- 27-Elektrik ücretlerinin tutsaklardan zorla alınması.
- 28-Hastanede, muayene esnasında kelepçelerin sökülmemesi, kabul edilmediği takdirde muayenelerin engellenmesi.
- 29-Gerekçe dahi gösterilmeden tutsakların sürgün edilmesi.
- 30-Hücrelere keyfi biçimde 'ani baskın' aramalarının yapılması.
- 31-'Elleri arkadan bağlama' elleri cebine koymayı gerekçe gösterilerek zorla müdahale edilmesi.
- 32-Yatakların dağılıp deforme olmasına rağmen değiştirilmemesi.
- 33-Hücrelerin boyanmasının yapılmaması.
- 34-Ziyaretçilerimiz ilk geldiklerinde "parmak izlerinin alınması" , "fotoğraflarının çekilmesi" , "göz izinin alınması" Fişlenmesi.
- 35-Hapishane içerisinde "A Takımı Müdahale Ekibi" olarak adlandırılan bir saldırı timinin oluşturulması ve bunlarla hapishane içerisinde sürekli karşılaşılmaması.

Yukarıda yazılmış olan hak ihlallerine bakılacak olursa, herhangi bir haktan, insana öncelik verilen düşünceden söz edilemez. 1 Haziran 2005'te yürürlüğe giren Yeni Türk Ceza Kanunu'nda devlet yerine insana, insan haklarına öncelik verildiği safsataları da böylelikle kanıtlanmış oldu. DHF Hapishane Komisyonu'nun başlatmış olduğu 'İçeriden Dışarıya Açılan Umut Penceresine Bir Merhaba Da Biz Söyleyelim' kampanyasının önemi yukarıdaki hak ihlallerine bakıldığı zaman açıkça görülmektedir.

Diyarbakır'da sivil polislerden işkence

Diyarbakır'da 3 kardeş, kimliklerini göstermelerini isteyen sivil polislerle kimlik sorunca dövülerek hastanelik edildi. Darp edilen kardeşlerden biri hastaneden 45 günlük iş göremez raporu alırken, diğer kardeşler de iki farklı hastaneden iş göremez raporları aldı.

20 Eylül gecesi Diclekent Sema-ti'ndeki evlerine gitmek için taksi

bekleyen 3 kardeş, yanlarına gelen 2 sivil polisin kimlik sormasıyla birlikte, polislerden kimlik göstermelerini istediler. Kardeşlerin kimlik sormasına küfürlerle karşılık veren polisler, kimlik soran kardeşleri hakaret ve küfürlerle dövmeye başladılar. Ardından olay yerine gelen resmi polis ekip-leri ile birlikte Huzur Polis Merkezi

Amirliği'ne götürülen üç kardeş burada da darp edildiler. İfadeleri alınmak için götürüldükleri polis merkezinde, kendilerine şiddet uygulayan polislerin ifade alınan odaya girmesiyle rahatsızlıklarını belirten 3 kardeş, ifade vermeyeceklerini belirttiler. Tutana-ak altına alınan bu durumdan sonra savcılığa çıkarılan 3 kardeş,

kendilerini döven polislerden şikayetçi oldular. Şüpheli sıfatıyla ifadeleri alınan polisler , ifadelerinde kendilerine küfür edildiği için "orantılı" güç kullandıklarını söylediler. Ortaya çıkan mobese kayıtlarını belirten 3 kardeş, ifade verdiklerini açıkça ortaya koyuyor. Görüntülerde polislerin, kardeş-lerden birini yere yatırp dövdük-

leri ve ellerini arkadan kelepçele-yerek yumrukladıkları görülüyor. Darp edilen kardeşlerin avukatı Ruknettin Çetedir, olayın açık bir işkence olduğunu ifade ederek bu tür olaylarla sık sık karşılaşıldığını belirtti. Olayın sistematik bir iş-kence vakası olduğunu belirten Çetedir, saldırının takipçisi ola-caklarını belirtti.

ON'lar teslimiyeti bo- şa çıkaran bir kararlı- lıkla direndiler

Ülkemizde gerici ve ilerici karşıt sınıfların iradi olarak çarpıştığı alanların içerisinde önemli bir yerde duran hapishaler, devletin birçok katliamına tanıklık ederken aynı zamanda devrimci mücadeleninde büyük zaferlerine tanıklık etti. Tarihte birçok kez gerici hakim sınıflar toplumsal mücadeleye büyük güç ve güven katan devrimci siyasi tutsaklara yönelik çeşitli saldırılar gerçekleştirerek yok etme girişimlerinde bulunmuştu. Sınırlı bir yaşam alanının içinde sınırsız mücadele araçları yaratarak direnen siyasi tutsaklar, ülkemiz devrimci tarihine şanlı mücadele zaferleri armağan ettiler. İşte bu tarih içerisinde devletin teslim alma saldırılarına karşı yürütülen devrimci savaşta öne çıkan bir direniştir 1999 Ulucanlar direnişi.

26 Eylül 1999'da uzun namlulu silahlarla, işkencelerle katledilmek istenen devrimci 'düşüncenin' ve pratiğin hiçbir şekilde sindirilemeyeceğinin, cevabın her zaman 'direniş' olacağını göstergesidir Ulucanlar. Bir sene sonra yapılacak olan 19 Aralık Katliamının provası olan Ulucanlar'da, devrimcileri sınırlı yaşam alanı içerisinde ağır otomatik silahlarla katlederek teslim almak isteyen hakim sınıflara güçlü bir cevaptı Ulucanlar. Devrimci mücadelenin faşist hakim sınıfların kan kusan silahlarının arasında yürüttüğü mücadelede 10 yiğit devimci şehit düşerek, hakim güçlerin teslim alma saldırılarına karşısında devrimci mücadelenin zaferini ilan etti.

Abuzer Çat, Zafer Kırbıyık, İsmet Kavakhoğlu, Önder Gençaslan, Habip Gül, Ümit Altıntaş, Aziz Dönmez, Ahmet Savran, Mahir Emsalsiz, Halil Türker; Türk hakim sınıfların devrimci irade karşısında birkez daha yenilmesini tarihe not düşmüştü. İşte bu şanlı direnişi yaratan başta şehit düşen ON'lar için anma etkinlikleri düzenlendi.

ANKARA- Ulucanlar Hapishanesi'nde kan ve can pahasına direnerek ölümsüzleşenler için Ulucanlar'da ve ölümsüzleşenlerin mezarları başında anma etkinliği düzenlendi Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), BDSP, DP, Halk Cephesi, KÖZ, Partizan, 78'liler Derneği Girişimi'nin katliam operasyonunun 11'inci yılı dolayısıyla düzenledikleri ortak anma etkinliğine Mücadele Birliği Platformu üyeleri, ÇHD ve Aydınlılar da destek verdi. Dikimevi Metro İstasyonu önünde bir araya gelen devrimci demokratik kurum üyeleri buradan Ulucanlar Hapishanesi önüne yürürken sık sık "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Ulucanları, Ümraniye'yi, Buca'yı, Burdur'u, Bayrampaşa'yı unutmadık", "Katil devlet hesap verecek", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını attılar. Hapishane önünde devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşunun ardından bileşenler adına okunan ortak açıklamada 26 Eylül 1999'da 10 devrimcinin direnerek, ölümü tereddütsüzce, devrimci direngenlikle karşılayarak ölümsüzleştiği ve zalime boyun eğdirdiklerine vurgu yapıldı.

26 Eylül Ulucanlar katliam operasyonunun içerideki devrimci iradeyi kırarak toplumsal muhalefeti teslim almayı amaçladığına dikkat çekilen açıklamada, "On'lar bu çabayı boşa çıkaran bir kararlılıkla direndiler" diye belirtildi. Açıklamada, "Katliamın ve diğer hapishane katliamlarının amacı, devrimcileri katlederek

toplumsal muhalefeti susturmak ve işçi emekçileri, ezilen halkları teslim almayı ve diktensiz bir gül bahçesi yaratmayı düşünüyor-du. Bu katliamla ABD ve AB emperyalizminin siyasi, askeri, ekonomik, sosyal ve kültürel yeni politikaları hayata geçirilmek isteniyordu. Ulucanlar katliamından F Tipi tecrit hücrelerine devletin katliam saldırıları devam ediyor, hücrelerde başta devrimci tutsaklar olmak üzere tüm tutsaklar "İnsan öğütme makinesinden geçiriliyor. Onlar devrimciydi, işçiydi, öğrenciydi, kamu çalışanıydı. Kısacası onlar bizdik. 11'inci yılında Onlar'ı selamlıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyor, baskı ve zulüm düzenine karşı herkesi Onlar'ın mücadelesini sahiplenmeye çağırıyoruz. Kanla yazılan tarih silinmez!" sözlerine yer verildi.

Dönemin yakın tanıklarından, Mahmut Konuk, saldırının mahkûmların tek tek isimlerinin zikredilerek "Canınızı almaya geldik" şeklinde ve tek silahı bedenleri olan tutsaklara ağır iş makineleri ve ağır silahlarla ateş edilerek gerçekleştirildiğini belirtti. Konuk, katliamda "Can sipir ve can pahasına sürdürülen ve 8 saati bulan direnişin ardından tutsaklar paramparça edilerek alınabildiler ancak teslim olmadılar. Canlı olarak ele geçirilen Cemal Çakmak ve diğer tutsakların kurşun yaralarına çivi çakılarak işkence yapıldı. Fakat onları devrimci mücadelelerinden vazgeçiremediler" dedi. Konuşmaların ardından atılan sloganlar ve Enternasyonal marşıyla anma etkinliği sona erdi.

'Yaşasın Ulucanlar direnişimiz'

İSTANBUL- İstanbulda Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) Ulucanlar katliamında ölen 10 devrimci için Karacaahmet Mezarlığı'nda anma etkinliği düzenledi.

Karacaahmet Mezarlığı önünde bir araya gelen Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) üyeleri, "Ulucanlar katliamı ve direnişi 11. yılında unutmadık unutturmayacağız" yazılı pankart açtı. Katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları ile kırmızı karanfıllar taşıyan tutuklu yakınları, "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Yaşasın Ulucanlar direnişimiz", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganları atarak, katliamda ölümsüzleşen Ümit Altıntaş'ın mezarına yürüdü.

TUYAB adına açıklama yapan Sema Gül, "İşkenceler, katliamlar ve bunların karşısında direniş destanlarıyla yazılıdır. Her saldırı, devrimci iradeye, direnişe, teslim olmama kararlılığına çarpıp yerle bir olmuştur" dedi.

Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya kurma arayışının temsilcisi olan devrimci tutsaklar ile milyonlara yoksulluğu, sefaleti, işsizliği, savaş ve her türlü baskıyı dayatan bu düzenin temsilcilerinin karşı karşıya geldiğini ifade eden Gül, "Yüzyıllardır gerici sistemlerin kendi hegemonyalarını sağlamaya ve devam ettirmek için katliamlara başvurduğunu ve toplumu sindirmek için hapishaneleri bir baskı aracı olarak kullandığını belirtti. Gül konuşmasının devamında, Diyarbakır, Mamak, Metris, Buca, Ümraniye katliamlarını örnek verdi. Gül, "Saldırının amacı çıktı. Dönemin başbakanı tarafından açıkça ilan edildi, Hapishaneler denetim altına alınmadan toplumsal muhalefet denetim altına alınmazdı.' F tiplerine doğru ilerleşin ilk adımlarıydı bu sözler ve özenle seçilmişti Ulucanlar" diyerek, katliamla birlikte ON'ların unutulmayacağını ON'ların

asla unutmayacaklarını, unutturmayacaklarını söyledi. Konuşmalarının ardından anma etkinliğinde kısa bir dinleti veren Kutup Yıldızı katılımcılarla birlikte devrim marşlarını coşkulu bir şekilde dile getirdi.

İZMİR- 21 Eylül 1995 Buca, 24 Eylül 1996 Diyarbakır ve 26 Eylül 1999'da Ulucanlar'da devlet tarafından yapılan katliamlar İzmir Buca Hapishanesi önünde protesto edildi. Eylemde yaşamını yitiren devrimci tutsaklar bir kez daha anıldı. DHF, Alınteri, BDSP, ESP ve Partizan tarafından düzenlenen eylemde kavgada ölümsüzleşen devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunulduArdından Grup adına yapılan açıklamada "Ortaçağ karanlığından 21.yüzyıl zindanlarına kadar her türlü yöntem, biçim denenmişse de, dört duvarın şekli değişse de baskıcı zihniyetin özü aynı kalmış, ileriler, özgürlüğü ve eşitliği savunanlar bu zindanlara mahkum edilmiş ancak kazananlar teslim alınamayanlar olmuştur. Yani devrimci irade, direnme ruhu kazanmıştır." ifadelerine yer verildi. Eylem kitlenin getirdiği karanfılları hapishane kapısından içeriye atmasıyla son buldu. Eylem sırasında "Katil devlet hesap verecek!", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Buca, Diyarbakır ve Ulucanlar şehitleri ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

ADANA- DHF, İHD, BDSP, ESP, Devrimci Proletarya bir araya gelerek Ulucanlar katliamı ve direnişini selamladı.

Kurumlar adına yapılan ortak açıklamada "Şimdilerde 12 Eylül'le hesaplaşacağız yalanını söyleyenlerle, Ulucanlarda 10 devrimci tutsağı katledenler aynı zihniyetten gelir" vurgusu yapıldı. Açıklamada; unutmayı ve unutturmayı imkansız kılan, esasında yaratılan bu direniş geleneğidir ifadeleri yer aldı. Tarihin yazarlarında "zaman aşımı" diye bir kavram yoktur. İşlenen hiçbir suç zaman aşımına uğrayıp cezasız kalmayacaktır" denildi. Açıklama "Yaşasın devrimci dayanışma", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "İçerde, dışarda hücreleri parçala" sloganlarıyla son buldu.

MERSİN- Mersin DHF, düzenlediği bir etkinlikte Ulucanlar'da katledilen 10 devrimci tutsak şahsında tüm devrim ve yeni demokrasi şehitlerini andı.

Etkinlikte Ulucanlar Katliamı, referandum süreci, Serbest Bölgede işçilerin yaşadığı "serbest sömürü" ve demokratik haklar mücadelesi konuları gündem oldu.

Etkinlik Ulucanlar Şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. DHF temsilcisinin günün önemine dair kısa bir sunum yapmasının ardından hep birlikte günün anlam ve önemine dair sohbetlere geçildi. Katılımcıların birçok katmandan olması mevcut ortamı daha da verimli kıldı; Serbest Bölge İşçileri, üniversite öğrencileri, kamu emekçileri, DHF ve DGH faaliyetçileri ve çeşitli semtlerden ailelerin olduğu toplumda verimli sohbetler gerçekleştirildi.

Konuşmalarda ortak olarak halkın örgütsüz oluşu-mücadelede aktif olamaması, egemen sınıfların aldatmacalarına kanmasını ve bilinç bulanıklığı yaşamasına neden olduğu vurgulanarak, buna karşı devrimci mücadelede daha ısrarlı bir şekilde örgütlenmenin gerekliliğine dikkat çekildi.

Devlet Hakkari'de ortaya çıktı...

Son süreçlerde özellikle gündemi meşgul eden konuların başında gelen Kürt sorunu, bütün demagogların gündeminde iyi bir tema oluşturmaktadır. Ancak çözüm için öneri başlıklarına ve bu demagogların yazılannın içeriğine baktığımızda amacın Kürt sorununun çözümünden ziyade tasfiye olduğu anlaşılmaktadır. Çözüm ve çözüm-süzlük açmazında, her fırsatta Kürt Ulusal Hareketini hedef alan açıklamalar ve bu paydada geçen polemiklerde, kendisine toz kondurmayan, ancak karşı tarafı suç otoritesi olarak lanse eden bir yaklaşım sergilenmektedir. Buna neden olan ise Kürt Ulusal Hareketinin geliştirdiği silahlı mücadele ve bunun sonucu olarak topladığı güç ve Kürt Uslusu içerisindeki siyasi etkisinin olduğu çok açıktır. Bu gerçekliği bilen Türk hakim sınıfları ve onun kaleşörleri bu etkiyi kırabilmek ve kamuoyunda yanlışlamalara yol açarak süreci kendi lehine çevirmek istemektedir. Hemen her fırsatı kullanarak ve bundan kendine pay çıkarmaya yeltenerek, kendilerinin tek çözüm seçeneği olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadırlar. Ateşkes ve çözüm meselelerinin tartışıldığı bir dönemde, özellikle referandum sonrası Geçitli Köyü'nde gerçekleşen patlama, devletin gerçek niyetini ve çözümünden anladığını kanıtlar bir niteliktedir. Devletin çözüm diye sunduğu tasfiye planı ekseninde duruma baktığımızda, son günlerde yaşanan gelişmeler daha anlaşılır olmaktadır. Askeri açıdan hedef olan ulusal hareket siyasi açıdan da bir hedefdir. Bu gerçeklik ekseninde yaşanan olayın PKK'ye olan halk desteğini hedeflediği, diğer taraftan da referandumda tamamının seçime katılmasından kaynaklı bir intikam hedefi olduğu söylenebilir. Bu köyün eski bir korucu köyü olması da tüm yolları devlete doğru götürmektedir. Bilindiği gibi 16 Eylül günü meydana gelen mayın patlaması sonucu 9 kişi hayatını kaybetmişti. Olayın ardından burjuva basın ve yayın organlarında katliamın sorumlusu PKK'dir biçiminde yapılan açıklamalar, PKK'nin bu olayı kesin bir dille reddetmesi, görgü tanıklarının, olayın ardından telsiz anonslarından askerlerin, "olay yerinde çantamızı unuttuk, onu hemen alın" biçiminde ifadeler kullandığını beyan etmesi de katliamın sorumlusunun devlet olduğu gerçeğine bizleri götürmektedir. Köylüler tarafından olay yerinde bulunan üç sırt çantası ve iki patlayıcı düzeneğinin yetkililere teslim edildiği ancak, yetkililerin sanki hiçbir şey yaşamamış gibi davrandıkları, yaşanan olayın Şemdinli'de halk tarafından ele geçirilen delillerin adli makamlar tarafından nasıl karartıldığını akla getirdi. Olayın üzerinden kısa bir zaman geçmiş olmasına rağmen olayın gündem-

den düşürülmesi de adresin devlet olduğunu gösteren gerçekler arasında yer almakta. Bütün kanıtlar ve ipuçları devleti işaret etmesine rağmen failerin bulunmasına dönük bir çalışmaya girişilmemesi, ayrıca delillerinde karartılma çabaları, gerçek niyetleri ve olayın perde arkasını aydınlatmaktadır.

Hem bölgede yaşayanlar hem de bölgede incelemede bulunanların açıklamaları, olayların aydınlatılabilecek bir durumda olduğunu, ancak bu konuda devletin ısrarla adım atmadığının kaydedilmesi, Geçitli köylülerinin köylerini terk etmek isteşi vb. gelişmeler olayın failerini açığa vurmaktadır. Hatırlanacağı üzere Şemdinli'de de buna benzer bir olay yaşanmış, halk zanlıları yakalamış olmasına rağmen deliller karartılmış, olayı gerçekleştirenler ise devlet tarafından 'iyi çocuklardı' denilerek korunmuşlardı. Bu ve benzeri olayların sıkça yaşanmakla birlikte, içerisinden geçilen sürecin hassasiyetiyle birlikte ele alındığında, devletin süreci adım adım nasıl ördüğünü göstermektedir. Hem de Kürtler için "açılım"lar yapılırken. Hedefi Kürt ulusal mücadelesini ve Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye etmek olan TC devletin önüne koyduğu süreci, nasıl bir içerikle sürdüreceği, biraz daha ortaya çıkmış oldu. PKK'nin koşulsuz silah bırakmasını, hiç değışe sınır dışına çekilmesini koşullayan bir süreçte doğru turmandırılması, başlayan müzakere sürecinin talepleri arasındadır. PKK'nin ateşkesi uzatması, devletin Öcalan'la görüşmeleri, BDP ile yapılan görüşmeler, DTK'nın randevu talepleri vb. şeklinde yaşananların, olay sonrası bir döneme denk gelmesi, süreçte esasen yön verme noktasında bir inisiyatif kaybına götürmektedir. Kürt ulusal mücadelesinin masa başı müzakerelerde boğulma hedefinin bir parçası olarak yansıyan bu katliam, bilinçli bir hedefe giden yolların açma amacına yönelmiştir. PKK'nin Kürtler üzerindeki etkisini kırmayı hedefleyerek sürecin dışına itilmek istenmesi, hem geçmiş yönelimler itibarıyla hem de bu olay ekseninde bir kez daha ortaya çıkmıştır. PKK'nin olaylar ekseninde sürüklenmekten ziyade devletin planını boşa düşürecek pratiklere yönelmesi ulusal kurtuluş mücadelesi açısından önemlidir. Devletin bu süreci kendi lehine çevirme yönündeki manevraları ancak Kürt ulusu ile birleşmiş devrimci savaş pratiğiyle boşa düşecektir. Gerek referandum sürecinde, gerekse okulların boykot edilmesi çağısına halkın verdiği olumlu yanıt ve yüksek katılım oranının devleti rahatsız ettiği, boykotu karartma çabalarından anlaşılmaktadır. Hakkari'deki devlet saldırısı bu rahatsızlığın bir sonucu olarak yaşanmıştır.

UPS işçileri direnişi sürdürüyor

İZMİR- Sendikaya üye oldukları için UPS patronunun işten atma saldırılarını ile karşı karşıya kalan UPS işçileri direnişlerini sürdürüyor. İzmir'de direnişte olan UPS işçileri her cumartesi protesto eylemlerini gerçekleştirmeye devam ediyor. Direnişlerinin 252. gününde bir araya gelen işçiler sık sık "Sendika hakkı-

mız engellenemez!", "Sendika gelecek, kölelik bitecek!", "Yaşasın örgütlü mücadele-miz!" sloganları atarak yürüyüş gerçekleştirdiler. UPS'nin ana kapısında sonlandırılan yürüyüşün ardından TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükür Günseli bir konuşma yaptı. İşçilerin tümü işe geri alınmaya ve TİS imzalanıncaya

kadar mücadelelerinin süreceğini belirten Günseli, sorunu diyalogla çözmekten yana olduklarını söyledi. UPS patronunun TÜMTİS'i ve direnişe geçen işçileri kamuoyuna başka türlü tanıtmaya ve kamuoyunu yanıltmaya çalıştığını hatırlatan Günseli, patronun bugün ise kendini "iyi niyetli" olarak

göstermek istediğini belirterek, "Eğer iyi niyetliyse taleplerimizi kabul eder, içerdeki baskıyı durdurur" dedi. Günseli UPS patronuna karşı sürdürdükleri mücadelenin taleplerini şöyle sıraladı: "Atılan tüm işçiler, acenteli, kadrolu, taşeron tüm işçiler geri alınmalıdır. İçerde çalışmakta olan sendika üyesi arkadaşla-

rımıza dönük baskı derhal sona ermelidir. Sendikası işçilerin üye olması yönündeki engellemeler ve baskılar kaldırılmalıdır. Kölece çalışma koşullarını değiştirecek olan, insanca yaşam ve çalışma koşullarını sağlayacak olan sendika hakkı kabul edilmeli ve TÜMTİS ile TİS imzalamak üzere masaya oturulmalıdır."

Devlete ve sendika bürokrasisine karşı mücadele çağrısı

Geçtiğimiz kış aylarında 78 günlük büyük direnişleriyle gündeme oturan ve sendika bürokrasisi - devlet işbirliği içerisinde direnişleri etkisizleştirilen TEKEL işçileri, "4/C'yi, taşeron çalışmayı, gündelikçiliği, esnek çalışmayı durdurmak için el ele verelim" açıklamasında bulundu. TEKEL işçileri yaptıkları açıklamada geride bıraktıkları süreci değerlendirek, sendika bürokrasisi ve devletin saldırılar karşısında işçi ve emekçilerin direnişinin bitmediğini, işçi ve emekçilerin ortak hareket ederek 4/C'ye karşı tek vücut olmasını istedikleri. TEKEL işçilerinin yaptıkları açıklamada öne çıkanlar şu şekilde: "21 Eylül itibarıyla Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi'nin çevik kuvvet marifetiyle sendika şubelerini koruma altına alacak kadar TEKEL işçilerinden ve işçi sınıfından kopmuşuna tanık oluyoruz.

Bu duruma neden ve nasıl gelindi?

78 günlük bir mücadele ve direnme beklentisi içinde olmayan Tek Gıda-İş merkezi, AKP hükümetine gövde gösterisi yapıp geri dönmeyi hesaplamış, AKP hükümetine kafadan muhalefet etmeyi göze almamıştı. İşçiler illerinden kalkıp Ankara'ya geldiklerinde bir daha geriye dönmeyi göze alması bir çoğunluğa sahip olduklarını gördüler. Zaman içinde bu grup daha da militanlaşarak, birbirine güvenlerini tazelediler. Şube başkanlarının denetiminden kurtulup "bağımsız" bir işçi önderliğinin ilk nüvesini oluşturmaya adım attılar. İşçiler bedel ödediler: Sadece 78 gün boyunca ailelerinden ayrılmış olarak ya da maddi kayıpları arttı.

İçin değil, aynı zamanda en yakınlarını ve içlerinden birini (Hamdullah Uysal'ı) kaybettiler. İşçiler kendi davalarına sahip çıkınca hükümetin ve sendikamın gerçek siyaseti ortaya çıkmaya başladı. Hükümet 4/C'den kısmen taviz verirken, sendika, mücadelenin sona erdirilmesi için çalıştı. Danıştay kararı sendikamın imdadına yetişti. Sendika, Danıştay kararını fırsat bilip işçilere danışmadan 2 Mart'ta çadırların kaldırılması kararını aldı. Bu karara işçiler itiraz etti, ancak sendikacılar işçileri dinlemediler. Peşinden eylem takvimini açıkladı: 1-2 Nisan'da işçiler Ankara'ya geldi, sendika mücadele hakkında söylediği sözünü tutmadı. Türk-İş Genel Merkezi Ankara emniyetiyle işçilere barikat kurduğu sırada, Tek Gıda-İş Genel Merkezi işçilerin önüne geçip eylemi sonlandırdı. Sendika, Haziran ayının 1-2-3'ünde 3 bin işçiyle Ankara'da olacağını açıkladı. Daha sonra da her ay Ankara'da olunacaktı. Bütün bu açıklamaların hiçbirisi gerçekleşmedi. Sendika hiçbir mücadele sözünü tutmadı. Sendika 4/C ile ilgili hukuki görüşü açıkladı ve 4/C sözleşmesini işçilerin imzalamasını istedi. Üstelik bu hukuki görüşü 29 Mart tarihli olmasına rağmen Temmuz ayında yayınlandı. İşçiler olarak yeniden sendikamıza giderek durumu görüşmek istediğimizi ifade ettik. 10 Ağustos'da gitme kararını aldık ve 9 Eylül'de ANKA'ya görüş açıklayan Tek Gıda-İş Genel Başkanı "Sendika dingonun ahırını değil, elini kolunu sallaya sallaya kimse sendikaya gelemmez. Türk-İş'te başlarına gelenden daha

beter olurlar" kabilinden açıklama bulundu. Ardından dokuz koldan Ankara'ya yürüyüş yapılacağı açıklandı. Bu da boş çıktı. Mustafa Türkel'in son açıklaması Anayasa Mahkemesi'ndeki yargılama süreciyle ilgili oldu. Türkel, 14-15 Eylül'de rapörtör Anayasa Mahkemesi'ne raporunu verecek, mahkeme 4/C ile ilgili kararını açıklayabilir diye açıklama yaptı. İşçiler olarak 16 Eylül'de Anayasa Mahkemesi'nin önünde açıklama yaptık; açıklamada, durumumuzu anlatıp mahkemeye görüşmek istedik. Mahkemenin yetkili memurunun bize yaptığı açıklamada iki dava olduğunu, ikinci rapörtörün raporunu açıklamadığını, rapor açıklanmasından sonra mahkemenin davayı gündeme alacağını ve bunun da ne zaman olacağını belli olmadığını açıkladı. Sendika şube başkanları aracılığıyla bütün TEKEL işçilerinin 4/C sözleşmesini imzalamasını sağladılar. Sendika yeni bir açıklama yaparak, işçilere iş verilmesini talep etti. Böylece, 78 günlük mücadelenin kazanımları bizzat sendikamız Tek Gıda-İş tarafından silinip atıldı. Böylece mücadelelen vazgeçilip, 4/C kabul edilmiş oldu. Tek Gıda-İş yönetimi işçilerin sendikaya tepki göstermesini önlemeye gücü yetmediği için, tıpkı Türk-İş Genel Merkezi gibi emniyetten destek alıyor, işçi sınıfının mücadele tarihine kara bir leke ekliyor. Oysaki 4/C uygulaması sadece TEKEL işçisini ilgilendirmiyor. Soruyoruz: Ataması yapılmayan öğretmenler ücretli öğretmen olarak çalıştırıla-

cak. Öğretmen adaylarının kadrolu öğretmenlerin üçte bir ücretine ve hiçbir özlük hakkına sahip olmadan çalıştırılması, 4 C'den farklı mı? Sendikalı, kadrolu olarak THY yer işletmede çalışan işçilerin, işveren ve sendika işbirliğiyle sözleşmeye konulan 8'inci madde aracılığıyla, kıdem ve ihbar tazminatına ilave-ten 6 aylık ücret karşılığında işten çıkartılıp, yer hizmetlerinin TGS taşeronuna devredilmesi 4/C'den farklı mı? Sendikalı, kadrolu Telekom işçilerinin emekli edilerek ya da 8 aylık ek ücret tazminatıyla işten çıkartılarak işlerin taşeronu devredilmesi 4/C'den farklı mı? Hastanelerde, belediyelerde hemşirelerden yemekhaneye kadar bütün hizmetlerin kadrolu işçilerden alınıp taşeronu devredilmesi 4/C'den farklı mı? Tekstil işkolunda gündelikçi, çağrı ile çalışma uygulamasının yaygınlaşmasıyla sürekli iş olanağını, sigorta, yol yemek hakkını kaybeden işçilerin durumu 4/C'den farklı mı? Bütün işçi sınıfının 4/C ve ondan daha feci çalışma koşullarına mahkûm edilmeye çalışıldığı bugünkü koşullarda, konfederasyonlar; ya da Tek Gıda-İş, Hava-İş, Belediye-İş, Haber-İş, Tezkoop-İş sendikaları nerededir? Öyleyse 4/C'yi, taşeron çalışmayı, gündelikçiliği, esnek çalışmayı durdurmak için el ele verelim! Bilinçli işçiler olarak özlük haklarına ve işçi davamıza yan yana gelip sahip çıkmaktan başka çaremiz yok!"

Üreticinin kaderi pazarlamacının insafına bırakılmamalı

Ürettikleri ürünün kendilerinden satış fiyatının altında alınması, tezgahlarda ise çok daha pahalısına satılmasına tepki gösteren meyve üreticileri arapazar istemiyor. Satış fiyatlarındaki rakamların üreticiye de yansımaları istiyorlar. Korkuteli Meyve Üreticileri Birliği (KOMÜB) Başkanı Ali Kartop, konuya ilişkin yaptığı değerlendirmesinde, fiyat farklılıklarının temel sebeplerine dikkat çekti. Kartop, fiyat farklılıklarının üreticinin ürettiği ürünü pazarlarken tüketiciye ulaşınca kadar oluşan süreçte düzenli bir zincir ağının olmamasından kaynaklandığını ifade etti. "Meyve üreticisi bahçesinden

70, 80 ve 90 kuruşa sattığı ürünün alışveriş merkezlerinde 2,5 liraya satıldığını görünce şaşırıyor. Bu da meyve üreticisinde hayal kırıklığı oluşturuyor. Bir meyvenin üreticinin bahçesinden tüketicinin sofrasına ulaşmasında uçurum zincirlerinin kaldırılması istiyoruz. Üreticinin kaderi bir avuç pazarlamacının inisiyatifine bırakılmamalı. Üreticinin kendi ürününü pazarlamasının alt yapısı oluşturulması gerekir" diye belirten Kartop, son 5 yıldır şeftali, kayısı, elma, erik, ayva, kiraz, Santa Maria armudu, karyagdi armudu, vişne ve nar meyve üreticisinin bu sıkıntıyı yaşadığını dile getirdi.

MUTAŞ işçisi kararlı!

KOCAELİ- İşten atılan Mutaş Demir Çelik işçilerinin mücadelesi devam ediyor. DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS)'nda örgütlendikleri için işten atılan 7 Mutaş işçisi hakları için direnişlerini sürdürürken Mutaş patronu ise işçilere yönelik saldırılarını arttırıyor. Direnişte olan işçi arkadaşlarına destek veren işçileri baskı altına almak isteyen Mutaş patronu, direnişin 29. gününde, işçilerin öğle yemeğinde olduğu sırada içeriye noter ve avukatlar getirterek fabrika içindeki finanın çalışmadığına dair tutanak tutturdu. Patronun bu tutumunu "Baskılar bizi yıldırma-maz", "Atılan işçiler geri alın-sın!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları ile fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren işçiler işe alınmaya kadar direnişlerini sürdüreceklerini ifade ettiler.

İş cinayetlerine tam gaz devam

Neredeyse her gün rutin bir hal alan bu kazalarda ihmalî bulunan işyeri sahiplerini ve taşeron firmaların kar hırsını kıskırtan ve işçileri bile bile ölüme gönderen yetkililer, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranmaktan da geri durmuyorlar. Yüksek risk taşıyan bu tür işlerde hiçbir önlem alınmadan çalıştırılan insanların kendi iradi çabasıyla ve işçilerin dayanışma azmiyle asılacak bir sorun olduğu görülmelidir. Artık 'ölümlere dur' demek için taşeronlaşmaya ve güvencesiz çalışmaya karşı ortak mücadele az-

mimizi yükseltmemiz olmazsa olmaz zorunluluklarımız arasındadır. Yaşamın her alanında, işçilere dayatılan ölüme iç içe yaşam dayatmasının kendi ortak yazgımız olmadığını göstermek için örgütlü mücadele yürütmemiz gerekiyor. Taşeronlaşma uygulamaları ve güvencesiz çalışma koşullarına karşı işçilerin ortak mücadeleleriyle yaratacakları dünya uzak değildir. Yeterki mücadele azmimizden ve kararlılığımızdan bir şey kaybetmeyelim.

Fatih Belediyesi'ndeki sürgünlere tepki

İSTANBUL- Sürgün atamaları ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştiren TÜMBEL-SEN, bunlardan birisi olan Kadri Kılıcı'nın eski görevine iade edilmesini istedi. Fatih Belediyesi önünde bir araya gelen TÜMBEL-SEN üyeleri ve çeşitli kurum ve sendikadan temsilciler Fatih Belediyesi'nde gerçekleştirilen sürgünlere dikkat çekti.

13 Eylül'de Yerel Yönetimler iş kolundan çıkarılarak sağlık işkoluna sürgün edilen Kadri Kılıcı ve benzer tüm sürgünlere dikkat çekmek amacı ile gerçekleştirilen basın açıklamasında sık sık,

"Sürgünler geri alın-sın", "Baskılar, sürgünler bizi yıldırılmaz" sloganları atıldı. Sendika üyeleri ve destekçi kurumlar adına basın açıklamasını TÜMBEL-SEN Genel Başkanı Vijdan Baykara yaptı. Baykara, 29 Mart 2010 Yerel Seçimleri'nin ardından Eminönü Belediyesi'nin Fatih Belediyesi'ne katılması ile başta üyeleri olmak üzere tüm çalışanlar üzerindeki baskıların arttığını dile getirdi. Baykara, emekçilere yönelik gerçekleştirilen saldırıları şu şekilde sıraladı: "Eminönü Belediyesi'nin katılımıyla 700'e çıkan çalışan sayısına karşılık, 18 olan servis sayısı artırılması ge-

rekirken; 4'e düşürülerek kamu emekçileri mağdur edilmiştir. Zabıta kadrosunda çalıştırılan arkadaşların çalışma koşulları zorlaştırılmış, can güvenlikleri olmayacak bir şekilde gece yarılana kadar sokaklarda saldırıya maruz kalacak yerlerde görevlendirme yapılmıştır. Mühendisler kadrosu dışında pazarda vasıfsız bir çalışan gibi görevlendirilmiştir."

Kılıcı'ya yapılan göz dağıdır

Fatih Belediyesi'nde yaşanan sıkıntılara müdahale ettiği, sendikaya bildirdiği için Kılıcı'nın sal-

dınlara maruz kaldığını dile getiren Baykara, bu baskıların temelde sendikaya, sendikal mücadeleye yönelik yapılmış bir saldırı olduğunu ifade etti. Baykara, "Referandum öncesi demokrasi, özgürlük ve insan haklarından dem vuran AKP iktidarı, referandumdan hemen sonra yani erte-si günü gerçek niyetini ortaya koymuştur. Bu da AKP'nin demokrasi, özgürlük ve insan haklarından ne anladığını göstermektedir." dedi. Baykara'nın ardından söz alan KESK Genel Sekreteri Emir Ali Şimşek Kılıcı'ya yapılanın sadece bir görevlendirilme olmadığını belirterek, "Böyle

uygulamalarla da yandaş sendikalar güçlendirilmektedir" dedi.

Mücadele süreci

Şimşek'ten sonra söz alan Kılıcı ise, "Yaşamın her alanında AKP'nin antidemokratik uygulamaları ile karşı karşıyayız. Bu sürgünü yapanlar şunu bilmeli mücadeleyi asla engelleyemeyecekler. Mücadelemizin artacağını iyi bilmeliler." Açıklamaya, KESK, DİSK, BDP, ESP, EMEP temsilcilerinin yanı sıra Demokratik Haklar Federasyonu ve İstanbul Şubeler Platformu destek verdi.

Büyük Gerçekler Bizlerde Saklıdır

Belli bir çevre ve hatta yaygın kesimlerde kök salan son zamanların en popüler teorilerinden biri, “eskiyi tekrar etmeme” şeklindeki yan belirsiz; genel doğru mahiyeti taşıyan ama devrimci olandan da rahatsızlığı bağrında taşıyan; bu yönüyle de doğru-yanlış harman eden sinsilikle devrimci ilkelere tasfiyesine yönelen moda söylemdir. “Gelenekçi olmama”, “yenilikçi olma”, “gelişme ve geliştirmeden yana olup, eskinin tekrarıyla yetinmeme” adına düzinelerce geliştirilen “yumuşak saldırıyla” bu çerçeve etrafında dönüp durulmaktadır. Şayet devrimci teori ve ilkelere bilim karşısında dürüst olduklarını söylemek zordur. Devrimci teori ve ilkelere karşı çıkmanın en makul taktiki gereği genel doğruların arkasına saklanarak bu saldırıları yapmak, hem “ustaca” ve hem de bayat burjuva bir taktikten ibarettir. Ki, bunu revizyonizmin meşum metodu olarak çok iyi tanımaktayız. Unutmadan belirtelim ki, yukandaki bu söylemlerin hepsi bir ve aynı değildir. Dürüst amaç ve devrimci kaygılar taşıyanların da yaklaşık söylemleri vardır ve olmaktadır da. Ne ki, birincilerle ikinciler arasında veya bunların aynı ifade biçimindeki ifadelerinin arka planında kesin bir nitelik farkı vardır. O halde bunların ayınlştırılmadan doğru ayırt edilmesi devrimci sorumluluk ve ciddiyyet gereği şarttır. Top-tancı değil, seçici davranmak komünistlerle kullanıldıkları terazidir. Sağlam elmalar bir kefeye, çürük elmalar bir kefeye... Art niyetli kullanılıyorlar diye de devrimci argümanlara düşman olamayız. “Eski” ve “yeni” ön ibareler şeklinde kullanılan sözcükler en genel, en “tılsımlı” ve doğruya da yanlış da araç edilen-edilebilen en seçici kavramlardır. Yerinde ve doğru kullanılmadıklarında kendimizi yadsı-maya ve amaçlarımıza ters düşmeye kadar büyük sonuçlar doğururlar. Kısacası, malum çevrelerin “eski” diye algıladıkları şey, MLM teori ve ilkeler ya da devrimci tarzdır genellikle. “Yeni” diye tabir ettikleri ise, kuşkusuz ki, MLM teori ve ilkelere kopan belirsizlik veya özgülde reformist yasalılık ve tasfiyeciliktir. MLM’nin yetmediğini ve teorisinin geliştirilmesi gerektiğini tekrar edip durmaktadırlar ama genel olarak da politik pratik görevlerden, devrimci eylemin sergilenip geliştirilmesinden uzaktırlar. Yani, onların “eski” dedikleri açıkça MLM ideoloji-teori ve devrimci ilkelere. “Yeni” dedikleri şey de bunun karşıtı olandır. Dolayısıyla açıktır ki, onların “eski”si ve “yeni”si ile bizlerin eskisi ve yenisi tamamen farklı şeylerdir. Sınıf hareketi veya devrimci yelpaze için-

den yükselen bu seda, tam da dünya gericiğinin uluslararası çapta giriştiği MLM teori şahsında devrim ve silahlı mücadele düşmanlığı temelinde geliştirdiği tasfiyecilikle buluşup birleşmektedir. Dahası coğrafyamızda da “demokratikleşme”, “çözüm” safsatalarıyla geliştirilen tasfiyeci süreç de aynı eğilimi güçlendirmektedir. Ki, bu önemli bir yerdirdir. Amacımız başlı başına bu kavramların perde arkasını aralamak olmadığı için detaylı tartışmaya girmiyoruz. Altını çizmek istediğimiz şudur: emperyalist stratejilerle dünya çapında geliştirilen tasfiyeci rüzgarı paralel olarak “eski-yeni” denklemine devrimci harekete çöreklenen reformist, yasalıcı tasfiyeciliğin karşısında devrimci teori, ideoloji ve ilkelereimize sarılmak elzemdir. Bu kritik yerde, devrimci teori ve ilkelere ne kadar tekrar edilir, ne kadar dillendirilir ve her vesileyle savunulursa, o kadar iyidir. Yani, bıktıncı da bulunsa, tekrar da görülsün devrimci teori-ideoloji ve ilkelere savunulmasından sakınamayız. “Her sözünün gerilla savaşı, Halk Savaşı” ve benzeri vesaire tarzında eleştirilere muhatap olmaktadır. Nasıl ki, bu eleştiriler yaklaşımların geri yanına boyun eğerek onların dümenine dönüp gerilla savaşından veya Halk Savaşından vazgeçemeyiz, öyle de devrimci teori ve ilkelere tekrardan da kaçınamayız. Çünkü bu eleştiriler ilerletme içerisine değil, geriletme özelliğine sahiptir. Ve çünkü devrimci nitelikler unutturulmak, bastırılmak, tasfiye etmek isteniyorlar. O halde, bizlerin görevi, geri eleştirilerden etkilenecek geri çekilmek değil, bilakis kiskançca onlara sarılmaktır.

Devrimci Zor Olmadan Dünya Gericiği

Alt Edilemez

Dünya gericiğine ait olan her mevcut toplumsal sistemin, sınıf farklılıklarını muhafaza etmenin de ötesinde, bu farklılıkların günbegün derinleştiğini “değişmez”, kesin ve gerici nitelikle yöneten sınıflar ile yönetilen sınıflar, varıl sınıflarla yoksul sınıflar ve tüm toplumsal sınıf tabakaları arasında sınıfsal ayrıcalık ve eşitsizliğe dayalı derin uçurumların, keskin ayrışmaların ve köklü düşmanlıkların temelini kalıcı biçimde atmıştır-atmaktadır. Coğrafyamız parçasında aktüel olan bu antagonist karşılaşmazlıktaki özündeki sınıfsal zemin, emperyalist dünya sistemi ve bu sisteminin parçası olan tüm toplumsal formasyonlarda egemendir. Dünya toplumsal sistemlerinin emperyalizmin vahşi boyunduruğu altındaki bu hali, ezilip sömürülen emekçi halkların ve nihayetinde tüm insanlığın mahvoluşu demektir. Bir tarafta dünya gericiği, diğer tarafta ileriyeye doğru büyük devrimci dünya devrimi... Yani, köklü düşmanlık temelinde keskin sınıf çelişkileri zemininde bölünmüş olan dünya toplumları şartları her zaman kanlı devrimci hesaplaşmaya gebe.

Bu tablo genel olarak sınıf çelişkilerini ve sınıf çelişkileri temelinde sınıf mücadelesinin mantalitesini açıklamakla birlikte, sınıflar mücadelesi çehresiyle devrimin geçerliliğini tanımlayarak, bu çelişkilerin sınıf

devrimi niteliği ile çözülmesini koşullar. Dahası, emperyalist dünya gericiği ve onun her parçasındaki toplumsal sistemlerin bilimum gerici yapısıyla bir sınıf devrimine muhtaç olduğunu gösterir. Sınıf devriminin sebepleri ve nesnel koşullar her bakımdan vardır. Bu devrimin kaçınılmazlığını, tam da sınıflı toplum realitesi ve bu toplumsal sistemin sınıf çelişkilerinde aramak gerekir. Buradan bakıldığında devrim olasılığı dinamik bir kazandır. Ne ki, devrimin gerçekleşmesinin temeli olan nesnel durum devrimin gerçekleşmesi için tek başına yetmez. Dolayısıyla devrimin gerçekleşmesi devrimci kuvvetlerin örgütlenmesi veya örgütüne ihtiyaç vardır. Objektif olarak var olan ve insanlar arası ilişkileri yansıtan uygun gerçeği doğru orantılı olarak değiştirmenin aracı, yine insanın bilinçli müdahalesi ve rolü olmak durumundadır. Bu rol ya da değiştirme aracı tamamen proleter sınıf örgütü vastasıdır. Yani, devrimin objektif şartları ile devrimin subjektif koşulu olan Komünist Parti vasıtasının buluşması, sınıflar mücadelesi yasasıyla birlikte tarihsel gelişmenin temel gereğini tamamlarlar.

Toplumların tarihsel ilerleyişi doğrultusunda kesin olarak açığa çıkan sınıf devrim zorunluluğu ve ihtiyacı, Komünist Parti önderliğinde proleter sınıfın omzunda duran, gelecek toplumun inşa rolünü ona ve onun şahsında devrimci zor’a yükler. Çünkü toplumlar tarihini Komünist topluma taşıma anlamında geleceği temsil eden ileri-devrimci sınıf proletaryadır ve zor temelinde örgütlü olan karşıt sınıfı yenilgiye uğratmak için devrimci zor’u kullanmaktan başka bir şansa sahip değildir. Gerici sınıfların gerici zor’a dayalı örgütlenmesi, proletaryanın devrimci zor’u kullanmasını koşullamaktadır.

Sınıf bilinçli proletarya ve onun önderliğinde biçimlenmiş komünist devrimci hareket, devrimci durum zemininde bu göreceli gerçeği değiştirmek ve yeni toplumsal sistemin egemen kılınması ve bu yeni toplumsal niteliği sürekli geliştiren toplumlar tarihini ve nihayetinde tüm insanlığı ileri taşıma ödeviyle yüz yüzedir. Emperyalist dünya sistemi dünya ölçeğinde ve hatta tek tek ülkeler içinde dengesi gelişmeyi koşullamaktadır. Dünyanın zengin-gelişmiş ülkeleri ve emperyalist tahakküm altındaki bağımlı ülkelerin geriliği bu çarpık gelişmeyi açıklar. Bu eşitsiz gelişmeye bağlı olarak devrimci koşullar-durum da farklılıklar gösterir. Gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerde devrimci durum genel olarak ya çok cılız, ya da yok denecek gibidir. Emperyalist finansal kriz ve emperyalist çatışmaların keskinleşmesi ve geri-bağımlı ülkelerdeki çeşitli mücadelelere bağlı olarak, buralarda devrimci durumda nispi kıpırdamaların görüldüğünü ve gündeme geleceğini söylemek mümkündür. Dünyanın kırları diye tabir edileceğimiz geri ve bağımlı ülkelerde ise, devrimci durum genellikle yüksek ve sürekli. Aynı zamanda bu zemin, emperyalizm ile dünya halkları ve ezilen ulusları arasındaki çelişkinin de temelidir. Bu gelişmenin dünyada baş gelişme olduğunu ekleyelim.

Devrimci durumun yüksek ve sürekli olduğu ülkelerden biri de Türkiye-Kuzey Kürdistan siyasi coğrafyasıdır. Emperyalist politikaların bire bir uygulandığı ülkelerdendir; tam bir yan-sömürge örneğidir “TC” devleti. Hatta devletin yapılanması projesi kapsamında komprador klikler arası iktidar çatışmasının derinleşmesi-aralarındaki çatlağın büyümesi de devrimci olanakların objektif olarak besleyen bir unsurdur. Ki, yapılandırma sürecinin özellikle Kürt ulusal hareketinin tasfiyesiyle sonuçlanması, devrimci durum aleyhine şartları geçici de olsa egemen kılacaktır. Ancak mevcut durumda süreç devrim lehine bulunmaktadır. Komprador klikler arasındaki çelişkinin keskinleşmesi ile seyreden bu özgün durum devrimci durum lehine şartlar yaratmaktadır. Özcesi devrimci durum iyi ve bu objektif koşul üzerinde devrimci çıkış yapmak mümkündür. Buradaki en büyük problem tasfiyeciliğin gelişmesi, öte yandan devrimci tarz ve gerçek devrimci mücadelenin ya da en doğru ifadeyle devrimci önderliğin zayıf olması hususudur. Devrimci durum varken, devrimci hareket neden zayıftır. Demişti, devrimci durum kendidinden devrime çıkmaz. Bunun için Maoist Komünist Partinin olması şarttır. Ama bu parti niteliği de kendidinden ortaya çıkmaz. Büyük Proleter Kültür Devriminin ortaya çıkarmış olduğu Komünist Parti mevcuttur. Ne ki, bu partinin mevcut devrimci durum zemininde devrimci önderlik yapacak örgütsel gücü yeterli değildir. Esas sorun bu örgütsel gücün olamayışıdır. Örgütsel gücünün yetersizliği yaşadığı ayrıntılar, bölünmeler, yenilgi ve darbelerle ilgili olmakla birlikte, geçmiş tarihi muhasebesinde tespit ettiği gibi, esasta ideolojide yaşadığı kırılmaların beslediği parti önderliklerinin sağ-sol hatalı çizgiler izlemesinden kaynaklanmaktadır. Bunların da ötesinde uluslararası komünist harekette yaşanan gerileme ve tasfiyeciliğin, tabii olarak coğrafyamız komünist ve devrimci hareketini de yaralaması, yani coğrafyamız devrimci hareketi içinde tasfiyeciliğin gelişmesine mukabil devrimci öзде zayıflamaların yaşanması gibi toplam koşullarda Maoist Komünist Partinin örgütsel gücünün gelişmemesinde birer etken.

Bütün bunlar bir görevi açığa çıkarır: Sıradığımız etkenlerle birlikte genel devrimci nitelikte zayıflama-gerileme gündeme gelmiştir ki, komünist ve devrimci niteliğin korunup geliştirilmesi bu durumda önemli bir görev haline gelmektedir. Bu nitel bozulma genel devrimci hareket için geçerliken, geniş örgütlülük ve taraftar bileşenlerimiz açısından da aynı bozulma-zayıflama geçerlidir. Ancak Maoist Komünist Parti niteliği ideoloji-program-uluslararası çizgisinde ifade bulan genel siyasi çizgisi platformu temelinde kuşkusuz ki nitelikli ve sağlamdır. Fakat örgütsel yapı itibarıyla taşıdığı göreceli dağınıklık, gevşeklik ve örgütsel zayıflık bu niteliği negatif yönde etkilemektedir. Buradan da şu çıkar ki, Maoist Partinin örgütsel yapısını nitelikleştir-mesi gerekli ve zorunludur. Ancak nitelikli bir örgüt yapısına sahip olmakla devrimin pratik görevleri omuzlamak yerine getirile-

bilir. Evet, devrimci durum iyi ama bunu karşılayacak bir önderlik ve örgütsel yapı maalesef yok. İşte bundandır ki, niteliğe her bakımdan önem vermek gerekmektedir. Doğru bilimsel ideoloji, program, strateji ve taktik siyaset temelinde nitelikli bir örgütsel yapı oluşturmak-geliştirmek hayatidir.

Bu görevin yerine getirilmesinde, partinin tüm alt kademe, birim ve örgütlerinin merkezi kararları özümseyerek bunlara bağlı hareket etmesi önem kazanmaktadır. Merkezi önderliğin bünyesindeki örgütü organize edip doğru yönlendirmesi kadar, parti faaliyet alanları ve tüm alt kademelerinin merkezi görev ve kararlara bağlı kalması örgütsel niteliğin güçlendirilmesinde rol oynayacaktır. En önemlisi de dar da olsa devrimci öзде bir örgüte-örgütlülüğe sahip olmaktır. Daha da açıkçası, az güçle de olsa nitelikli eylem ve faaliyetlerde bulunmak örgütsel niteliğin geliştirilmesinde temel bir noktadır. Örneğin; her düzeyde parti örgütlülük ve kademelerinin partinin yoldaş parti ile birlik anlayışına uygun olarak, yoldaş parti örgütleriyle ilişki geliştirme perspektifini benimseyip uygulaması gerekmektedir. Ortak çalışmalar, eylem birlikleri, ortak hareket etme vb vs bu kapsamda ve partinin perspektifi doğrultusunda geliştirilmesi gereken pratiklerdir. Aynı merkezi politikalar temelinde diğer devrimci yapılarla eylem birlikleri geliştir-mek de bu görevler arasındadır.

Devrimcileşmeyen Yaşam Tasfiyeciliği Büyütür

Devrimci öz ve silahlı nitelikte söz-eylem ve davranış çizgisiyle genel örgütsel niteliği geliştirmek mümkün ve esastır. Politik savaş partisinin en öncelikli ve tabii örgütlenme ve mücadele esasları hiç kuşkusuz ki silahlı temelde gelişmek zorundadır. Ve her düzeydeki faaliyetçiler savaşa göre hazırlanıp şekillenmekle birlikte, silahlı mücadelede yer almaya hazır adaylar olmak durumundadırlar. Parti ve ordunun silahlı mücadele içinde inşa olacağı sözü öylesine bir söz değil, bilakis derin bir gerçeği ifade etmektedir. Yeri gelmişken söyleyelim ki, HKO gerillalarının az sayıdaki silahlı eylemi tam da bu gelişmenin dinamikiğidir. Diğer faaliyetlerde yasal meşruiyetle yetinmeyen ve devrimci-demokratik meşruiyet zemininde yasaları zorlayan militan tutum şekillenmesi de aynı niteliğe doğru olumlu eğilimlerdir. Bu olumlu örneklerle karşın, burjuva yasalılık ve tasfiyeciliğe yakasını kapırmış, yetinmeci ve ikameci, idare edici anlayışlara esir düşmüş devrimcilik örneği de az değildir geniş taban ilişkilerinde. Bunların silkinerek militanlaşması zaruridir. Devrimci savaşa hazır olmayan devrimcilik yanırm-yamalak devrimciliktir; pazarlıkçı, hesapçı, ikircikli ve net olmayan bir devrimciliktir. Devrimcilik mekanla ölçülmez elbet. Ama aynı doğru, devrimcilliği gerilla savaşı dışında telakki eden geri anlayış için de geçerlidir. Nasıl ki, dürüstlük iyi ama dürüstlük yanlışın veya olumsuzun propaganda edilmesi, savunulması anlamına gelmezse, nasıl ki dürüstlük adına gerici propaganda yapmak meşru olamazsa, öyle de devrimcilik mekanla sınırlamak doğru değilse, devrimcilliği gerilla alanı veya savaş alanı dışında tanımlamak, kabul etmek, böyle ele almak doğru olamaz. Özellikle Halk Savaşı Stratejisini benimseyip örgütlenmesini savunan her militan devrimci, her örgütçü, önceliğine gerilla savaşını almak durumundadır. Şartlarımızda bunu merkezine koymayanlar tam devrimci olamazlar. Devrimin ya da partinin çeşitli görevlerini yürütmek elbette gerekli ve değerlidir. Ne var ki, tüm bu çalışmalar hem savaşa hizmet etmek durumundadır, hem de bu faaliyetleri yürütenler kendisini savaş dışında bir mücadelenin yürütenleri olarak görüp biçimlendirmemelidir. Savaşa, devrimci eyleme kapalı olan bir savaşçılık ve eylemcilik düşü-nülemez. Savaş ve silahlı eylemi açtılan yadsıyanlar reformist tasfiyecilerdir. Eğer bizler bu tasfiyeci reformizmi değil, devrimci çizgiyi benimseyorsak, o halde kendimizi onun dışında tanımlayamayız. Devrimcilikimizi böyle izah edemeyiz. Devrim ve devrimcilik; yetinmeci, parçalı, tereddütlü, bir ayağı orada öteki ayağı burada durarak gerçek anlamda ve tam olarak yürütülemez. Devrimcilik keskin bir kopuş-tur. Bu kopuş kökten gerçekleştirilmeden bütünlüklü devrimcilik sergilenemez. Nitelikli örgütsel yapıyı zayıflatan unsurlardan biri de devrimcilik anlayışındaki bu sakat anlayış ve tasfiyecilik buluşması devrimcilik tarzıdır. Devrimcilik kişisel yaşamımızın dışında görmekten daha büyük tasfiyecilik yoktur.

Bu basit görüngüden hareket ettiğimizde bile ve yukarıdaki nedenlerle birlikte ele aldığımızda, neden devrimci durum olduğu halde devrimci öncü-önderlik ve örgüt zayıftır sorusuna yanıt bulmuş oluruz. O halde devrimci önderlik ve örgütlü nitelikli örgütsel yapısına ulaşmak için kendimizi sarsıp devrimcileşmemiz şarttır.

Devrimci Gençlik Köprüsü Yeniden Açılıyor

Zap Suyu üzerine 1969'da dönemin devrimci gençleri tarafından inşa edilen ve geçtiğimiz yıllarda "güvenlik" gerekçesiyle yıkılan Devrimci Gençlik Köprüsü yeniden inşa ediliyor. 1969 yılında Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından yapılan ve geçtiğimiz yıllarda "güvenlik" gerekçesiyle yıkılan Devrimci Gençlik Köprü-

sü'nün yeniden başlatılan inşaatı bitmek üzere. Köprü'nün yeniden onarımı ve inşası için başlatılan projenin öncülüğünü yapan Yazar Cezmi Ersöz, köprüyü 1 Ekim'de hizmete açacaklarını söyledi. Köprü inşaatında çalışan işçiler, köprü'nün yeniden inşası için kendilerine verilen görevle gurur duyduklarını belirttiler.

Açılış 1 Ekim'de, konser 2 Ekim'de

Yazar Cezmi Ersöz Yüksekova Haber'e yaptığı açıklamasında ülkenin dört bir yanından gelecek olan üniversiteli öğrenciler ile sanatçı ve aydınların 30 Eylül akşam 20.00 itibarıyla Hakkâri'de olacaklarını söyledi. 1 Ekim 2010 günü saat 15.00'te köprü açılışının yapılacağını belirten Er-

söz, "Açılışın ardından 2 Ekim 2010 günü Hakkâri şehir stadyumunda 14.00 ile 20.00 saatleri arasında Gençlik ve Barış Konseri düzenlenecek. Konseri Suavi, İlkay Akkaya, Rojda, Mazlum Çimen, Burhan Berken, Hivron, Grup Navin, Grup Ferec ve sürpriz sanatçılar ile yazar Ragıp Zarakolu da katılacak. Konseri Nur Sürer sunacak." dedi.

Geçitli Köyü ziyaret edilecek

Ersöz ayrıca köprü'nün açılışından önce açılışa ve konsere katılacak olan Osman Kavala, Gençay Gürsoy gibi aydınlar ve sanatçılarla birlikte Hakkâri'de mayın saldırısı sonucu 9 kişinin yaşamını yitirdiği Geçitli Köyü'nün ziyaret edileceğini belirtti.

Emek seferberliğine katılanlar anlattı

Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) emek seferberliği kapsamında "Gericiğin, tasfiyeciliğin rüzgârlarını emeğin çeliktten bilinciyle kırılım" şiarıyla gerçekleştirdiği çalışmaların bu yıl üçüncüsünü örgütledi. Üniversitelerden, emeğin çok daha yoğun hissedildiği tarlalara giden gençler DGH'nin örgütlemiş olduğu emek seferberliğinin içerisinde yaşadıkları ve hissettiklerini paylaştılar.

Edirne'den bir katılımcı: DGH'nin düzenlemiş olduğu köy çalışmasına katıldım. Burada köylülerle beraber tarlalarda emeğimizi kazanırken yoldaşlarımızla tarlalarda alın teri dökmemiz, aynı tasta su içmemiz bizi geçirdiğimiz yirmi günlük süreç içerisinde küçük burjuva hayattan koparak, emekçi halkımızı daha iyi anlamamıza olanak sağladı. Şimdi ise bize düşen görev burada içinde bulunduğumuz pratikleri hayatımızın her alanına uygulamak olacaktır. Ve şunun da farkında olmamız gerekir ki halkı örgütlemek onlarla aynı kaderi paylaşmaktan geçer, onun için de köy çalışmalarını daha yaygın ve aktif örgütlememiz gerekir. Pratiklerimiz geleceğimizi aydınlatsın.

Ankara'dan bir katılımcı: Demokratik Gençlik Hareketi'nin (DGH) yaz süreci içerisinde örgütlediği emek seferberliği kapsamındaki köy çalışması başlarıyla tamamlandı. Bu seneki köy çalışması bir takım eksiklikler taşısa da yoldaşlarımız ve yakın çevre arkadaşlarımız açısından verimli geçti. Köy çalışmaları, tasfiyecilik rüzgârlarının estiği, halk gençliğinin büyük çoğunluğunun üniversite kantinlerine sıkışıp "devrimcilik" yaptığı, tatil kamplarının organize edildiği yaz sürecinde başta Demokratik Gençlik Hareketi olmak üzere devrimcilerin bu dalgalara set çekebilmesi açısından önemli bir yerde durmaktadır. Köyde kaldığımız süreye boyunca yoldaşlarımızla, disiplinli ve paylaşımcı bir yaşamı örgütlemeye çalıştık. Çalışmalara katılan dostlarımızla önemli kazanımlar ve iyi ilişkiler kurarak, farklı yerellerden gelen yoldaşlarımızla ilişkilerimizi güçlendirdik.

Eskişehir'den bir katılımcı: Çalışmaya bu yıl ilk defa katıldım. Yaz kamplarında deniz kenarlarına toplanan gençliğin yerine güneşin doğuşunu tarlalarda köylüler ile birlikte ve yara bere içinde olan ellerimiz ile karşılamak elbette ki bizler için onur vericiydi. On günlük bir süre zarfında çalıştım. Çalışma her yönüyle, ülke genelindeki gençliğin çalışmalarının ötesinde, çok olumlu bir yerdedi. Köylülerin, mevsimlik işçilerin yaşadığı sorunları ve tabii ki emek sermaye arasındaki çelişkiyi yaşayarak gördük. Köylüler ile kurduğumuz ilişkiler ve farklı yerellerden gelen yoldaşlar arasındaki ilişkilerin kuvvetlendiği bir çalışmaydı. Halk gençliğine düşen sorumluluk var olan imkânları dâhilinde bu çalışmalara daha kitlesel katılımlar sağlayarak disiplinli örgütlenmeyi ileri taşımak. Halk

gençliği verdiği kavganın haklılığı ve doğruluğu ile bütün gericiği, tasfiyeciliği alt edip haklı kavgasının bayrağını daha ileri taşıyacaktır.

Edirne'den bir katılımcı: Demokratik Gençlik Hareketinin (DGH) başlatmış olduğu emek seferberliği çağrısıyla köy çalışmasına katıldım. Bu yıl üçüncüsü düzenlenen köy çalışmasıyla birikimlerimiz, deneyim ve tecrübelerimizi daha da ileri taşıdık. İleriye dönük sağlam adımları atabilmenin bu tür faaliyet alanlarından geçtiğinin bilincindeyiz. Emeğin ne olduğunu, köylülerin hangi şartlar altında çalıştığını tam anlamıyla anlayabilmek için aynı havayı solumak gerekir. Bulunduğumuz köyde toprak sahiplerinin işçi tutarak işlerini görmesi, aynı saatte iş bırakmalarına rağmen iş bölümüne göre ücretlerinin belirlenmesi, yemeklerin işçilerin kendileri tarafından karşılanması, toprak sahiplerinin işçilerle aynı sofraya diz kırmamaları (çoğu zaman bu işçiler toprak sahibinin akrabaları olmasına karşın) ilişkilerin feodal olmasına karşın patron-işçi ayrımının toprak sahibi tarafından işçilere dayatıldığına şahit olduk. Köylülerin konakladığımız yere ziyarette bulunmaları, ihtiyaçlarımızı karşılamada yardımcı olmaları köylünün halk gençliğini ne kadar sahiplendiğinin göstergesidir. Bu tabloyu daha ileri bir noktaya taşıyabilmek ve siyasal bir niteliğe büründürmek halk gençliğinin köylülerle, emekçilerle daha fazla soluk almasıyla mümkündür.

İstanbul'dan bir katılımcı: Öncelikle üzerinde durulması gereken nokta hayatta kalabilmek için yılın sadece on beş günlük hasat zamanını bekleyen köylülerle alın teri dökmek, farklı yerellerden yoldaşlarla beraber zaman geçirmek bizim

için tecrübe edeceğimiz en büyük fırsattı. Kendi bünyemizin sınırlarını görebilmek, basturmaya çalıştığımız burjuva alışkanlıklarımızla boğuşmak, onları yok etmeye çalışmak gelecek adına buradaki her bireye çok şey kattı. Eminin öğreneceğimiz ve üreteceğimiz daha çok şeyin olduğunu gördük, ben örgütsüz bir dostunuz olarak bu çalışmaya katılanlardan ve bu çalışmadan çok şey öğrendim. Bence bundan sonra kısa vadede düşünülmesi gereken daha sık ve daha çok yerelde bu tür çalışmalar yapma kararlıdır. İşte o zaman bu çalışma daha anlamlı ve değerli olacaktır. Emeği geçen bütün yoldaşlara çok teşekkürler.

Salihi'den İseli bir katılımcı: Hareketimizin, işçi-köylü ve gençlik ile buluşma çabasıyla sürdürdüğü emek seferberliği kapsamındaki köy çalışması bu sene de dopdolu geçti. Zor şartlara göğüs gererek yaşayan yoksul köylü ve işçilerin bir alıp bin vererek sürdürdükleri yaşamlarını kısa bir süre de olsa yaşayarak öğrendik; paylaşımın, işbirliğinin ve emek seferberliğinin sonucunda ne kadar doğru bir mücadele içerisinde olduğumuzdan bir kez daha emin olduk. Bu mücadelede yeni ilişkilerin yakalanması, geliştirilmesi ve sağlamlaştırılması adına köy çalışmaları gibi halkla iç içe çalışmalara ve bunların serpilip büyümesi için yeni katılımcılara ihtiyacımız var.

Balıkesir'den bir katılımcı: İnsanların üretimden, topraktan uzaklaştığı bir süreçte Demokratik Gençlik Hareketinin (DGH) emek seferberliği çerçevesinde gerçekleştirdiği köy çalışmasına katılmak oldukça önemliydi. Çünkü bu çalışmada çağımızın 'vebası' olarak ifade edilen yabancılaşma ya da daha doğru bir ifade

ile yabancılaştırma tek başına insanın insandan yabancılaştırılması değil; esas olarak insanın üretimden ve topraktan uzaklaştırılmasına karşı örgütlenen bir kampanyaydı. Bu köy çalışmasına katılan bizler, üretici güçlerin üretim içerisinde geçirdiği süreçleri, yaşadığı sorunları ve bu sorunlara karşı geliştirdiği önlemleri görme şansı bulduk... Bu çalışma içerisinde bilincin madde üzerindeki etkisini de görmek mümkündü. Çalışmanın ilk günlerinde yaşanan acemilikler, ilerleyen günlerde bireylerin iradesindeki kararlılıkla aşıldı ve artık daha ötesini ister hale geldik. Bu da bizlere kararlılık ve azimle çalışıldığı durumda bireyin kendisini değiştirmesinin kaçınılmaz olduğunu ve bu gerçeklikle toplumsal değişimlerin de mümkün olabileceği sonucunu çıkarmamıza vesile oldu. Çalışma içerisinde çeşitli konularda fikir alışverişinde bulunulması, tartışmalar yürütülmesi olumlu iken bu tartışmaların derinliğine olamaması, tartışmalardaki kısmi sığlık eksiklik olarak algılanabilir. Mali yönden istenilen seviyeye ulaşılması olumlu iken ideolojik eksikliklerin giderilememesi eksiklik olarak algılanabilir; ama unutulmaması gerekir ki mücadele içerisinde attığımız her adım kuşkusuz anlamlıdır fakat esas anlamını istenilen adımların tam olarak atılmasıyla kazanabilir. Aksi takdir de sadece amaca ulaşmak için verdiğimiz çaba ile övünerek geçiriniz yaşamımızı. İleride bizlere sonuç ne oldu sorusuna da vereceğimiz yanıt ne yazık ki olamaz... Önümüzdeki yıl daha fazla arkadaşımızla bu çalışmalara katılma umuduyla kızıl selamlar...

Denizli'den bir katılımcı: Köylük bölgede çalışmalar sırasında gerek yeni tanışmış olduğumuz yoldaşlarımız gerekse çalışmalar sırasında tanışmış olduğumuz köylülerle kurduğumuz samimi ortamın ben dahil tüm yoldaşlarımızda oluşturmuş olduğu memnuniyeti belirtmek isterim. Kuzey Kürdistan doğumlu bir katılımcı olarak bu tür üretim ilişkilerine uzak olmasam da üretim ilişkileri arasındaki çelişkilerin görülmesi ve bende biraz daha çözüme kavuştuğunu görebilmem açısından bu köy çalışmasının büyük katkısı oldu. Kolektif bilincin bayrağının yükseltilmesinde biz katılımcılarda mevcut olan küçük burjuva hastalıkların tespiti ve müdahalesi için çok faydalı oldu diyebilirim. Günümüz koşullarında kolektif ruha sanılam ve zafere doğru emin adımlarla yürüyoruz. Çürümüş sistemin insanlığa dayatmış olduğu çatışma ortamında insanların birbirine yabancılaşmasının yıkıldığı, insanlığa serpilme bu düşmanlık tohumlarının sadece egemenlerin çürümüş sistemlerini biraz daha yaşatma çabası olduğunu ve bunun da burada yerle bir edildiğinin bilincinde olunması çok önemlidir. Çünkü emeğin mücadelesinin verildiği yerde hiçbir düşmanlık tohumu yeşermeyecektir. Sınıf bilincimiz yolumuzu aydınlatsın...

Çukurova Üniversitesi'nde yeni dönem çalışmaları başladı

Çukurova Üniversitesi'nde yeni eğitim-öğretim yılına başlanması ile birlikte DGH çalışmaları da başlamış oldu. DGH çalışanları üniversiteye yeni başlayan öğrencilerin bulunduğu hazırlık sınıfları YADİM'de geçen yılda dağıtımı yaygın bir şekilde yapılan; " Nitelikli Bir Üniversite İçin Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelesine Katıl" başlıklı bildirileri öğrencilere ulaştırıldı. Öğrenciler tarafından ilgi ile karşılanan çalışma, bildiri ile ilgili yapılan çeşitli sohbetlerle sonlandırıldı.

Demokratik Haklar Mücadelesinin Tecrübesi Daha İleri Pratiğe Işık Tutuyor

Geçmiş eğitim- öğretim dönemi içerisinde demokratik hakların kazanılması ve kitle inisiyatifinin ortaya çıkarılması hedefli bir çalışma ve eylem birlikteliği anlayışı ile hareket eden DGH çalışanları bu dönemde aynı hedef doğrultusunda kazanımlar ve olumluluklar elde etmekle birlikte geçmiş hatalardan ders çıkarak çalışma, eylem birliktelikleri ve kitle inisiyatifinin ortaya çıkarılması noktasında bir dizi tecrübenin getirdiği bir muhasebe yaparak yeni dönemde geçen yılki hedefler doğrultusunda bir plan ve program belirlemiş durumdalar. Çalışmaların ivme kaybetmeden devam etmesinin öngörüsü içerisinde DGH çalışanlarının önünde 6 Kasım YÖK'ün kuruluş yıldönümüne dair çalışmaların örülmesi duruyor.

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde paralı eğitim uygulamaları

İZMİR- Dokuz Eylül Üniversitesi'nde, paralı eğitim uygulamalarına bir yenisi daha eklendi. Üniversitenin çeşitli yerleşkeleri arası taşımacılık yapan 412 numaralı otobüs artık ücretli. Daha önce de paralı hale getirilmeye çalışılan ulaşım hakkı, öğrencilerin tepkileriyle karşılaşmıştı. Üniversite yönetimi, tüm tepkilere karşın, bu yıl otobüsü ücretlendirme kararı aldı. Kararın, devrimci, ilerici demokrat öğrenciler tarafından protesto edilmesi bekleniyor.

Irak'ta hükümet için anlaşma sağlandığı iddia edildi

Irak'ta hükümet kurma çalışmaları sürerken Eyad Allavi'nin liderliğindeki El-İrakiye İttifakı ve Nuri Maliki'nin başkanlığındaki Hukuk Devleti İttifakı'nın Kürtleri devre dışı bırakmaya çalıştığı ortaya çıktı.

Irak'ta geçtiğimiz Mart ayında yapılan genel seçimlerin üzerinden 6 ay geçmesine rağmen yeni hükümet kurulamadı. Bir yandan ABD'nin bölgede kendisine muhalif güçlerin hükümete

girmemesi için kulisler yaparken El-İrakiye İttifakı ve Hukuk Devleti İttifakı'nın anlaştığı öğrenildi.

Arapça yayın yapan Şark'ul Avsat gazetesi, Eyad Allavi'nin liderliğindeki El-İrakiye İttifakı ve Nuri Maliki'nin başkanlığındaki Hukuk Devleti İttifakı'nın gizli bir anlaşma yaptığını yazdı. Anlaşmanın ayrıntılarını yazan gazeteye göre yeni hükümette Kürtlere pasif görevler verilecek.

Başbakan yine Maliki

ANF'nin geçtiği habere göre Nuri Maliki'nin yeniden başbakan olmasını öngören anlaşma Eyad Allavi'nin başkanlığını yaptığı El İrakiye İttifakı'na Irak Devlet Başkanlığı ve 16 bakanlık veriyor. Anlaşmanın hayat bulması halinde ise Kürtlere Irak Devlet Başkanlığı yardımcılığı ve Başbakan'ın Ekonomiden Sorumlu Yardımcılığı verilecek. Hukuk Devleti İttifakı, hükümet anlaşmasını

içeren belgenin El-İrakiye tarafından kendilerine gönderildiğini doğruladı. Ancak Maliki'nin liderliğindeki ittifak 'böyle bir anlaşmayı kabul etmiyoruz. El-İrakiye İttifakının hükümeti istediği gibi şekillendirmesine izin vermeyeceğiz' açıklamasını yaptı.

Son dönemde seçimden başarıyla çıkan iki ittifakın yoğun görüşmeler yapması dikkat çekerken, Kürt siyasetçi Dr. Mahmud Osman'a göre anlaş-

manın en az yarısı doğru. PNA'ya konuşan Osman 'Her iki ittifak hükümeti ortaklaşa kurup Kürtleri uzaklaştırmak istiyorlar' dedi. Saddam Hüseyin sonrası Irak'ın ilk başbakanı olan Şi kökenli Allavi'nin liderliğindeki el-İrakiye koalisyonu, 7 Mart 2010 günü yapılan Irak genel seçimlerinde 91 milletvekili ile birinci olmuştu. Seçim sonuçlarına itiraz eden Maliki'nin lideri olduğu ittifak ise 89 milletvekili kazanmıştı.

ABD'nin silah tekelleri iş başında

ABD hükümeti, Basra Körfezi'ndeki altı ülkeyle 123 milyar dolarlık yeni silah satış anlaşmaları yaptı. Ülke borcu 16 trilyon dolara yaklaşan ABD, bu şekilde hem işsizlik, hem de daralan ekonomisi için bir soluk alma fırsatı buldu.

ABD tarihinin en büyük silah satışının gerçekleştirildiği bu anlaşmalar diğer taraftan, ulusal savunma sanayisinin Obama yönetimini dış politikada yönlendirme gücünü açıkça gözler önüne serdi. Obama göreve geldiği dönemde kemer sıkma politikası adı altında savunma sanayisinde bir takım düzenlemelere gideceğini ve bu sektörlü daha disiplinli bir hale getireceklerini açıklasada arkasındaki asıl gücün hizmetinden çıkmayacağı son gelişmelerde iyice açığa çıktı. Washington merkezli araştırma grubu Center for Responsive Politics'in verilerine göre, savunma sanayi 2008'de lobi faaliyetlerine 148 milyon dolar harcadı. Bu paranın 24 milyon dolanı Obama'nın başkanlığı kazandığı seçim kampanya-

sında partilere bağış olarak verildi.

Obama'nın seçilmesinin ardından Lockheed Martin'in tanesi 350 milyon dolara gelen F-22 Raptor projesinin kaldırılması için 44 senatör ve 191 Temsilciler Meclisi üyesi Obama'ya mektup gönderdi. Mektupta, projenin 44 eyalette 25 bin kişiye iş sağladığını belirtmeyi ihmal etmediler.

Benzer şekilde, her yıl donanmaya eklenen gemi sayısının altıdan 12'ye çıkarılması önerildi. Lobiciler, bu sefer gemi inşaatı sektörünün 47 eyalette 400 bin kişi için iş sağladığını not düşmeyi unutmadı.

Silah anlaşmalarına onay

uzay projelerine iptal

OCAK ayının sonunda, Ay'a tekrar insan göndermeyi planlayan NASA'nın bu amaçla yürüttüğü Constellation Program, Obama tarafından iptal edildi. Amaç, belli alanlar için ayrılan bütçeyi

keserek, istihdamı artırmak için kaynak oluşturmaktı. Obama, savunma sanayisine ayrılan anormal boyuttaki bütçeye kıyasla, NASA'nın bütçesinin gelecek beş yıl içinde sadece beş milyar dolar artacağını belirtti. Bu kararla, 2011 'de NASA bütçesinin 19 milyar dolar olması kararlaştırıldı.

Center for Responsive Politics'in verilerine göre, 1998-2010 yılları arasında ABD'de lobi faaliyetlerine en çok para harcayan ilk 20 kurum arasında dört tane havacılık ve savunma şirketi bulunuyor. Bunlar General Electric, Northrop Grumman, Boeing ve Lockheed Martin. Bu şirketlerin 12 yılda lobi faaliyetlerine harcadıkları toplam para 626,097 milyon dolar. Obama, 2020'ye kadar 97 milyardan biraz daha fazla bir maliyeti olması beklenen Constellation Program'ı iptal etti ancak Afganistan işgali her yıl ABD hükümetine 105 milyar dolara mal oluyor.

“Barış” görüşmeleri ertelendi

Filistin Lideri Mahmud Abbas'ın sözcüsü Nabil Ebu Rudeyna, İsrail'le barış görüşmelerini erteleme karar aldıklarını söyledi. Ebu Rudeyna, Abbas'ın 4 Ekim'de Mısır'ın başkenti Kahire'de diğer Arap liderleri ile danışana dek barış görüşmelerinin devam edip etmeyeceğiyle ilgili resmi bir cevap vermeyeceğini kaydetti. Ebu Rudeyna, "O gün Başkan Abbas'ın Arap hükümetleriyle yapacağı istişarenin ardından, Amerika ve İsraillilerden elimizde bulunanla doğru karar ve cevabı vermek için Filistin yönetimine dönecektir" dedi. İsrail, uluslararası camia ile Filistinlilerin tüm uyan ve çağrılara rağmen, Batı Şeria'daki yasadışı yerleşim merkezi inşası konusunda 10 aydır uyguladığı

moratoryumu kaldırarak, inşaatlara devam karar almıştı. Moratoryumun uzatılması konusunda tüm çağrılan duymazdan gelen Netanyahu, barış görüşmelerinde "Bir yıl içinde tarihi bir anlaşma mümkündür" demişti. Filistin Lideri Mahmud Abbas, Paris ziyaretinde AFP'ye yaptığı açıklamada, yasadışı yerleşimlerle ilgili moratoryumun devam etmemesi durumunda barış görüşmelerinin anlamsızlaşacağını söyledi. Abbas, "İsrail yerleşimleri dondurmaya devam etmezse, barış görüşmeleri zaman kaybı olacaktır" dedi.

Abbas, son günlerde yaptığı açıklamalarda, inşaatların başlaması halinde görüşmelerden çekilebilecekleri yönünde ki daha önceki tavrını sergilememesi

dikkat çekmişti. Ancak Abbas'ın sözcüsü Ebu Rudeyna'nın yapmış olduğu açıklama bir kez daha, yasadışı yerleşimler konusunun barış görüşmelerinin en temel Filistinliler açısından vazgeçilmez konularının başında geldiğini gösterdi. İsrail'in 1967 yılında işgal ettiği Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te 100 üzerinde yasadışı yerleşim alanı inşa etmiş durumda. Bu yerleşim alanlarında yarım milyona aşkın İsrailli yaşıyor. İsrail, uluslararası hukuk tarafından yasadışı ilan edilen yerleşim alanlarını kendi toprakları sayıyor. Filistinliler ise söz konusu toprak üzerinde, başkenti doğu Kudüs olacak Filistin devletini kurmak istiyor.

YÖNELİM

KAZIM CİHAN

Demokratik “zehirlenme”

"Referandum" da Boykot alternatifi, özellikle Kuzey Kürdistan'da başarılı olmuştur. BDP'nin Hükümetten "çözüm" için jest bekletileri, bir dönem "evet" ile "boykot" arası ikircikli tutumu söz konusu olmasaydı, bu başarı çok daha etkili olacaktı. Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyasının en temel meselelerinden olan ezilen Kürt Ulusu gerçeği, boykotla birlikte daha etkili, baş gündem meselesi haline gelmiştir. Fakat ne yazık ki kim için, kimin yönettiğine bakmayan ideolojik-siyasi zehirleme çizgisi yüzünden, savaş alanında kaybeden egemenler cephesinin, "diyalog" denilen masalarda, inisiyatifli ele geçirme ve tasfiye planlarında atılım yapma tehlikesi mevcuttur. Kürt ezilenleri ve her milliyetten emekçiler, iradelerini, devrimi bir kenara bırakıp, yetkili tılsımlı aktörlere devredilerse, yeniliğe objektif olarak 'evet' demiş olacaktırlar. Uluslararası-bölgesel durumun yönlendirdiği coğrafyamız koşullarında; T.C'nin geleneksel-resmî statükosu zaten yürümezdi. Söz konusu koşullarda, T.C'nin siyasi karakterini, halklar için bir "demokratik dönüşüm" olarak algılayanlar, "Tek-devlet, tek-millet, tek-bayrak" biçiminde formüle edilen, değişmez-değiştirilemez şifrelerini atlamaktadırlar. "Akil adamlar" denilen Ahtıssarı başkanlığındaki "bağımsız Türkiye komitesi"ni Türkiye'ye koşturan, emperyalist sermayenin birikim sürecinin ihtiyaçlarıdır. Bu temelde yürüyen/yürüyemeyecek statüko, koşullara göre yeniden dizayn edilmektedir. Böyle bir yürüyüşü "niyet" olarak okumak, boykotla T.C'nin inkarılığına göğüs geren, meydan okuyan iradeyi, düzen içi bir hatla çekmektir. Gerçek değişimde turnusol olabilecek Kürt

inisiyatifinin bertaraf edilmesine götürecek girişim, "Anadilde eğitim" gibi demokratik haklar koşulsuz desteklenirken, asla göz ardı edilmemelidir. Sermaye dünyasının kutsal dini-tabusu yoktur. Rekabetçi kapitalizm döneminde "ulus devlet" ihtiyaçtır. Şimdiki uluslararası sermaye birikim sürecinin aşılmasını zorunlu kıldığı parametrelerin değiştirilmesini alkışlayan kapitalizm askerlerinin söylemini "demokrasi" olarak parlatanlar, neo liberal devlet savunucularıdır. JİTEM ve artık herkesin gördüğü pratiği bir şahsi Arif Doğan klasiği değil, devletin gereksinimiydi...12 Eylül de... Bunları münferit arızalar gibi addedenler sermayeyi kurtarma tarifesidirler. Irak ta muharip birliklerini çekmek zorunda kalanların kapitalizmin ihtiyaçlarına cevap olma vizyonlarını "demokrasi" diye telakki edenler ve bu vizyona "Sevr" diye itiraz edenler, aynı sistemin koşullar itibarıyla biçim değiştirmesi anlaşılır özünün savunucusudurlar... Yani devletçilerdir. Kürt ulusunun meşru savaşı ve onun bir parçası Boykot siyasetinin sonucu olarak ele geçirilmiş inisiyatifini, devletin özel savaş projesinin yönetmesine devredecek "yol haritası". Savaşta yenilmemiş iradeyi mahvetmeye hizmet eder. Eski Mit Müsteşarı Öneş dinlenildiğinde bile, tasfiye planı anlaşılabilir. Devletin burjuva mecradaki tıkanmalarını aşma operasyonu, "nitelikli görüşme" olarak nasıl yutturabilir? Yapılan belli... Dağı etkisizleştirmek, silahı kırmak... Bunun adı etkisizleştirip, kırıp bitirmektir.Uygulanan posası çıkmış "yeni" bir tasfiye planıdır... Egemenlerden liberal muhalefete kadar bir ortak bulusma noktası inşa edil-

meye, devrim kontrole alınmaya çalışılmaktadır. Çünkü T.C. emperyalist dünya sisteminin gereği idi. Şimdi talep edildene, mevcut koşullara uyum gösteren T.C.'de, imtiyazları itibarıyla uyum göstermeyenler atılacaktır. "Yani Anayasa" tartışmalarının dikte ettirilen hizaya çağrı projeleri bu çerçevede anlaşılmaktadır. Bu çağrıda halkın çıkarları için bir "berekat" yok... Kazanımları teslim alma dayatması var... İşlemeyen eskinin derin mekanizmaları yerine ikame edilen derinlerinin dehlizine yelken açılmaz. Artık sadece bölgede, uluslararası bir karakter kazanmış Kürt sorunu, enternasyonal karşı devrimin ablukasına teslim edilmemelidir. Anlaşılmayacak kadar zor mu? Gül BM vesilesiyle Obama ile Kürt savaşını konuşuyor. Mit Müsteşarı Fidan da istihbarat örgütleriyle aynı istişarelerle meşgul... T.C. Bağdat Büyükelçisi'nin Güney Kürdistan görüşme havuzu, T.C İçişleri Bakanı'nın Barzani görüşmesiyle dolduruluyor.Üçüncü mekanizma yine devrede... Bölge devletleriyle döşenen yine aynı yol. Almanya İçişleri Bakanı'nın Türkiye ziyaretindeki konsept v.b. altında adına "diyalog" denilen kuşatma, demokrasinin kutsanmasıyla değil, devrimle gelecek alternatifle dağıtılabılır. Halkların değişim taleplerini çıkmazlara hapsedmemenin yolu, dağıtılan rehine görüşmelerinden medet ummamayı gerektirir. Kürt ulusu mücadelesinin dejenere edilip, umutsuzluğa sevkedilmemesi için gerekli olan düzene adapte olarak değil, bir üst kimliği kabul değil, gerçekten özgür Kürdistan'dır. T.C.'nin "genel seçimler" için huzurlu ortam arayışına davet eden entellektüel vicdan denilen vicdansızlığı T.C'nin geleneksel

katliamı "güvenlik eksenli diplomatik-istihbaratı-bölgesel ve uluslararası saldırı atağının boşa çıkarılması, devrime sarılmayı, eksen kaymasına düşmeden bu temelde tüm mücadele ve örgüt biçimlerini bilinçli yükseltmeyi gerektirir... Bu, bir sloganlarla idare etme durumu değildir... Tüm uluslar için tam hak eşitliği mücadelesi çağrısıdır... Burjuva devleti koşullara göre restore etme ve cılamla değil, devrimle asmaya davettir... Bu davetin gerçekleri dışında, liberal sözde demokratların seçim aritmetiği sonucu buyurdıkları gibi, "Halk yönetime el koyamaz. Halkın egemenler tarafından kodlanması şifresinin esiri olmaktan çıkılmaz. Ve evet halk, kendiliğinden doğruya ulaşamaz, efendiler olarak emre değil, rollerini anlamaya hizmet edecek öncülüğünü böyle kavrayarak çalışanlara ihtiyacı var. Efendiye isyan eden biçiliyor... Kürdistan'ın ileri kalesi Hakkari'ye saldırıların, katliamların sebebi bu... Dillerine zincir vurulmuş kürt insanının oku boykotuna dayatılan 'dilsiz ölü kürt ol' saldırılarının nedeni bu... Yaşamak ve yaşatmak için sahneye... Demokratiklik yanılsamasıyla zehirlenme anaforundan, devrime sarılarak çıkılabilir. Başka yol yok... İttihatçı ve devamcısı Kemalist merkezci yönetimle işlerin yürümediğini sadece AB "yerinde yönetim" adlı egemenlik sisteminin işlevselleştirilmesi projesi değil, Türk devleti sisteminde tartışılır durumdadır... Merkezi yürütmeyi kolaylaştırma eksenli "Başkanlık v.b. metotlu bu projelerle T.C. zaten il idare meselesini öteden beri gündemine almıştır. Sisteme helal getirmeyecek bu tür "demokratik özerlik" ulusal eşitsizlikleri örtme, resmi dil ile egemenlerin hegemonya-

sını sürdürmeye razı olma, Kürdistan'ın ilhakını "modernlik" vitrinleriyle meşrulaştırma Türk egemenlik sisteminin duruma uygun şekillendirmekten öte bir anlam ifade edemez... T.C. nin yapmak istediği "müzakere" değil mazmurlara boyunlarını çiklenmiş uygar kabul edilir zincirlere bağlama eylemidir. Demokratik hakları için mücadeleyi destekleme, bu tuzak konumunda tüm ezilenleri uyarma görevinin yerine getirilmesinde şart koşar... Kürt ulusal hareketi önderlik çizgisinde ulusların kendi kaderini tayin hakkından, üniter devlet savunucusu tek demokratik Türkiye ulusçuluğu ithal edilmiş, Kürdistan'ın özgürlüğünden, ortak vatan bağımsızlık sistemi kabul edilmiş "demokratik özerklik", dil özgürlüğünden resmi dil Türkçe eksenli değil talebine doğru savrulmalar vardır... Komünistler açık söylüyor... Çözüm hiçbir milliyet ve dilin imtiyaza sahip olmadığı resmi ayrıcalıkların aşıldığı tam hak eşitliği... Sorun ne toprak ne feodalite ve ne de bölgesel geri kalmışlık, sorun siyasal olan bir ulusal eşitsizlik sorunudur. Diğerleri çözüm anahtarları yerine, oyalanma taktikleridir. Devrime bağlı demokratik haklar mücadelesiyle sonuna kadar destek, devrime elveda yürüyüşüne ise hayır diyoruz... Burjuva devletinin koşullar açısından değişikliklerinden birini gösteren özne aynı faşizm ve diğer biçimsel farklılıklar gösteren ehvenişer çizgilerle tercih etme, devrime tövbe edenlerin intihar fişleridir... Şimdi moda olmayabilir ama çözüm devrimdir.

TC DEVLETİ VE KÜRT ULUSAL HAREKETİ KENDİ ÇÖZÜMLERİNE YAKINLAŞMIŞ BULUNMAKTADIR

**“Muhtariyet” Dediklerinde Bu Ulusun Kaderini Tayin Hakkını Al-
çakça Çiğnemek Oldu. “Demokratikleşme-Çözüm” Diyorlar Bunda
da Durum Daha Farklı Değil; Olmayacaktır!**

Kürtler, feodal imparatorlukların işgalci-talancılığı ile emperyalist güçler tarafından paylaşım savaşlarında tarihsel haksızlıklara maruz bırakılarak toprakları bölünüp pay edildi. Tek bir ulusal köken oldukları halde uluslaşma sürecini zorunlu olarak “hapsedildikleri” devlet sınırları içinde farklı parçalarda tamamlayan, bu anlamda ulusal bütünlüğü dağıtılıp ulusal iradesi çiğnenerek yok sayılan, büyük mezalimlere, kıyım ve kınmalara tabi tutulan Kürtler; esas nüfus yoğunluğu “TC” devleti sınırları içinde zorla tutulan Kuzey Kürdistan’daki bölümünde ciddi örgütlenme ve mücadelelere girişerek büyük ulusal başkaldında bulundular.

Toplam 39 ulusal ayaklanma ve başkaldırıda bulunan Kuzey Kürdistanlı Kürtlerin otuz dokuzuncu başkaldırısı; önceki otuz sekiz ayaklanması dahil, günümüz dünyasında bulunan tüm ulusal hareketler içinde de en modern ve devrimci ulusal mücadeleyi temsil etmektedir. Bu ulusal başkaldırı, emperyalist haydutlar ile yerli gericiçilikler tarafından ilhak ve işgal biçimleriyle karartılan ulusun kaderine alçakça yazılmış fermana, ters kulvardan doğru orantılı olarak açılmış, tarihsel doğru ve demokratik muhtevasıyla ilerici misyonla yönelmiş bir ulusal direniştir. Ne var ki söz konusu ulusal hareket, politik bakımdan devrimci nitelik yansıtmamasına karşın burjuva milliyetçi ideolojik doku ve milli burjuva önderliğe sahiptir. Bu mantalitesine bağlı olarak, önemli oranda reformist potaya girmiş, aynı yolda stratejik eğilimle ilerlemektedir. İdeolojik çizgi temeli ve buna bağlı biçimlenen önderlik niteliğinin uzlaşmalar siyasetiyle gideceği-hareketi taşıyacağı yer, kaçınılmaz olarak burjuva reformist yataktır. Bugün yaşanan gelişmeler, ideolojik zeminden beslenen reformist yolun açık ve güçlü ipuçlarını sunmaktadır. Kürt ulusu bazı taleplerini kazanıyor görüntüsü öne çıkarılmakta, ama gerçekte Türk hakim sınıflarının daha büyük kazanımlar sağladığı-sağlayacağı saklanmaktadır. Çünkü, Kürt ulusunun statüsü kimi talepler şahsında ve Türk hakim sınıflarının icazetle tanıdığı kadar ilerletilebile, Türk hakim sınıflarının garantör haklarına dokunulmayıp kalcılaştırmakta, ezen egemen Türk ulusunun ve egemen sınıflarının tek taraflı üstünlük ve egemenliği karşılıklı taraflarca teyit edilip güçlendirilmekte, geliştirilen süreçle Kürt gerilla savaşı tasfiye edilerek Türk hakim sınıfları ve devlet düzenleri silahlı ulusal başkaldırından esasta kurtulmuş olup ekonomik ve siyasi açılardan soluklanarak belli bir istikrara kavuşacaktır. Yılların mücadelesi ve bu mücadelenin ağır bedelleriyle hasıl olan ve referandumda ise burjuva anayasal prosedür ve formalite açısından tastik olan Kürt ulusunun gasp edilmiş haklarına karşı yükselen meşru iradesi, imha-inkar politikalarının soy-sopuna diz çöktürerek, Türk hakim sınıfları ve uluslararası düzlemde kendisini kabul ettirme eşiğine geldi. PKK olarak Kürt ulusal hareketi, mücadele tarihinde ulaşmış olduğu en büyük kazanımlara doğru yürümektedir. Ama bu kazanımlar, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkından fersah fersah uzak olup, Türk hakim sınıflarıyla uzlaşmalar siyaseti içinde Türk ulusu hakim sınıflarının üniter devlet anlayışını tanımaktadır. Türk ulusunun, ezilen bağımlı Kürt ulusu üzerindeki, ezen egemen ulus olma imtiyazını muhafaza eden, silahlı Kürt ulusal hareketinin tasfiye edilmesi karşılığında Türk hakim sınıflarının Kürt ulusunun belli ulusal taleplerinin karşılamaını geçmemektedir. Kürt ulusunu tabi ulus olarak kalmasını öngören, Türk hakim sınıflarının ırkçı milliyetçilikle ünlenen faşist devlet düzeni içinde ve altında, Kürt ulusunun ulusal taleplerinde kısmi iyileştirmelerin yapılmasını öngörerek, bağımlılık ve tahakkümü pekiştiren içerikle Kürt ulusunun değil, Türk hakim sınıflarının çıkarlarını garanti altına alma yönünde bir süreç işlemektedir.

Sürecin Ana Hatları ve Öne Çıkan Başlıklar

Burada rol oynayan iki şey var. Bir, Kürt ulusunun, ulusal hareket mantığı içinde istikrarlı ve ağır bedellerle yürüttüğü gerilla savaşı niteliğinde bir mücadeleye sahip olması

veya ulusal iradeyi temsil etmekle birlikte önemli bir askeri güç olması; ikincisi ise, Türk hakim sınıflarının emperyalist strateji ve konjonktüre bağlı olarak devleti yeniden yapılandırma eyleminin içinde olmasıdır. Bu sebeplerdendir ki, Kürt ulusal sorununda kaydedilen aşama iki spesifiğe dayanır. Bu iki spesifikten biri, tarihsel ve politik haklılık zemininde ulusal başkaldırı doğası bakımından tamamen meşru olan Kürt ulusal hareketinin rolü, demokratik-ilerici iken; ikincisi olan emperyalist strateji ve yerli hakim sınıfların devleti yapılandırma projesi bağlamındaki unsur ise tamamen gerici, karşı-devrimci ve tasfiyecidir. Kürt ulusal hareketi veya Kürt ulusal sorunu açısından yaşanan aktüel gelişmelerde, biri birinden farklı bu iki nitel faktör sürecin objektif-filili muhatapları ve belirleyici aktörleri durumundadırlar.

Bu ikili realiteden kaynaklı olarak, Kürt ulusal sorunundaki politik gelişmeler veya Kürt ulusal hareketinin politik düzlemde belli ulusal ve demokratik kazanımların eşiğine gelmiş olması gerçeği de, kuşkuyla yüklü olup, kazanımların yanı sıra tasfiye olmayı da ihtiva eden basamakta bulunmaktadır. Kürt ulusal hareketi ve ulusal iradesi ulusal ve ulusal-demokratik hak ve taleplerinde görece bir çıtada dururken, Türk hakim sınıfları da Kürt ulusunun kazanımlarının garantisini olan Kürt silahlı gerilla hareketini tasfiye etme amacında sabit durarak, gerici egemenliklerini tahkim etme ve “Kürt sorunu” dedikleri ulusal sorunu sorun olmaktan çıkıp yollarına devam etmek için belli taleplerin karşılamaını noktasında geri çekilmiş durumdadır. Genelde soyut olup söylemi geçmeyen ama her halükarda belli kazanım ve ilerlemeleri içeren söz konusu güncel gelişmeler düzeyi, bir yanıla olumlu gelişmeyi ifade etmekle birlikte, bağrında ciddi sorunlar ve sancılar taşıyıp sorunsuz düz bir düzlem değildir. Tehlike şudur: Kürt ulusal hareketi, Türk hakim sınıflarının emperyalizme tabi olarak devletlerini tamir ederek arzalarını giderme, yani bu makinelerini biçimsel formatta da olsa daha da mükemmelleştirme kapsamında yürüttükleri ama kesin biçimde komünist, devrimci ve özelde de silahlı Kürt ulusal hareketini tasfiye etme yönünde geliştirdikleri süreçte çekilmiş veya girmiş olmasıdır. Yanıltıcı olmamalıdır ki, ulusal hareketin belli taleplerinde ısrarlı olması ve benzeri bu gerçeği değiştirmemektedir.

Her ne kadar sürecin içinde önemli bir faktör olarak Kürt ulusal hareketi rol oynayıp, taraf olarak Kürt ulusal sorunu bölümünde sürecin belirleyici gücü de olsa, emperyalist siyasetin parçası olarak coğrafyamızdaki devletin (“TC”) yapılandırılması projesindeki kapsamda son derece geniş olan süreç, her ne kadar Kürt ulusal sorununu da ihtiva etse, bu süreç özünde ve en genel anlamında emperyalist tasfiyeci süreçtir. Mevcut süreç, bu ihtiyaçla hakim sınıflar eliyle geliştirilmiştir ve Kürt ulusal hareketi geliştirilen bu sürecin içinde önemli bir parça veya engel olarak belli bir role sahiptir. Dolayısıyla, süreç hakim sınıfların inisiyatifinde gelişmekte ve ulusal hareket süreçte belirgin bir yer tutup askeri güç olmasına ve bu anlamda belli bir inisiyatif edinse de, genel süreci başlatan, yöneten ve belirleyen değildir. Belirttiğimiz gibi, süreç, emperyalist dünya stratejisi bağlamında olmak üzere, hakim sınıflar tarafından devletin yapılandırılması amacıyla başlatılmış ve geliştirilmektedir. Devletin yapılandırılması temeli ile birlikte tasfiyeci öze geliştirilen süreç, Kürt ulusal hareketi es geçilerek yürütülemeyeceği gibi, PKK’nin tasfiye edilmesini de içermektedir. Tasfiye konusunda ulusal hareket belirleyici olacaktır. Fakat maalesef ki, ulusal hareket belli talepler karşılığında gerilla hareketi boyutuyla tasfiyesinde fit olma eğilimini güçlü olarak taşımaktadır. Kapalı kapılar ardında yapılan ve yansıyan pazarlıklardan olduğu kadar, ileri sürülen talepler ile tayin edilen stratejik doğrultu bu eğilimi açıkça göstermektedir.

Bugün itibarıyla, Kürt ulusunun (veya hareketinin) demokratik özerklik talebi, mevcut talepler içinde ve bu aşamadaki en ileri talebini temsil etmektedir. Yine, ana dilde eğitim hakkı önemli taleplerinin başında gelmektedir. Ne var ki, tarihsel inkardan bahseden ve hatta “Dersim katliamı” diyerek dolap çeviren Türk hakim sınıfları veya siyasi iktidar bağlamında hükümet eden siyasi sözcüleri, bütün bu safsatalı demagojik söylemlerine karşın, demokratik özerklik ve ana dilde eğitim hakkı taleplerini dahi kesin bir

dille“bölücülük” olarak reddetmektedir. Yaptığı şey, Kürt köylerinin Kürtçe isimlerini iade etmek, TRT-Şeş’le övünmek, yeni anayasa yapma vaadinde bulunmak, muhtemel olarak seçim barajını indirme, “KCK operasyonlarında” tutuklanan seçilmiş Kürt siyasetçilerini bırakma ve benzerinden öteye geçmemektedir. Kürt kitlelerini PKK’dan ayırıp Kürtleri bölme kaydıyla PKK’yi tasfiye edip, sorunu Kürt ulusu iradesinin taleplerinden oldukça geri düzeyde olan göz boyamaya dönük kimi taleplerin tanınmasıyla halletmeye çalışmaktadır. Güney Kürt yönetimi ile görüşmeler trafiği ve açık dille net biçimde ifade ettikleri beyanlar bunu alenen göstermektedir. Dahası, PKK’nin kesin tasfiyesi amacından asla sapmamaktadırlar. PKK daha ileri talepler için belli bir direnç ve irade gösterse de, dillendirdiği talepleri koparmadan uzlaşmaya yatkın durup, özünde uzlaşma zeminindedir maalesef.

Çözüm ve Demokrasi Söylemleri İçerikli Boş Aİdatmacalardan İbaretir

Burada katı olan ve burjuva yanlısamalara saplanarak yanlışla düşenlerin, özellikle de Kürt ulusal hareketinin öğrenmesi veya gözden kaçırmaması gereken bir şey, bir kez daha açığa çıkıyor.

O şudur: “Demokratikleşme” ve “çözüm” taktiğinin sadece ve özünde bir lafız olduğu, Türk hakim sınıflarından demokratikleşme ve Kürt sorununun demokratik anlamda çözümünün beklenemeyeceği, coğrafyamızda burjuva anlamda da olsa demokrasinin (burjuva demokrasininin) hakim sınıflar eliyle faşizmin yerine koyulamayacağı, bizim gibi ülkelerde demokrasi lafzının faşizmi maskeleyerek kullanıldığı, belli kesimlerin sınıf bakış açısından uzak olarak reformist yasalıcı hayranlıkla hayal ettiği veya gelişeceğini varsaydığı burjuva demokrasisinin de formel olmaktan ibaret olup, itibar edilemez kadar gerici-milliyetçi-ırkçı özde burjuva gerici bir diktatörlük olup hakim sınıfların kendisi için demokrasi anlamına geldiği, bu anlamda da ne buna ne de hakim sınıfların sahte vaatlerine bel bağlanamayacağı, coğrafyamızda demokrasinin bir devrim meselesi-sorunu olduğu, Kürt ulusal sorununun gerçek çözümünün buradan geçeceği artık kavranmak ve öğrenilmek durumundadır.

Bugün AKP’nin “demokratikleşme” ve “çözüm” maskeli hileleri, anayasa maddelerinde değişiklik yapma ve yeni bir anayasa yapma pozlarıyla hakim sınıfların faşist anayasasını güncelleyerek “modernize” etme taahhüdü çerçevesinde “demokrasi” havariliğine çıkması; taşeronluğunu yaptıran emperyalist projenin yürütülmesi uğrunda halk kitlelerini aldatıp peşine takma ve dolayısıyla klik iktidarını sağlamaya için bap vurduğu demode burjuva siyaset tarzıdır. Kemalist CHP kliği ile arasındaki iktidar dalışında veya Kemalist kliğin iktidar pozisyonunu lehine çevirerek iktidarda yol alan AKP’nin, bu iktidarını en azından bir dönem daha garanti etmek için, Kemalist iktidar ve devletin faşist uygulamalarını da kendine payanda edinenek, bunlar karşısında demokratikleşmeyi sahtekarca diline dolayıp halk kitlelerini yedekleme amacıyla kullandığı taktiktir. Özellikle 50’li 60’lı yıllarda DP ile CHP klikleri arasında halk kitlelerini kendi iktidar hesaplarına yedeklemek için oynadıkları “halkçılık” ve “demokrasi” mizansenini göz önüne getirildiğinde, bugün AKP veya diğer komprador kliklerin diline doladıkları “demokratikleşme”, “çözüm” ve yeni anayasa safsatalarının tipik benzerliği açıkça görülecektir. Özellikle İktidara oturmak isteyen veya iktidarını koruyup güçlendirmek için, hakim sınıfların bolca demokrasiden dem vurduklarına, ardi arkası gelmez vaatlerde bulunduklarına ve ama iktidara geldikten sonra ya da iktidarlarını bir dönem daha garanti ettikten hemen sonra bunları unutup gerçek yüzlerini sergilediklerine, azgın sömürü ve faşizmi uygulamaklarına coğrafyamız emekçi halkları çokça tanıklık yapmıştır. Bugün “yeni anayasa yapma” (ki bu, anayasanın hakim sınıfların yeni çıkarları için güncelleştirilmiş bir faşist anayasa yapma, yeni anayasa demagojisiyle halk kitlelerinin düzene yamanması anlamına gelir), “demokratikleşme”, “Kürt sorununun çözme”, “akan kanı durdurma” gibi yanıltıcı argümanlarla yapılan da başka bir şey değildir. Komprador kliklet arasında keskinleşerek devam eden iktidar dalışında bir birlerine üstünlük sağlamak için halk kitlelerinin desteğine ihtiyaç duymaktadır-

lar. Bunun içinde ezilen emekçi halk kitlelerini yalanlarla manipüle edip peşine takmak, yedeklemek istemektedirler.

Kürt sorunun çözümü adına konuşmaları ve bu minvalde yaşanan gelişmeler vb işte bu iktidar hedefleri için olup, emperyalist projelerin gerçekleştirilip yerine götürülmesi içindir. Komprador bürokratik burjuva hakim sınıfların gerici gayeleri uğruna yüzlerine çektikleri “demokrasi” maskesi hile ve vaatleri yalandan ibarettir. Bir kez daha öğrenilmeli ve tarihten tecrübe edinerek görülmelidir ki, Osmanlıdan bu yana Türk hakim sınıfları her zaman Kürtleri kandırmayı ve aldatarak hain emelleri için kullanmayı başarmışlardır. Her vesileyle Kürtlere düşmanlık beslemiş, oyuna getirmiş ve ihanete sürüklenmişlerdir. Lozan’a Kürtleri temsilen de gittiklerini beyan etmiş ama bu yalanla Kürtlere ihanet edip kendi kaderlerini tayin hakkı çiğnenmiştir. Hatta Kurucu anayasalarına da geçmiş oldukları halde, ya da faşist Kemal Atatürk tarafından, Kürtlere muhtariyet “verildiği-tanıdığı” halde ne olmuştur? Değil muhtariyet-özerklik, Kürtler imha ve inkarla kıymıdan, hunharca katliamlardan geçirilmişlerdir vb vs. İşte bugün Türk hakim sınıfları bir taraftan azgınca linç ve katliamlardan geçirerek imha-inkarla teslimiyet dayatmakla birlikte, öte yandan Kürt ulusunun taleplerinden, “Kürt sorununun çözümü”nden bahsetmesi de bu tarihten farklı değildir. Çünkü, hakim sınıfların sınıf karakteri değişmemekle birlikte; hakim sınıfların temel sorunu, sömürü, talan ve millî zulüm üzerine kurulu olan faşist egemenlik düzenlerinin sürdürülmesi ve pekiştirilmesi sorunudur. Dolayısıyla bu gerici faşist dümdenden Kürt ulusunun hak ve özgürlükleri çıkmaz.

Şüphesiz ki, Kürt ulusunun belli kazanımları olacaktır. Bu kazanımlar öncelikle ve esasta silahlı mücadelenin tabii sonuçlarıdır. Kürt ulusu ve hareketi elbette ki ulusal demokratik talepleri için de mücadele etmeli, bu mücadele edilmekle birlikte mücadelesinin kazanımlarını kullanmalı, geliştirmelidir. Fakat, mücadelesinin karşısında da genel sorunu olan bağımsızlık hakkı bakımından da son derece güdük olan bu hak ve talepler uğrunda kendi varlık gerekçelerini inkar etmemeli, bu talepleri amaçlaştırarak özgürlüklerini feda etmemeli, tasfiyesini kabul etmemelidir. En önemlisi de bağımsızlık hakkından feragat etmemelidir. Anlaşılmaktadır ki, tarafların görüşmeleri yoğunlaşmış ve kimi sonuçlara doğru yaklaşmaktadır. Kimi restleşmeler ise, bu görüşme ve anlaşmanın içindeki bazı talepler üzerinedir ki, mevcut eğitim göz önüne alındığında bunların da bir biçimiyle açılacağı açıktır. Bu kez, belli ulusal taleplerin tanınmasını da ihtiva eden tasfiye anlamına gelecek olan uzlaşma süreci daha somut adımlar üzerinde sonuca gitme dinamiği taşımaktadır. Çünkü referandum sonuçlarıyla birlikte, AKP iktidarı yola devam etme işareti ve gücü almakla birlikte, uluslararası “telkin”, destek ve buyurganlık da AKP’nin daha “cesur” adımlarla yola devam etmesini gerektirmektedir. Öte taraftan, Kürt ulusal hareketi de AKP eliyle geliştirilen “çözüm” planını, bazı taleplerindeki ısrarcı duruşuna karşın, anlaşmaya yatkın olup üç aşağı-beş yukarı kabul etme zeminindedir.

Bugün tehlike, gerçek hakları karşısında önemsiz sayılabilecek haklar uğrunda ulusal hareketin kendi tasfiyesinin altına imza atma tehlikesidir.

Çünkü “Kürt sorununda çözüm” dedikleri şey; AKP eliyle yürütülen emperyalist çözümdür. Kürt ulusunun ulusal hak ve özgürlüğü temelinde özlediği ve ihtiyacı olan, aynı zamanda mücadelesini karşılayan bir çözüm olmadığı gibi, kaderini tayin etme hakkını olumlayan değil, ters yönden perçinleyen bir çözümdür.

Buna karşın Kürt ulusu ve hareketinin ileri sürdüğü tüm ulusal-demokratik talepleri ve bu doğrultudaki mücadelesi kesinlikle desteklenmek durumundadır. Bu bağlamda Kürt ulusunun ana dilde eğitim hakkı talebiyle “sivil itaatsizlik” biçiminde gerçekleştirdiği milli eğitimi boykot tavrı desteklenmelidir. Ulusal hareketin tasfiyesine meyil eden uzlaşma siyaseti ve reformist eğilimi ideolojik mücadeleye karşılanırken, haklı demokratik ulusal talepler temelindeki demokratik muhteva ve mücadelesi bundan ayrıntı olarak kesinlikle desteklenmelidir.

Ludwig Feuerbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu

FRIEDRICH ENGELS

Ludwig Feuerbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu

Söz konusu eser bir broşür boyutunda olsa da diyalektik materyalist felsefenin en önemli yapıtları arasında tarihi yerini almıştır. Engels'in önsözünde belirttiği gibi materyalist tarih anlayışıyla uzlaşmaz olan idealist Alman felsefesiyle karşıtlığını ortaya koydukları "1848 Alman ideolojisi" adlı eser Marks ve Engels hayattayken yayınlanmasa da temeli atılan bilimsel düşüncenin 40 yıl sonra bu eserle özlü şekilde ve dâhice Engels tarafından dile getirildi.

Eseri anlatırken elbette tarihi materyalizmi anlatmaya kalkışmayacağız. Eserin okunmasının gerekliliğinden ancak bahsetmekle yetineceğiz. Bu eser aynı zamanda Hegel ve Marksizm arasında bir ana halka olan feiserbach'çılığa hakkını teslim etmektedir. Bu onur borcu ödenirken Feuerbach tarihi idealist yayınlarını da yanlış şekilde materyalist anlayışla kopan ilişkisini gözler önüne sermiştir.

Feuerbach üzerine " 11 tezi " içine alan eser bu gün dünya proletaryasının elinde ki biricik silah olmaya devam eden Marksist felsefenin notları olmasıyla ve Marksizm'in

atılan ilk tohumları olmasıyla da önemini hiç kaybetmiyor. Hiçbir şey yoktan var olmaz. Her şeyin bir başlangıcı, gelişimi ve sonlanması diyalektik zorunluluğu içinde dayandığı bir temel vardır. Marksizm de dayandığı temeli ve gelişimini anlamak için söz konusu eser vazgeçilmezdir. Hegel'den Feuerbach'a, idealizm ve materyalizmin bilimsel temelde ayrışmasının diyalektik gelişimin ve işçi sınıfının elinde bayrağa dönüşmesinin özetidir bu yapıt. Hegel'in tutucu yanı altında ezilen devrimci diyalektik yanını çekip alan materyalist bilgi teorisi diyalektik yöntemin nasıl tarihe uyarlanabildiğini de anlatmaktadır. Marksizm tarihi toplumsal ilerlemeler ve toplumsal bilinç, bir bütün olarak kendisinden önce ki bilgi teorisinden asla kopuk değildir. Feuerbach'ın idealist materyalizmdeki insani duyumsal etkinlikten ibaret sanan ve tarihsel pratik etkinliğinin unutkanlığını aşan Hegel'in baş aşağı duran diyalektik yöntemini ayakları diken diken teorik temelin hazırlanış ve ilk tohumlarının filizlendiği tarihi gelişimini bize sunan bir yapıttır. Söz konusu kitap aynı zamanda felsefenin temel sorununu açıklayarak bu görevi yerine getirmiştir.

"Her felsefenin ve özellikle modern felsefenin büyük temel sorunu düşüncenin varlıkla ilişkisi sorunudur" diyerek başlarken Engels, materyalist felsefenin bilimsel cevabı-

nı da vermektedir. Hepimiz biliyoruz ki bu temel soruya verilen cevaba göre filozoflar iki büyük kampa ayrılmışlardır. Tinin, tanrının, düşüncenin varlığını doğadan önce koyan idealistler ile doğayı tek gerçek olarak kabul eden materyalizm değişik kolları arasında iki ayrımdır bu. Dünya bizden bağımsız vardır; tasarımlarımızın bir ürünü değildir dünyanın gizlerinin felsefi dehalar tarafından felsefe aracılığıyla tek insan tarafından çözümleneceği ancak bu görevi bütün insanlığın ilerlemesi ve diyalektik düşünce yönteminin yardımıyla pozitif bilimlerin yerine getirilebileceğini yine Marks ve Engels tarafından felsefe aracılığıyla anlaşıldığını göreceksiniz, bu yeri dolduramaz eserde. Felsefe ilk bilgiyle başlar. Marksist felsefede toplumsal yaşam özünde pratiktir. Toplumsal pratik diyalektik gelişimi içinde materyalist gözlemler alan felsefe din, ideoloji ve devleti ekonomik temelleriyle açıklayan devlet ve ideoloji bağı tamamlayan eşsiz pasajlarla doludur. Sınıf bilinçli işçilerin mutlaka incelemesi gereken bir kitaptır. "Asıl mesele değiştirmekti" diyenlerin öğrencileri Marksist felsefeyi canlı yaşayan mücadele aracı olarak kavradıkları ölçüde pratikleri sağlam teorileri yaşam bulacaktır. Bu vesileyle rahatlıkla şunu önerebilirim ki: suyu kaynağından iç... Marksizm, Leninizm, Maoizm eserlerini oku ve okut. Değiştirmek için yorumlamayı unutma!..

Altın Koza Film Festivali'nde MKM'li yönetmene ödül

Cumartesi Anneleri'nin hikayesini anlatan kısa film "Bê Dengi"(Sessizlik), Adana 17. Uluslar arası Altın Koza Film Festivali'nde "Kurmaca Mansiyon Ödülü" aldı. Filmin senaryosunu yazan ve yönetmenliğini yapan MKM (Mezopotamya Kültür Merkezi) çalışanı Aziz Çapkurt ödülü Cumartesi Anneleri'ne ithaf ettiğini söyledi. Mezopotamya Sinema'nın yapım-cılığını yaptığı filmin oyuncular arasında İlker Kızmaz, Saadet Çaçan, Fırat Aksan, Musa Karagöz, Mehmet Hadi Sümer, Bülent Boral, Murat Toprak yer alıyor. Fil-

min müziklerini Mehmet Atlı yaparken görüntü yönetmenliğini de Serdar Güz üstleniyor. Filmin yönetmeni Aziz Çapkurt filmin ismini tamamen Cumartesi Anneleri'nin eyleminden aldığını ve annelerin her hafta sessiz oturarak kayıpların akıbetini sorduklarını belirtti. Ülkemizde onlarca yıldır süren savaşın içinde milyonlarca gencin yer aldığını ve bir çok travmanın yaşandığını belirten Aziz Çapkurt ancak bununla ilgili sanatsal çalışmaların yapılmadığını söyledi.

Altın Portakal Film Festivali'nde Evdale Zeynike Belgeseli'ne ambargo

Yönetmenliğini Bülent Gündüz'ün yaptığı ve dengbej Evdale Zeynike'nin hayatını anlatan belgesel dünyanın pek çok yerinde katıldığı festivallerden ödüllerle dönerken ülkemizde ise yasaklanıyor. Evdale Zeynike belgesel filmi Altın Portakal Film Festivali'nde programa alınmadı. Herhangi bir Türk filmi festivallerine katıldığı zaman bunu manşetlere taşıyan burjuva basın bu konuyu beğenmemiş olacak ki haber yapma gereği bile duymadı. Kürt kimliği taşıyan bir üretim faaliyeti olan bu belgesel film Türk milliyetçiliğinin nerelere yansıdığını göstermesi açısından da iyi bir veri olma özelliği taşıyor.

Kürt ulusunun değer yargılanma olan tahammülsüzlüğün böyle bir sonuca yol açtığını belirten yönetmen Bülent Gündüz, katıldığı uluslararası festivallerde pek çok ödül aldığını ve belgeselinin programa alınmamasını protesto etti. Evdale Zeynike, Newyork International Independent Film Festivali'nde "Jüri Özel Ödülü" ile "En İyi Film" Ödülleri, Sri Lanka'da en iyi "Yabancı Belgesel Film ödülü" ve İrlanda Uluslar arası Film Festivali'nde ise en iyi "Uluslararası Belgesel" ödülünü almıştı.

TUTSAK PARTİZAN

CAFER ÇAKMAK

"Dil"deki pranga; toplumsal düşüncenin yasaklanması

"Dil bilinç kadar eskidir" der Marx. Dil, toplumsal bir ilişkidir, bilinçten bağımsız düşünülemez. Kısaca dil bilinci ifade etme aracıdır. İnsan toplumsal bir varlıktır ve insanın özü toplumsal etkinlik içinde şekillenir. Marksist bilgi teorisi insanın emekle hayvandan ayrıldığını söyler. Geçim ve yaşam araçlarının üretimi toplumsal faaliyetin belirleyici ilk yönünü oluşturmaktadır. Toplumsal ilişki canlı insan bireylerini zorunlu kılar. İnsanın ilişkisi başka insan bireylerini zorunlu kılar, ilişki ve iletişim bu insan bireylerinde gerçekleşebilir. Bir insanın yalnız varlığı, kendi başına bir dil gerektirmez. Dil ve bilinç toplumsal bir ürün ve ilişki olarak insanlar var olduğu sürece devam eder. İnsan topluluklarının ilk bilinci sınırlı doğa ve sınırlı topluluk bilinci ve sınırlı ilişkileri oranındaydı. Hangi seviyede bir doğa ve sürü bilinci olursa olsun kendi çevresiyle ilişki kuran zorunlu, gelişmemiş bilinçti. Toplumsal ilişkinin dar çerçevesi, üretimin gelişmesi, gereksinimlerin yaratılmasıyla gelişti; bu insansal yürüyüş bilincin ve dilin gelişmesini de beraberinde getirdi. Hiç kuşku yok ki topluluğun bu ilk hali yaşamsal üretim araçlarını sağlama ve ileriye doğru yeni ve kaçınılmaz ihtiyaçları yaratmak için gerekli olan toplumsal ilişkiyi sağlayan başlıca araç "dil"in kendisiydi. Bilinçsiz bir dil düşünülemez. Tarihin belli bir uğraşında, maddi ve zihinsel iş bölümü ayrıldı. Bu tarihten sonra bilinç kendisini ortaya çıkaran maddi temeli yadsıdı; insanın pratik etkinliğinin bir ürünü olduğunu değil de, gerçeğin başka şeylerin ürünü olduğunu sanmaya başladı. Bugün halen konuşduğumuz yanlışlıklar her türlü tanrı, idealist felsefe ve ideolojisinin gelişim temeli de buraya uzanır.

Toplumsal geneline yayılan dil aracılığıyla kavramlaşan kapsayıcı bilgi, söz konusu toplumun, ya da bugünkü anlamıyla ifade edersek bir dünya bilincinin kendisidir. Bilincin kendi maddi temelinden uzaklaşması maddi üretim temeli üzerinde ortaya çıkan gelişikden başka bir şey değildir. Bugünün modern dünyasında üretimin toplumsallığı ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasında ki çelişki salt zihinsel değildir, bu maddi temel üzerinde kendi ideoloji, felsefe ve dinini oluşturur. Maddi temelin çatışması bilinçte kendisini dışa vurur. Toplumsal koşullar ve bilinç sınıfsal varlıkları üzerinde çelişkiye girmek zorunda kalır. Hiç kuşku yok ki keyif çatıp yan gelip yatmanın bilinci ve dili, çalışmanın, açlığın dili ve bilinciyle ayrımsak zorundadır. Dilin, fikrin ifade edilmesi aracı olduğunu belirttikten sonra biraz daha farklı açılardan önemine bakalım. Hayvanlar doğaya uyum sağlarlar, bu yaşamsal zorlukları nedeniyle belli değişikliklerde meydana getirmektedirler. İnsan ise uyumdan çok, doğayı, kendi ihtiyaçları doğrultusunda emek aracılığıyla dönüştürür ve doğayı kendisine uyarlar. İnsanın tarihinin temelinde emek vardır. Zihin ve dil emekten ayrı düşünülemez. İnsan kesintisiz gelişime sahiptir. Duraksamalar olsa da tarihin gelişim tekeri ileriye doğru hareket ediyor. Önceki her kuşak sadece maddi araçları oluşturduğu gibi bırakmakla kalmaz, kendisinden önce elde edilmiş bilgileri de kendisinden sonraki kuşağa aktarırlar. Toplumsal gelişme de, bilgi de, üretim araçları gibi sürekli dir. Bilgi kuşaktan kuşağa dil yardımıyla geçer ve maddi üretimde somutlaşır, siyasal, kültürel bilincinde yeniden şekillenir. Denilebilir ki bir toplumun dilini yasaklamak, bar-

bar yöntemlerle yok etmek demek, söz konusu toplumun ilerlemesine zincir vurmaktır, bilincini kötürümleştirmek ve maddi temelinin tahrip etmektir. Bu derece önemli ve eksik olan, insanla ayrı düşünülmemeyen "dil"(ler) nasıl oluyor da faşist Türk egemen sınıflarının milli baskısı altında tüm cumhuriyet boyunca yasaklanıyor. Çok dilli ve birden fazla ulusun olduğu ülkelerde Türkçe dışında diller yasak. Sadece Kürtler üzerindeki 'dil' yasağını irdelemek konuyu fazlasıyla açığa çıkarmaya yeter. Sonsuz sömürü uğruna Kürdistan'da ne hedeflenmiştir? Kürdistan toplumunun başlıca toplumsal ilişki aracını yasaklayarak özünde toplumun gelişim düşüncesini yok etmek hedeflenmiştir. Dil düşünceden ayrılmaz dedik. Kendisine ait bilincin yok edilmesi, Türk bilincinin dayatılmasıdır. Sadece yaşadığı çağda var olan üretim deneyimini engellemekle kalmamak; ama aynı zamanda Kürt ulusunun tüm tarihi boyunca oluşmuş tüm toplumsal bilinci de yok etmek üzerine kurulmuş büyük bir saldırdır. Büyük tarihi gerileme yaşansa da, Kürt ulusuna ait kültürel, tarihi ve toplumsal bilinç yok edilememiştir. Ama şu gereği unutmayalım: ulus devletler tarih sahnesine çıktığından beri ulusal baskılar ve savaşlar yaşanmıştır, onlarca ulus baskı altına alınmış, dilleri ve kültürleri yasaklanmak, asimile edilmek, yozlaştırılmak istenmiştir. Bu bilinen bir gerçektir. İddialı bir söz gibi görünebilir ama ulusal baskı altında hiçbir ulusa, Kürtlerin diline vurulan zincir kadar ağır, paslı, zehirli ve uzun süreli olmamıştır. Bir ulusun yazını, kendi dillerinde eğitim ve öğretiminin, konuşmasını, isimlerini ve kültürlerini yasaklamak, dilin tamamen yasak-

lanmasıdır. İnsanlık tarihi bu büyük saldırıyı ezilenlerin kendi dillerinden bir gün mutlaka ayrıntılarıyla dinleyecektir. Tabi ki bu paslı zincir mutlaka kırılacaktır. Ulusal çitlerle sınırlanmış bilinç evrensel bir dünya bilinci karşısında hiç kuşku yok ki sakatlanmıştır. İnsanın toplumsal olarak zorunlu geçtiği bu tarihi aşama aynı zamanda insanın kendi bilincine vurulan prangadan da kurtulma yürüyüşündeki bir aşamasıdır. Türkiye-Kuzey Kürdistan'da "Türkçe dışında diğer dillerin yasaklanması" emperyalizm koşullarındaki en faşizan ulusal baskının dışı vurumudur. Kapitalist çağda ulusal çıkar ve bütünlük demek, burjuvazinin çıkarı ve bütünlüğü demektir. Söz konusu çıkar doğrultusunda Kürt ulusunu baskı altında tutmak, Türk egemen sınıflarının çıkar birliğini sağlamaktır. Düşman olan "dil"in, "dil"lerin kendisi değildir, uzlaşmaz olan sınıfların kendisidir. Ezen ve sömürenlerle, ezilen ve sömürülenlerin düşmanlığıdır. Ulusal sorunda bir iktidar sorunudur. Kürt ulusunun kendi kaderini tayinini gasp eden Türk egemen sınıfları, iktidarları uğruna en vahşi asimilasyoncular olarak Kürt ulusunu ve diğer azınlıkları yok saydılar. "Kürtçe diye bir dil yoktur" dediklerinde kurdıkları topyekün baskı ve yasağı sistemle Kürt ulusunu toplumsal, ekonomik ve kültürel düşüncesini parçaladıklarının son derece farkındaydılar. Türkiye-Kuzey Kürdistan'da düşüncelerinden dolayı yargılanan —çeşitli liberaller dahil— aydınların, düşüncenin önündeki engellerin "fikir özgürlüğü"nün engellenmemesi gerektiğini ifade etmektedirler. Haklı isteklerine itiraz edilemez, lakin Türk devletinin örgütlenme temelinin, Türkiye-Kuzey Kürdistan demokrasi çatısını ortaya

çıkaran tarihin en uzun zamana yayılmış düşünce kısıtlanması olan Kürt dilinin yasaklanmasına ilişkin tarif edilemez karanlık perdeye pek bir şey dedikleri yok. O halde Türkiye-Kuzey Kürdistan'da gerçekten "düşünce özgürlüğü"nü —ki bu düşünce özgürlüğü mevcut koşullarda burjuvazinin düşüncü özgürlüğüdür— savunmak isteyenler tutarlı olmalı ve Kürtlerin ve tabi ki diğer dillerin üzerindeki engeli görmeleri gerekir. Güncel bir sorun olarak Kürtlerin "dil"ine ve "bilinci"ne vurulan zincirin kırılması için mücadele etmek tutarlı olmanın gereğidir. Ama burjuvazinin çemberinden çıkamayanlarında ifade edilen tutarlılığa sahip olmadıkları da bir gerçektir. Bir ulusun toplumsal ilişki aracının dilinin engellenmesi, söz konusu ulusun tüm maddi zenginliklerine el koyma amacı üzerinden yükselir. Kürdistan'ın sömürülmesi üzerinden gelişen tüm bu vahşi saldırılar, toplumun ulusal ve sınıfsal örgütlenmesini parçalama hedefine uygun olarak sadece zor yöntemleriyle öldürmekle kalmaz, geride kalanların ilişkisini, birliğini parçalar. Söz konusu birliğin parçalanmasına yönelik, en uç ve katı saldırı "dil"in yasaklanmasıdır. Çeşitli azınlıklar ve Kürt "dil"inin prangalardan kurtulması Türk egemen sınıflarının maddi temellerinin sarsılması ancak gerçekleşir. Ulusal eşitlik, emperyalizm koşullarında olanaklı değildir; sadece biçimseldir. Ama güncel bir mücadele sorunu olarak, Kürt ulusunun kendi devletini kurma hakkına bağlı olarak çeşitli azınlıkların ve Kürt dili üzerindeki yasakların kalkması için sürdürülen mücadelenin ve ısrarlı talepleri güçlendirmenin önemini anlamak gerekir.

YÖK başkanı'da istifa etsin

ÖSYM Başkanı Yanmağan: "Koşullar böyle gerektirdi, gerektiği için böyle oldu. Başkanlıktan ayrılmam gerekti. Emekli olacağım" ifadelerini kullandı. YÖK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan, Yanmağan'ın istifasını kendilerine sunduğunu belirterek, "ÖSYM'ye en kısa sürede vekaleten bir atama yapacağız. Atama yapacağımız kişi ÖSYM dışından olacak ve görevini bu yıl sonuna kadar sürdürecekt. Bu arada, ertelediğimiz 12 sınav ile iptal ettiğimiz KPSS Eğitim Bilimleri Sınavı yapılacaktır" dedi.

ÖSYM Başkanı Yanmağan: "Koşullar böyle gerektirdi, gerektiği için böyle oldu. Başkanlıktan ayrılmam gerekti. Emekli olacağım" ifadelerini kullandı. YÖK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan, Yanmağan'ın istifasını kendilerine sunduğunu belirterek, "ÖSYM'ye en kısa sürede vekaleten bir atama yapacağız. Atama yapacağımız kişi ÖSYM dışından olacak ve görevini bu yıl sonuna kadar sürdürecekt. Bu arada, ertelediğimiz 12 sınav ile iptal ettiğimiz KPSS Eğitim Bilimleri Sınavı yapılacaktır" dedi.

Eğitim-Sen; "YÖK başkanı istifa etmelidir!

Konuyla ilgili açıklama yapan Eğitim- Sen, "sınav skandalının odağında ve hedefinde olan ÖSYM, YÖK'e bağlı bir kurumdur ve ÖSYM Başkanı, YÖK başkanı tarafından atanmaktadır. YÖK Başkanı, KPSS skandalının başından bu yana sanki yaşanan kopya skandalında kendilerinin hiç sorumluluğu yokmuş gibi davranmış, bu anlamda ÖSYM'nin tek hedef haline getirilmesine göz yummuştur." diyerek, YÖK

başkanınında istifa etmesini istedi. Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu da YÖK başkanının istifasını isteyerek şunları belirtti: "KPSS'de yaşanan kopya skandalının yarattığı sonuçların tek başına ÖSYM başkanının istifasıyla giderilebilmesi mümkün değildir. Yaşanan çürümüşlüğü en büyük sorumlusu, kendisini özellikle sürecin dışında tutmaya çalışan YÖK'tür ve YÖK Başkanı, kurumsal sorumluluğunun gereği olarak derhal istifa etmelidir".

YÖK'ün tercih formundaki üniversiteyi kazandı, fakat ortada ne bölüm var ne de hocası

YÖK'ün üniversitelerden habersiz bölüm açtığı ve bu bölümlere öğrenci yerleştirdiği açığa çıktı. Üniversitelerin haberi olmayan bölümlere yerleşen öğrenciler ise üniversiteye kayıtları yaptırdıktan sonra aslında bu bölümün olmadığını öğreniyorlar. Devletin Üniversiteler üzerindeki baskı organı YÖK, halkın en temel haklardan birisi olan eğitim üzerinde şekillendirdiği sistemi ile hâkim sınıfların sömürü ve zulüm düzenini sürdürmesi için büyük çaba sarf etmeye devam ediyor.

Özellikle son süreçte, gerek KPSS gerekse YGS, LYS'deki kopya olaylarıyla gündeme gelen ve yapılanları teşhir boyutunda duran gerçekliklerden, kendini geri planda tutarak paçasını kurtaracağını düşünen YÖK, yeni açıklamaları ile bizleri her geçen gün şaşırtmaya devam ediyor(!)

Dikey Geçiş Sınavı (DGS) ile Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nü kazanan ancak üniversiteye kaydını yaptırdıktan sonra böyle bir bölüm olmadığını öğrenen Kübra Aslaner'in 4 yıllık üniversite hayalleri YÖK'ün bu aldatmacasıyla suya düştü.

YÖK'ün bu tür uygulamaları ne zamandan beridir yaşama geçirdiği bilinmese de, YÖK'ün bu aldatmacası Kübra Aslaner'in böylesi sahtekâr bir durumla karşılaşmasıyla ortaya çıktı. Doldurduğu tercih formunun ardından Erciyes Güzel Sanatlar Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'ne kaydını yaptıran Aslaner, Üniversiteye kaydını yaptırdıktan sonra böyle bir bölüm olmadığını öğrendi. Aslaner kapısını çaldığı üniversite yönetimi tarafından hiç bir cevap almadan muhattabın YÖK olduğu belirtilerek, YÖK'e başvurması istendi.

Ardından YÖK'e başvuran Aslaner'e YÖK tarafından üniversitede açık olan başka bir bölüme kaydını yaptırması istendi. Alanı dışında olan Grafik bölümüne kaydını yaptırmaması söylenen Aslaner ise, "Grafik tasarımı bölümü, benimle hiçbir alakası olmayan bir bölüm. Benim ilk yıl itibak yılım olacak. Yüzde 20 derslerden başsansız olursam okuldan atılacağım. Tamamen çizime dayalı bir bölüm ve benim başarısız olmam çok yüksek." diyerek içerisinde düştüğü çaresizliği dile getirdi.

Yaşadıklarının etkisiyle psikolojisinin bozulduğunu söyleyen Kübra Aslaner, YÖK'ten ve Erciyes Üniversitesi'nden hakkını sormak için hukuki yollara başvurmaya hazırlandığını ifade etti.

"BEN HAKLIYIM VE MAĞDURUM"

Aslaner, "Ben haklıyım ve mağdurum. Kafama göre bir tercih yapmadım, tercih kılavuzuna göre bir tercih yaptım. Böyle bir bölüm yok, üniversite yok, hoca yok. Ben o bölümü kazandım. Dava açacağım, bilmiyorum ne olacak?" sözleri ile tepkisini dile getirdi.

Eğitim sistemi çökme noktasına getirildi

Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası "2010 – 2011 Eğitim Öğretim Yılı Başında Eğitimin Durumu" raporunu kamuoyuyla paylaştı. Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç'ın açıkladığı raporda, öğretmenlik mesleğinin değersizleştirildiği, öğretmenin evrensel ve bilimsel kriterlere göre hazırlanmadığı, ders kitaplarının ücretsiz dağıtımının AKP tarafından rant kapısı olarak kullanıldığı ve eğitimin kamusal hak olmaktan çıkarılıp paralı hale getirildiği yer alıyor. Eğitim sisteminin çökme noktasına getirildiği sonucu raporda öne çıkararak, Eğitim Sen sorunların giderilmesi için kamusal, parasız, demokratik, nitelikli, bilimsel ve ana dilde eğitim hizmetinin hayata geçirilmesi gerektiğini belirtti..

Raporda yer verilen açıklamada "2010-2011 eğitim ve öğretim yılı daha başlamadan eğitim sistemimizin omurgası haline getirilen sınav sisteminde yaşanan gelişmeler eğitim sistemimizdeki çürümüşlüğü gözler önüne sermiştir. KPSS ile başlayarak tüm sınavlara yayılan kopya şaibesi sadece ilgili kurumları değil bir bütün olarak eğitim sistemini sorgulamamızı gerektirmektedir. " denildi.

Değersizleştirilen öğretmenlik mesleği

Raporda "Eğitimin vazgeçilmez unsuru öğretmendir. Öğretmenlik mesleği düzenlilik ve süreklilik gerektirir. Sözleşmeli, vekil ve ücretli öğretmenlerin mevcut ücret düzeyi, hukuksal konumu ve çalışma koşulları ile öğrencilerle faydalı olabilmeleri mümkün değildir" denilerek, bütün iş kolunda çalışan herkesin kadrolu ve iş güvencesine sahip olarak çalıştırılmak zorunda olduğu ifade edildi.

Yeni açılan üniversitelerinse eğitim sisteminin yaşadığı sorunlara çözüm getirmekten uzak olduğunu kaydeden raporda, "Her ilde, bir nevi meslek lisesi kurgusuyla yeni kurulan üniversitelerle övünen AKP hükümeti, üniversitelerden mezun işsizleri görmezden gelerek çözümünden ziyade çözümsüzlük üretmektedir.denildi.

Öğretmen açığı bilimsel kriterlere göre hesaplanmamakta

Raporda, Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'nun öğretmen açığını 76 bin, MEB Personel Genel Müdürlüğü'nün ise 140 bin olarak ifade ettiği öğretmenin açığı sayısı arasındaki derin çelişkinin, devletin öğretmenlik mesleğini ve dolayısıyla eğitim hizmetini ne kadar ciddiye aldığına kanıt olarak gösterildi. Öğretmen açığının, yıllardır eğitim sisteminin öncelikli sorunları arasında yer aldığı ifade edilen raporda; "Kalabalık sınıf mevcutları, ikili eğitim, birleştirilmiş sınıf ve taşımalı eğitim uygulamaları nedeniyle resmi ağzlardan açıklanan verilerle bile 140 binin üzerinde olduğu tespit edilen öğretmen açığı, gerçekte bu rakamın çok daha üstüne çıkarak, bilimsel ölçütlere göre hesaplama yapıldığında 400 binlere ulaşmaktadır" denildi. Raporda öğretmen açığının evrensel ve bilimsel kriterlere göre hesaplanmadığına dikkat çekildi.

Ders Kitaplarının Ücretsiz Dağıtımı, AKP'nin Rant Dağıtım Aracına Dönüştü

Raporda ders kitaplarının ücretsiz dağıtımının da, AKP'nin rant dağıtım aracına dönüştüğüne dikkat çekilerek, "Bir yandan ders kitapları piyasacı-muhafazakâr ideolojinin beklentileri doğrultusunda ideolojik olarak yeniden yapılandırılmış; öte yandan da ders kitapları, AKP hükümetiyle birlikte ekonomik boyutuyla da tartışılır olmuştur. Maliyeti ve kamu kaynaklarının hoyratça heba edilmesi karşısında bu kitapların ücretsiz dağıtılmasının sağladığı fayda önemsizleşmiş ve ders kitaplarının ücretsiz dağıtımı sürecinde izlenen yöntem, AKP'nin siyasi ve ekonomik rant dağıtım mekanizmasını da gözler önüne sermiştir" diye belirtildi.

Sermaye 'eğitim arzı' nı kısırtıyor

Raporda, eğitimin kamusal hak olmaktan çıkarılıp paralı hale getirilmesine vurgu yapılarak; "Umutunu paralı eğitime bağlamış geniş sermaye

çevreleri potansiyel bir piyasa olarak, 'eğitim arzını' kısırtmaktadır. Bu durum okul öncesinden başlayarak eğitimin bütün kademelerinde özelleştirme uygulamalarını yaygınlaştırmış, özel girişimlerin hızla artmasına yol açmıştır. Her eğitim ve öğretim yılının bitişini ve yeni başlangıçları 'taçlandırarak' SBS, YGS, LYS ve KPSS gibi sınavlar, eğitim sisteminizin omurgası haline gelmiş ve yaşam içerisindeki en önemli koşullardan biri olmuştur. Tamamıyla sınav odaklı olan ve eğitim politikalarıyla piyasa ilişkileri içerisinde daha fazla yer edindirilen eğitim sistemimiz ile birlikte sınavlara hazırlık süreci de daha fazla önem kazanmıştır." diye belirtildi.

Kamusal, parasız, demokratik, nitelikli, bilimsel ve anadilde eğitim

Raporun sonuç bölümünde yer alan açıklamalarda Zübeyde Kılıç, ülkemiz nüfusunun yaklaşık % 12'sini oluşturan engellilerin eğitim hakkından yeterince faydalanamadıklarını, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Danıştay'ın kararlarına rağmen zorunlu din dersi uygulamasının değişimi ile ilgili herhangi bir somut adım atılmadığını, bireylerin kendi anadillerinde eğitim görme hakkı önündeki engellerin sürdüğünü söyledi. Her geçen gün enkaz haline getirilen eğitim sisteminin eğitim emekçilerinin çabaları ile okullarda yürütülmeye çalışıldığı ifade eden Kılıç, Millî Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'nun her defasında "okullarda 'mutlu çocuklar' olmasını istiyorum" ifadesini kullanmasına rağmen, okullar ve eğitim sisteminin çocukların mutlu olabileceği nitelikte olmadığının açıkça görüldüğünü söyledi. Raporda son olarak "Eğitim Sen olarak geleceğimizin bu enkazın altında yok olmaması için acil adımlar atılması zorunluluğunu ve kamusal, parasız, demokratik, nitelikli, bilimsel ve anadilinde eğitim hizmetinin hayata geçirilmesi için somut adımların atılmasını bir kez daha talep ediyoruz" cümlelerin yer verildi.

Bir kez daha: Maoist saflar ısınıyor mu?

Devrimci anlamda dik durmanın manası bugün her zamankinden çok daha derindir. Devrim ve gerçek devrimciler daima diktirler; bundan kuşku duyulamaz. Fakat sınıf savaşımı diyalektiğinin kızgın doğası keskin çelişkilerden muaf değildir. Çürüyenle gelişenin birliği devrim yelpazesinde de hüküm sürer. Devrim ve devrimcilik ayrı, onun temsildeki biçimi hem aynı hem de ayrı şeylerdir. Gerçek devrimciler devrim ilkeleriyle sarsılmaz yerde dururken, devrimden sapanlar ve devrimi saptranlar da bu sahnede eksilmezler. Devrimin geçerli olması, onun karşıtlarının peydahlanmayaacağı ve saflarındaki zayıf noktacklarda sarsıntıların yaşanmayacağı anlamına gelmez.

Devrimci saflardaki bükülmeler, devrimcilik iklimindeki süklüm-püküm yaprak dökümleri ve liberal incelmeler, en önemlisi de devrimciliğin tasfiyeci reformist illetle birleştirilmek istenmesi için kullanılan burluların yarattığı kan kaybı, devrimci duruşu kuvvetlendirmeyi ivedilikle çağırılmaktadır. Tam da burada devrimci eylem yasalci reformizm ve bilumum burjuva akımın kabuklarını kırmak için ayağa kalkmaktadır.

Devrimciliğin mızacı değiştirdiğine inanılır kadar, bunun için çaba sarf edenler de gereğinden fazla;

ve çok. Devrimciliğin liberalizasyonu dört koldan işletilmektedir. Liberalleşme yayılan bir ur; uğraş veren çaçıl hümanist modayla ve burjuva demokrasisinin gönül eri olarak iş başında. Pasifizm buna çanak tutan durumdadır. Yetinmeci devrimcilik önemli bir destektir. Hasım ideolojiler arasında yapay yakınlaştırma ihanetiyle dölenen kaynaşma-kaynaştırma eğilimi "yenilikçi-özgürlükçü sol" ve benzeri gibi deformasyonla kaldırmaktadır sınırları. Öyle ki, nitelik bozulmakta, ayağa düşmektedir bu örneklerde. Çan çınlamaktadır ki; bunun için devrimci duruş dimdik sertleşmekle yüz yüzedir. Pasifist pasları söküp atmak ve kapıları aralayarak tasfiyeci reformizm ve liberalizm düşmanını def edip devrimi parlatmak üzere, silahlı eylemin karşı-devrimi şamar altına almasının zamanıdır.

Dünya gericiliği ile kol kola duran yerli gericilik, sınıf mücadelesine karşı tahrik düşmanlığını özellikle silahlı devrim başta olmak üzere, devrimi-devrimci mücadeleyi öz ve/veya nitelik aşımıyla tasfiye etme yeminine bağlı olarak "demokrasi" tamamları çılmaktadır. Elinde tuz tabağı misali tuttuğu "demokrasi" taktikleriyle devrimcileri burjuva düzen yalağına çağırılmaktadır. Sisli-puslu hava içinde burjuva demokrasisini ışıık olarak göstermekte, maalesef etki de yaratmaktadır. Tasfiyecilik ideolojik anlamda gerici tahrik sınıfırlarla kol kola yürümektedir. Devrimciliğin özü boşaltılıp, düzen içi muhalefet şerbeti dağıtılmaktadır. Militan ve silahlı devrimci tarz ötelenerek nostalji derekesine indirilmekte, en kötüsü de bu hava yayılarak yerleşmeye yüz tutmaktadır. Reformizm, yasalıcılık, pasifizm ve kapsamlı tasfiyeciliğin derinleşerek sınıf mücadelesini baltaladığı ve coğrafyamızda bunlar tarafından devrimin bir nevi burjuvaziye satıldığı; komünist ve devrimci hareketin ise uyuskuksuktan kurtulamadığı, örgütsel gücünü koruyamadığı "talihsiz" ama bir o kadar da ağır bir dönemden geçiyoruz. İşte bu şartlarda gerçek devrimcilik, yani dik duruş elzem olarak kendisini dayatmaktadır. Büyük bir çoğunluk burjuva sulara gömülüp devrimi terk etmektedir. Ne var ki, devrimci misyon tamamlanmış değildir; sınıflar ortadan kalkmadan da bu misyon oynanacaktır.

Maoist gerilla güçleri bu misyonun öz temsilcileri durumundadır. Isınma işaretleri veren Maoist saflar bu işaretleri yenileriyle verirken, henüz söylenecek çok şeyin olduğu açıktır ve Maoistler bunu bilmektedirler. Ne var ki, düşük de olsa gerçekleştirdikleri silahlı eylemlerle karamsarlığa bir kert, reformist tasfiyeciliğe bir çelme atmış olmaktadır. MKP'ye bağlı HKO gerillalarının HES'i yakma, askeri araçlara yönelik mayınlama ve sonrasında plansız gelişen çatışma ve elbette ki tüm bunlardaki başarısı küçümsemez kadar sevindirici gelişmedir. Yine, TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillalarının çatışması ve daha sonra komando taburuna roketli saldırı eylemi sevindirici gelişmelidir. Bunlar Maoist saflardaki kıvılcım ve devrimci kararlılığı simgeler. Dahası devrimci suskunluğun

egemen olup reformizm atmosferinin tam bir kuşatma kurduğu günümüz şartlarında, devrim cephesinden silahlı eylemlerde ısrar edilecek sergilenen devrimci ilerleme iradesi, Maoistler için olduğu kadar, halkımız ve devrimimiz adına anlamlıdır.

Sadece Maoist KAYPAKKAYA kulvarı değil, tüm devrimcilerin, Maoist gerillaların silahlı eylemlerinden moral aldığına içtenlikle inanmaktayız. En azından devrimci mantığın tutarlı sonucu bunu gerektirir ki, gerçek devrimcilerin moral alacağından kuşumuz yoktur. Bunca karamsarlık, yasalıcılık, tasfiyecilik, devrimci saflardaki örgütsel zayıflık, dağınıklık ve devrim cephesindeki suskunluğun kabına sığmayan huzursuzluğa yol açtığı bu koşullarda, devrim adına yetersiz de olsa silahlı eylemle çıkışların yapılması yaşanması, hiç kuşkusuz ki tüm devrimcilerin özlemi, sevinci ve moral olmayı hak etmektedir. Devrimin yerilerek unutturulmak ve koyu bir karanlığa gömülmek istendiği bu koşullarda; bilumum karşı-devrimci saldırılarla yaratılan karanlığa devrimci eylemin büyük bir ışıık hızmaması gibi düşmesi elbette sevindiricidir, devrim ve devrimciler adına...

Devrim ve devrimci tarzın faşist hakim sınıflar tarafından örgütsel-askeri, siyasi ve ideolojik-kültürel tüm bakımlardan kapsamlı ağır saldırı salvolarına tabi tutulduğu bugünkü şartlarda, bir tek devrimci eylem bile önemlidir. Zira bu eylemler bir rastlantı değil, tamamen devrim projesi zemininde korunan bilinçli devrimci çizgi ısrarının patlayan to-murcuklarıdır. Cılız da olsa silahlı devrimci şakırtısının yükselmesi, devrimci tutumun tınısı ve devrim homurtusunun Halk Savaşında yuvalandığını temsil etmektedir. Devrim kadar, Maoist Kaypakkaya çizgisi de köklüdür bu topraklarda.

Bugün ölü denmese bile son derece tutuktur coğrafyamızdaki devrimci hareket. Düzen içi hareket biçimi sınıf hareketi içinde öne çıkmış, gerçek devrimci tavır uğurlanma merasimleriyle terke meyil edilmektedir. İşte buna dört diyen devrimci tavır, silahlı eylem niteliğiyle Maoist gerillalardan gelmektedir. Onlar bilmektedir ki tetiğe gitmeyen parmaklar paslanmaktan da öteye, hakim sınıfların düzeni içinde kalkıp inen parmaklara benzerler giderek. Bunun gibi, devrim düşünmeyen kafaların da burjuva devleti kutsamaya varacaklarını bilirler.

Maoistler, her ne biçimde ve kimler tarafından olursa olsun devrimimizi tasfiye edilmesine göz yummayacak, devrimci mevzilerin kararlı savunucuları olacaklardır; öyledirler de. Maoist gerillaların devrimcilere dağlardan saldıgı müjdesler, şehirlerdeki Maoist militanlar tarafından beslenmelidir. Karşı-devrimin saldırılarına olduğu kadar, ideolojik düzlemdeki uzantılarına karşı, devrimci çizginin temsil edilmesi bütün devrimci kuvvetlerin ödevidir. Bunda Maoistlerin özel bir yeri vardır. Bundandaki bütün Maoistler devrimci koroya en gür sesleriyle katılmalıdır. Gün yakınmanın, sızlanmanın, başkasından beklemenin günü değil; bir o kadar da çivi tutmayan tarzın yetinmeci, kendiliğindenci ve ehveni şer devrimcilik halinin dönemi değildir. Can bedeli mücadele her zamankinden daha fazla ihtiyacıdır.

Eğilmek ve ezilip süpürülmek istenen devrimcilik, militan karşı-kuşula ayağa dikilmek, dik duruş sergilemek ve pekişmek durumundadır. HKO gerillalarının devrimci yürekleri su serpen eylemini selamlayarak geliştirilim, büyütilim, kulaksız örneğindeki gibi devrimci eylemimizle sahiplenelim. Gerilla mevzilerinde siper tutmak esas görevdir. Moral merkezi gerilla savaşığıdır. Devrim dağlardan düze inecektir. Konuulanma buna uygun olmak zorundadır.

Dayatılan tasfiye ve teslimiyeti ve tüm tortularını püskürtmek için direniş ve mücadele geleneğimizle Halk Savaşını mayalamak tek doğru yoldur. Şimdi dağlardan gelen savaş çağrısına kulak vermeyi aşip her alanda yanıt olmanın tam zamanıdır.

ATILLA RÜZGAR VE ZAFER İNCE'NİN ANISINA

Sevgilim
Ekim ayı
Hazanın en naif tonu ve rengiyle
Bezeli bir aydır.
Şöyle ki,
Rengini ve tonunu
Kavganın pırıldayan siperlerinde
İnsanlaşma edimini
Halkların elinde sönmeyen meşalesi olarak
En billur hale getirmek için
Özgür yarınların düşünü
Hiçbir tereddüde dahi yer vermeyen
Çelikleşmiş aydınlık iradeleriyle
Kan kızzılığında
Pürüzsüzce hayatla buluştururken
Özgür yarınların
Mavi düş yolculuğunda
Her biri bilge komutan ve öğretmen olarak
Adlarını altın harflerle
Devrimin onur kütüğüne yazıp
Ölümsüzlüğün tohumunu
Ta toprağın derinliklerine ekip
Hasada duran verimli toprakların
Bitmek nedir bilmez
Emsalsiz gücünden alır ve beslenir
Sevgilim!
Bundandır ki
Ekim ayının her bir anı
Kan renginde olup
Döşünde boy veren her bir varlık
Ağır ve derin bir hüznü
Ve acıyı tanımlar.
Sevgilim!
Ekim ayında yaşanan duygusal iklim
Kavgalarında ustalaşmış
Baş eğmez iradelerin
Kavga siperlerinde
Yarattıkları destansı direnişle
Ölümü rezil -rüsva ederek küçülten
Kavganın bükülemez mızrakları
Ve bilge rehberleri olmuşlardır.
Sevgilim!
Kavganın komutanları ve öğretmenleri olarak
Hesapsız ve ikirciksiz
Mağrur ve onurlu duruşun gözünde
Ve çetin kavga halaylarında
Kazanılan parlak utkuların
Adları oldular.
Sevgilim!
Sayıları o kadar kalabalıktır ki
İsimlerinin hesabı dahi tutulamayacak
Sayısız bir orduyu andırır.
Yani önü ve arkası belli olmayan
Bir ordunun nehirleşmiş halidir.
İşte durmaksızın akan bu nehrin
İki berrak pınar
Kuşkusuz ki Atilla ve Zafer yoldaşlardır.
İşte bundandır ki
2 Ekim 1998'de Dersim'de
Hain bir pusuda
Ölümsüzlüğe uğurladığımız
Bu iki kutup yıldızımızın
Her yıl dönümünde
Tüm sular
Atilla ve Zafer yoldaşların
Anısına akar.
Bir kutup yıldızı olarak
Sizleri uğurladığımız bu anlamlı günün
12. yıldönümünde Bir kez daha anılarımız önünde
Saygıyla eğiliyor, kan renginde kızılâşan
alınımızdan öpiyorum.

Yoldaşınız Hasan Rüzgar

ORHAN GÜL VE KIZILCIK ŞEHİTLERİNE

Yaşamın içinde en derinlerinde
sesleniyor
kavganızın şüphesizliği
Ne yazılmışsa bize sizin kavganıza dair
Işıklı sularındadır bilincimizin
Hükümünü yerine getirse de acılar
Biz yine neşeli türkülerimizi söylemekteyiz sizinle

Savrulup duran bir zamanda olsa sizsiz
Sarsarak ve sarsılarak geçiyorsa da...
Ama kalbimiz çatlayacak kadar duyarlı
Hayatı savunacak kadar güçlüdür sizinle

Yok bundan böyle ter yarası
Zincir tutsaklığı ve can pazarı kahr yok
Her şey yaşanan şu son gibi
Gerçek adımız halk olduğundan beri
Bir direnç olmuştur bizde kavganız
şimdi acının en kuraklığında sizler
Yüreğimizin ovalarına çiselendiniz
Artık kurşun işlemez acıya
Çünkü yaşamı sizinle korkusuz sevdik

Zeki GÜL

Avrupalı işçinin mektubunu okudum çağrısına katılıyorum!

Ben Avusturya Graz şehrinde çalışarak yaşamımı sürdürüyorum. Türkiye-Kuzey Kürdistanlıyım. Önemlisi, politik kimliğimdir ki, ben Devrimci Demokrasi okuruyum. Gazetemizin bu sayısında etkilendiğim, duyulduğum ve son derece olumlu bulduğum bir mektup okudum. Mektuba vesile olan tutum benim için oldukça anlamlıydı. Mektup ve tutum sahibi "Avrupalı işçi"nin bir çağrısı ya da bir daveti vardı. Duyarlı insanlara çağrı yaparak katıldığı "kumbara kampanyası" hakkında kendisine katılınmasını ve dolayısıyla da gazetemizin desteklenmesini talep ediyordu. Gazetemizin güçlenmesi sesimizin daha yüksek çıkması demekti... Kumbara kampanyası bana akılcıca geldiği gibi, tamamen mantıklı ve her bakımdan gerçekleştirilmesi olanaklı olan bir etkinlik türüydü. Maddiyattan ziyade ideolojik tavır ağırlıklı politik bir et-

kinlik anlamı taşımaktaydı. Kumbara dayanışmasına dahil olmanın gerekçeleri açık ve anlaşılır, bir o kadar da haklı ve doğruydı "Avrupa'daki işçi"nin. Katılım için bir dikte de taşımıyor, gönüllülüğü esas alıyordu vb vs. Kısacası mantıklı ve olumlu bulduğum bu çabayı görünce, yapılan çağrıya yanıt verip "Avrupalı işçiyi" yalnız bırakmamaya karar verdim. Sözüünü ettiği duyarlı insanlardan biri neden ben olmayayım ki dedim. Ve kumbara kampanyasına katılmaya karar verdim. Ekonomik olarak beni zorlayan bir kampanya değil. Kaldı ki, mesele ekonomik olarak zorlanmak ya da zorlanmamak meselesi değil. Mesele olumlu gelenekler ve politik değerlerimize sahip çıkıp duyarlı davranmak meselesidir. Birleştiğim amaç ve hedeflere katkı sunup sunmama meselesidir. Onar euro'dan sigara ve kafelere verdiğim parayı düşününce "işçi" dostumu-

za hak verdim. Örneğin, bu harcamamdan günlük elli sent kumbaraya atmanın hiçbir olmaz tarafı yoktu ve sakıncası olamazdı... Ben, "Avrupalı işçinin" kendisine katılma çağrısını yanıtızsız bırakmayarak, kumbara kampanyasına katıldım. Bundan böyle bende de gazetemize ait bir kumbara olacak ve her ay bu kumbaramı gazetemize destek için açacağım... Desteklerimizle gazetemizi daha da güçlendirmek, küçük ama tavır olarak büyük bir anlam taşır. Şimdi ben de çağrı yapıyorum; bu mektubumu okuyan duyarlı bir kişinin veya gazetemiz okuru bir kişinin bir dahaki gazete sayısında bana katıldığını (gazetemizin kumbara kampanyasına katıldığını) belirten müjdesini bekliyorum. Çağrım daha fazla katılımcıya da açıktır. Duyarlı davranıp çağrıma yanıt verecek çok insanın olacağına kesinlikle

inaniyorum. Her şeye karşın katılıp katılmamak gönüllü ve her kesin kendi iradesine bağlı olduğundan dolayı, katılan olmasa bile, bu, benim tutumumda bir değişiklik yaratmayacaktır. Ne de olsa herkes kendi kavrayış ve bilinciyle sorumluluklarını belirler. Ve tutarlı olmak şu veya bu sebebe bağlı değil, kişinin öz kişiliğine bağlıdır. Bir iş yaparken, bir karar verirken dışardan etkilensek de kendi irademiz tayin edici ve esaslır.

Elimden gelen bir şeyler mutlaka vardır ve olmalıdır diye düşünmek yeterlidir. Bu bizleri ileri çıkaran devrimci bir dürtü olduğu gibi, devrimci davayı da mütevazı bir katkıyla geliştiren bilinçtir. Son olarak; gazetemize güçlü gelecekler temenni ederek, yayın hayatında başarılar diler, çalışanlarını kucaklarım.

Emeğin gücünden korkuyorlar

İşçi kendisinin ve ailesinin en doğal ihtiyaclarını karşılamak için çalışmak zorundadır. Var olan haklarımızı baktığımızda yada okuduğumuzda bize ya da bana göre şu anki tek hakkımın bu olduğunu görüyorum. Var olan diğer maddeler hayal ürünü, sigortasız, çalışma güvencesi olmayan, iş garantisinin olmadığı bir ortamda çalışmak zorunda kaldığımız. İnsanların her geçen gün emeği sömürülerek köleleştirildiği ülkemizde maalesef ki çıkarılan yasalar, uygulanan politikalar işçi (proletarya) değişimiz maalesef emeğini satan kesimi her geçen gün daha da yoksullaştırmakta, sorgulamayan sadece üreten üretiminin karşılığının bile çoğu zaman farkında olmayan, üretimin dışında kendi kişiliğinden ödün veren bir durum olmakla beraber yoksullaştığını, avazı çıktığı kadar haykırmak isterken, karşısın-

da patron ya da bugün daha yaygın olan taşeron dediğimiz ellerin ümüklerini sıkmakta olduğunu görebilmekteler. Farkında olmadıkları yegane gücün kendisinin, kendisiyle aynı kaderi paylaşan milyonların olduğudur. Taşeron dediğimiz kişilerin kime hizmet ettiği kime fayda sağladığı yada kimler tarafından kullanılarak kullanıldığı açıktır. Patron dediğimiz kazancını emeğini sömürdüğü insanların (emekçileri)daha fazla sömürmek, işçilerin var olan haklarını sigorta, bannma vs elinden almak ve yine kendi çıkan doğrultusunda yürütmüş olduğu bir politikadır. Kazanan yine onlardır yani. Onların daha fazla kazanması (patronların) bizim ezilenlerin daha fazla yoksullaşmasıdır. İşsizliğin, yoksulluğun kol gezdiği ülkemizde ucuz emek, ucuz iş gücü gibi kavramların ta-

nıklığını hergün insanların 'şu kadar paraya 'şu kadar çalışım ne isterseniz yapabilirim, bir yerde açım haykırışları'nu duymak, diğer yandan sistemin yaratmış olduğu çürük iğrenç düzenin böyle bir teklife ağzının salyalanını silerek gülmeyen patronun o iştahlı bakışları kalıyor aklımda. Çünkü sömürgeci yeni bir yaşamı isteyenlerin, aç kalkanların, yoksulun karşısında durmaktadır. Daha fazlasını neden istemeyelim, neden insanca onurluca yaşamayı hak ettiğimizi düşünmeyelim. Bunu hak eden bizleriz. Kendimizi köleleştirdiğimizi bilince çıkartmak gerekir. Her defasında alınterimize daha fazla saldırıldığını, kanımızın emildiğini bilerek haykırışımızı büyütme için emekten gelen gücümüzü büyütelim. Bir avuç insan onlar. Onları var eden yine biziz, bizleriz. Her geçen gün emeği alnteri yok sayılan bizler bu ülkenin gerçekleriyiz. Bizler bu ülkenin üretkenleriyiz bir avuç sömürücü neyi ifade eder kendi yaşamını zenginleştirmekten başka? Bunu da bizim sırtımızdan sağlarlar. İşçinin sigortası yoktur, bunu istemek kapı dışarı edilmek demektir. işçi zam istemez kapıda bekleyen onlarca aç insan vardır, işçiye onurunu çiğnettirir, ispiyonculuk yağcılık

yaptırır, patron böyle istemektedir. Patron kendisinden, işçiden kendi onurundan ödün vermesini istemektedir. İnsanı kendine yabancılaştırmaktır amaç, daha kolay yöneteceği bir sistem yaratabilmektir onun derdi. Ne söylersek söyleyelim hep kazanan onlardır anlayışı, kaybetmeye mahkum olduğumuzu düşünenlerin bir avuç sömürücünün ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz. Var olan haklarımız bizden çalınmış, saklanmış. Her geçen gün daha iyiye gidiyoruz diyenlerin kocaman yalanları sigortasız çalışanlar işçilerin cansız bedenlerini toprağa verdiğimizde birkez daha suratımıza tokat gibi çarptığında, anımsıyoruz çünkü bizi düşünmekten sorgulamaktan dahası kendi hakkımızı aramaktan yoksun bırakmıştır sistem ya da sistemin uşakları. Çözümün yine bizden geçtiğini unutmamak gerekiyor. Boş vaatleri, sözleri ülkemizde ağızdan düşürmeyenlerin hiç mi korkuları yoktur. Aç ve yoksul milyonların karşısında, her gün demirleri döven nasırlı ellerin kendilerine döneceğinden, nasıl korkmazlar. Korkuyorlar korkuyorlar ki düşünmeden çalış sadece çalış diyorlar. Korkuyorlar! Çünkü üreten biziz, korkuyorlar biz olmasak, onlarda olmayacak. O halde korkularını büyütme çin örgütlü mücadeleyi büyütelim.

Mersin'den inşaat ustası

Değerli dostumuz Celal SALTİK'ı geçirdiği kalp krizi sonucu 29 Eylül günü kaybettik. Celal amcamızı saygıyla anıyor ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Devrimci Demokrasi Gazetesi Demokratik Haklar Federasyonu

Behçet Adanmış 44 gündür açlık grevinde

Kırklareli E Tipi Hapishanesi'ndeki kalp hastası siyasi tutuklu Behçet Adanmış, hapishanede dayatılan itirafçılık ve baskılara karşı 45 gündür açlık grevinde bulunuyor. Hapishanede can güvenliğinin olmadığını aktaran Adanmış, hapishane yönetiminin baskılarını artırdığına dikkat çekti.

Kalp ve astım hastası olan Adanmış'ın yaşadıklarına ilişkin İHD Cezaevi Komisyonu'na ulaştır-

dığı mektupta can güvenliğinin kalmadığını ve yaşamının tehlike altında olduğuna dikkat çekti. PKK davasından tutuklu olmasına rağmen hapishane yönetimi tarafından itirafçıların ve faşist mahkumların arasına konulduğunu aktaran Adanmış, "Burada itirafçılar ve ülkütcüler tarafından tehditlere ve baskılara maruz kaldım. Bulduğum odadan çıkmak için sayısız başvuru yaptım ve en son tek kişilik bir odaya konuldum.

Ancak bu defa da cezaevi yönetimi ve gardiyanlar tarafından baskı altına alındım" dedi. Bunun üzerine 20 Mayıs günü açlık grevi başlattığını kaydeden Adanmış, başlattığı eylemden bir süre sonra hapishane yönetiminin konumuna uygun bir hapishaneye gönderileceği sözünü vermesi üzerine açlık grevine son verdiğini belirtti.

Ancak hapishane yönetimi bu sözünü yerine

getirmediğini ve bir süre sonra tekrar kendisine yönelik baskı ve tehditler oluşturmaya başladığını dile getiren Adanmış: "Açlık grevinden vazgeçmem için cezaevi yönetimi insanlık dışı uygulamalar ve provokasyonlar ile üzerime geliyor. Geceleri sürekli taciz halindeler. Yaşamıma son vermem için cezaevi yönetimi akla gelebilecek her şeye yapıyor. Yaşadığım duruma ilişkin Adalet Bakanlığı ve Savcılığa yazdı-

ğım tüm dilekçeler Cezaevi Yönetimi tarafından saman altı edildi. Şu ana kadar 15 kilo kaybetmişim ve psikolojim alt üst olmuş durumda."

Yaşamını yitirmesi halinde sorumlusunun bizzat Kırklareli Cezaevi Yönetimi olacağını vurgulayan Adanmış, kendisini tehdit eden görevlileri teşhis edebileceğini ve bu konuda insan hakları kurumlarının harekete geçmesini istedi.

İşkence kurumsallaşmış faşist devletin, yok etme ve sindirme politikasıdır

Erdal Süsem

Hep sonradan gelmesin aklımız başımıza. Fırtınanın aramızdan çekip aldığı en kalenderlerimiz, en çatal yürek ve ilim bakışlı yürek parelerimiz gittikten ve her şey yerle yeksan olduktan sonra, sonrasının sonrasında kesif bir hazan iklimiyle sarmalanıp keşkelerle örtülü bir yaşam kurmamak için, an'ın zembereğine asilmalıyız.

Henüz vakit varken gelmeli aklımız başımıza. Alı al moru mor kır çiçekleri arasında oynayan çocuklarımızın bedenleri parçalanıp tanınmaz hale gelmeden... Karanlık çöküp, kanlı emellerini bir örümcek gibi ören haramiler, yeri göğü titretebilecek kudrete sahip baldırı çıplakların uykulu halinden yararlanıp hunharca Ape Musa'yı aramızdan alıp bizi ışksız bırakmadan... "Onyediyi yaşadıkları gençleri katil/tetikçi yapan bu köhne karanlık", delilik pabuçlardan daha fazlasını bize bırakan Hrant Dink'i soğuk nam-lularla kana boğmadan... Kürt ve demokrat olmaktan başka suç olmayan üniversite öğrencisi Aydın Erdem sokak ortasında infaz edilmeden... Aklımız başımıza gelmeliydi.

Vaktinde korku mağarasına çekilip vicdanımızı "mutluluk" avuntularıyla, aklımızda yalanlarla kandırmasaydık ve dur diyebilseydik, sabahın üçünde palas pandıras gelen o kanı kokan Eylül gününe, tarih sayfaları yazmayacaklı ulucanlar katliamını... Tamtamlar eşliğinde gelen titanlar soyunun önünde geçit vermez bir kale olsaydık, dönemin adalet bakanı Sami Türk'le aynı varlık kategorisinde olmaktan hicap duymaz ve 19 aralık gecesiyle süre avına çıkan ölümün pençesine yüz yirmi iki candaşımız, özgecanımızı ve yaşamın cansularını vermezdik... Hınca hınç sokaklarda, "insanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" diye diye gür seslerle haykırsaydık Engin Ceber aramızda olacaktı ve sokaklar direniş işliğini calacaktı.

Miadi doldu mu? Vakit doldu mu? Çok mu geciktik? Hayır, geciktik ama çok değil. Tarihin apak sayfaları, yeni aşk ve özgürlük hikayelerinin kitlesel kahramanlıklarını yazmakla olacak. Şimdi, vakit o vakitdir, dem o demdir. Ateşi kö-rüklemeli, gemileri yakmalı ve okyanusun derin sularına kulaç atmanın demidir: Kalanlara kalkan, geleceğe ışık olup hep beraber, yeni bir hayatta, yeni bir

dünyada yaşamının yollarına düşmenin zamanıdır.

Ve şimdi, dur demeliyiz olup bitene... Bir süredir, Edirne F tipi Hapishanesinde ölüm yokluyor devrimci tutsakları. Ölüm işkencelerde, enseye indirilen sert bir darbeyle mi; başımıza ardı arkası kesilmeyen tekmelerle mi; bayılana ya da takatsiz kalana dek sürdürülen işkence-lerle mi gelecek; muamma. Ama çok uzak değil ölüm. Günlerle haftalar arasında sıkışan en berbat ve zalim bir anında, zulme karşı direnmenin kıyasıya savaşında gizlidir. Cümle alem, yedi düvel biliyor ve pratikle tescillidir ki, devrimci tutsaklar diz kırmaktansa zulmün önünde, tıpkı ateş bakışlı Che gibi "ölüm, hoş geldi, sefa geldi" diyebilecek cürete sahiplerdir.

Buradan açık açık ilan edelim, Edirne F Tipi Hapishanesinde (ve tabiki diğer hapishanelerde de) işkence(ler)den dolayı bir tutsak yaşamını yitirirse, bunun baş sorumlusu; demokrasi, insan hakları, hukuk üstünlüğü... vb gibi kurumsallaşmış faşist bir düzende/rejimde pek de geçer akçe etmeyen kavramları dilinden düşürmeyen Başbakan Erdoğan; onlarca-yüzlerce işkence davasına rağmen aymazlıkla "işkenceye sıfır tolerans" diyen Adelet Bakanı Sadullah Ergin, Ceza Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, sayısız suç duyurumuzu hiçbir inceleme yapmadan "soruşturma açılmasına gerek görülmemiştir" diyerek red eden Cumhuriyet Başsavcıları, işkencecileri koruyan Edirne Valiliği ve işkencelere sessiz kalarak onaylayan Edirne F Tipi Hapishanesi idaresi olacaktır.

Bir süredir, Edirne F Tipi Hapishanesi'nde, hastane, savcılık ve mahkeme sevklerinde, künyesi insanlık suçuyla dolu ve tescilli bir faşist olan üst çavuş A. Banş Akzeybek tarafından devrimci tutsaklara işkenceler yapılmaktadır. Bu tescilli faşist üst çavuşun işkence icraatlarını aşağıya dökelim:

24.05.2010 tarihinde, tedavi amaçlı hastaneye götürülen arkadaşımız Mehdi Boz, sırf Kürt milliyetinden ve devrimci tutsak olmasından dolayı, hastane nezaretinde ve ring aracında elleri arkadan kelepçeyle bağlandıktan sonra faşist üst çavuş A. Banş Akzeybek tarafından işkenceye maruz kalmıştır.

29.06.2010 tarihinde, ifadesinin alınması amacıyla savcılığa götürülen Mehdi Boz arkadaşımız, ring aracında, bilekleri arkadan kelepçelendikten sonra, malum faşist üst çavuş ve bu üst çavuşun yönlendirdiği adli tutsaklar tarafından yoğun bir işkenceye maruz kalmıştır.

26.05.2010 tarihinde, yine duruşma nedeniyle, İstanbul-Beşiktaş ACM'ye götürülen arkadaşımız Canip Tarhan ve Sezgin Zengin, ring aracından indirilirken slogan atmalanndan sonra saldırıya uğramış, saldırılar geri dönüşte de ring aracında da devam etmiştir.

11.06.2010 tarihinde, duruşma nedeniyle, İstanbul-Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesine götürülen arkadaşımız M. Ali Polat, ring aracından inerken slogan attığından, ring aracıyla ACM'nin arasındaki mesafede, basının önünde saldırıya maruz kalmış, nezarete, "ben, doğu'da görev yaptım, çok kelle götürdüm" diyerek faşist karekterini ifşa eden üst çavuş A. Banş Akzeybek tarafından tehdit edilmiş; arkadaşımız duruşmada uğradığı saldırıyı anlattığında, heyetin, avukatların ve duruşmaya gelen izleyicilerin gözleri önünde arkadaşımıza fütursuzca saldırmış, işkenceler mahkeme koridorlarında artınırlarak devam etmiş ve geri dönüşte ring aracında dört saat boyunca "ben, doğuda görev yaptım, çok kelle kopardım" diyerek faşist karekterini yansıtan üst çavuş A. Banş Akzeybek ve askerler tarafından arkadaşımız işkencelere maruz kalmıştır.

26.08.2010 tarihinde, duruşma için İstanbul-Beşiktaş ACM'ye götürülen arkadaşlarımız, duruşma biüpti hapishaneye geri getirilmek üzere ring aracına bindirilirken, arkadaşımız Öner Aşık, dışarıda bekleyen ailesine; "kendinize iyi bakın, biz iyiyiz" diye sesleniyor. Bunun üzerine yine malum faşist üst çavuş tarafından saldırıya uğruyor, parmağı ring aracının kapısına sıkıştırıyor ve kolları arkadan kelepçelenen arkadaşımız yolculuk byunca saldırıya uğruyor.

Öner Aşık'la birlikte duruşmaya götürülen; Muhittin Çeter, Metin Arslan, ve Deniz Yaşar isimli arkadaşlarımızda, işkenceye karşı çıktıkları için malum faşist üstçavuş tarafından yönlendirilen askerlerce tartaklanıyor.

16.09.2010 tarihinde, tedavi amaçlı Edirne Devlet Hastanesi'ne götürülmek üze-

re, hücrelerinden alınıp tüm aramalar-dan geçirilen Murat Özdağlı, Tekin Beyhan, Ahmet Türk ve M. Ali Polat isimli arkadaşlarımız, asker araması da yapıldıktan sonra, insanlık suçuyla sicilî kabanık faşist üst çavuş A. Banş Akzeybek, şimdiye kadar bu hapishanelerde rastlamadığımız, 12 Eylül Cuntasının arama yöntemiyle arkadaşlarımızın ağzlarının içini aramaya yeltenmiş. Onur kırmaya dönük bu uygulamayı kabul etmeyen arkadaşlarımız hücrelerine geri gönderilerek tedavi hakları gasp edilmiştir.

Bütün bu saldırı / işkencelere maruz kalan arkadaşlarımızın bedenlerinde oluşan tahribatlar ve yaralar, Edirne Devlet Hastanesi'nin ve Edirne F Tipi Hapishanesi revir kayıtlarında mevcuttur. Varlığını, "iç ve dış mihraklar" üzerine kurup ezilenleri bu manipülatif söylemlerle sisteme yedekleyerek koruyan türk devleti, söz konusu, bu coğrafyanın entellektüelleri, aydınları, demokratları, devrimcileri ve sosyalistleri oldu mu, peşin ön kabullerle ve delil aramaksızın, göstermelik yargılamalarla onlarca yıl ceza veriliyor.

Oysa faşist üst çavuş A. Banş Akzeybek'in gerçekleştirdiği işkenceler, ayan beyan ortada olmasına, işkenceler sonucu arkadaşlarımızın bedenlerinde oluşan tahribatların ve yaraların raporları karar verilip red ediliyorsa; işkencenin bir devlet politikası olarak yürütüldüğü ve işkencecilerin devlet tarafından korunduğunu söylemek abartı olmayacaktır.

Edirne F Tipi Hapishanesinde (ve diğer hapishanelerde) işkenceler sonucu ölümlerin ciddi ve yarananmaların oluşmaması için, aklımız sonradan başımıza gelmeden ve henüz vakit varken, duyarlı aydın ve kurumlarımızın, insanlık suçu işkenceye karşı olan herkesin, hapishanelerde yaşanan işkencelere duyarlı olma çağrıyoruz.

Ceylan Önkol'un ölümünün sorumluları halen serbest

Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Şenlik Köyü Xambas mezarısında hayvan otlatmaya giden Ceylan Önkol Tabantepe Karakolu'ndan atılan patlayıcı madde ile hayatını kaybetmişti.

Kamuoyunda tepki ile karşılanan Önkol'un ölümüne ilişkin Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı'nın başlatmış olduğu soruşturma kapsamında, sadece patlamanın hangi koşullarda gerçekleşmiş olabileceğine dair iki polise hazırlanan ekpertiz raporu dışında herhangi bir çalışma yapılmazken, Önkol ailesinin avukatlarının talepleri görmezden gelindi. "Bilirkişi" polislerinin "Elindeki tahrayı vurmasıyla patlamanın meydana geldiği" iddiasıyla hazırladığı rapora karşı, Adli Tıp Uzmanı Prof. Dr. Ümit Biçer, patlamanın kişinin müdahalesi olmaksızın önünde yerde ya da yere yakın bir yerde meydana geldiği, kişinin eli veya elinde bulunan bir nesneyle müdahalesinin mümkün olmadığını belirtmişti. Ayrıca Ümit Biçer yeni hazırladığı raporda "Önkol tahrâ ile patlayıcıya vurmadı; kendini savunma pozisyonundayken öldü. Jandarma ve polis raporları hatalı" dedi. Adli Tıp Raporu'nda, Ceylan'ın cenazesinde yapılan inceleme ve değerlendirmenin uzman olmayan kişiler tarafından yapıldığı ve usule uygun ölü muayenesi, radyolojik inceleme ve mutlak yapılması gereken otopsinin yapılmadığına dikkat çekilmişti.

Devlet sorumluların üzerine gitmiyor

İHD avukatları "etkin soruşturma yürütülmediği ve soruşturmada dosyasına gizlilik kararı alınmasına" ilişkin AIHM'e ön başvuru yaptığı soruşturmada bir yıldır hiçbir yol katedilmedi. İlgili kişiler hakkında hiçbir işlem yapılmadığını belirten Önkol ailesinin avukatı Serdar Çelebi "Faillerin yargı tarafından korunmaya çalışılması bizi kaygılandırıyor" dedi. Olay sonrası Tabantepe Karakolu'nun olay yerine gitmemesi ve olay sonrası karakolun güvenlik gerekçesiyle olay yerine gitmediği şeklindeki iddiaların araştırılmamasının faillerin korunulduğuun işareti olduğunu belirten Çelebi, ayrıca Tabantepe Karakol Komutanı Jandarma Başçavuş Y.Ş.'nin "yöre halkının her türlü 'terör' olayını istismar ederek devletten tazminat almak için bu tür olayları devlete maletmeye çalıştığı" biçiminde beyanatına karşı suç duyurusunda bulunduklarını ancak hiçbir işlem yapılmadığını belirtti.

Önkol ailesi devletten hesap bekliyor

Önkol ailesi olayın bilinci olarak kapatılmak istediğini hi belirterek, devletin bu tutumunu devam ettirmesi durumunda AIHM'de de mücadelelerine devam edeceklerini ve sonuna kadar bu olayın takipçisi olacaklarını belirttiler.

Tecavüz sanıklarına komik cezalar verildi

Mardin'de 2003 yılında 12 yaşındaki N.Ç.'nin, yüzbaşı, kaymakamlık yazı işleri müdürü, ilköğretim okul müdür yardımcısı ve mahalle muhtarının da aralarında bulunduğu 28 kişinin tecavüzüne uğramasına ilişkin Mardin 1.Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava sonuçlandı.

Kamuoyunda "utanç davası" olarak bilinen ve yedi yıldır süren davada mahkeme heyeti 28 sanığı bir yıl sekiz ay ile dokuz yıl arasında değişen hapis cezalarına çarpırdı. Bazı sanıklara da beraat kararları verildi. Davanın karar duruşmasına, tutuksuz sanıkların sekizi ile mağdur N.Ç.'nin avukatları katıldı.

Adliye çıkışında gazetecilerin sorularını yanıtlayan N.Ç.'nin avukatı Reyhan Yalçındağ, verilen karardan memnun olmadıklarını ve kararı temyiz etme dilekçesi verdiklerini ve 7 gün içerisinde sanıkların temyiz başvurusu yapmamlarını durumunda cezaların uygulanacağını belirtti.

7 yıldır davayı takip ettiklerini belirten Baydemir karar-la ilgili şu açıklamaları yaptı: "Karardan memnun değilim. Çünkü dosya alıkoymak suçundan zaman aşımına uğratıldı. Oysaki biz diyoruz ki bir çocuk 15 yaşının altındaysa böyle bir yönelim için onun rızası söz konusu olamaz. Irza geçmek anlamında da bir çok sanık bakımından ciddi indirimlere gidildi. Bu da bizim mütalaaya karşı verdiğimiz beyanların dışında bir karardı." dedi. Tecavüzün bir insanlık suçu olduğunu belirten Yalçındağ tüm insanlık adına adil bir karar çıkmasını beklediklerini ancak çıkan kararın beklentilerinin dışında bir karar olduğunu ve hukuk mücadelelerini sürdüceklerini belirtti.

Mardin'de 2003 yılında ortaya çıkan tecavüz olayları uzun süre kamuoyunun gündeminden düşmemiştir.

HKO gerillaları doğayı ve insanı yok eden HES tesisini yaktı

DERSİM- HKO gerillaları Dersim Dinar'da daha önceki uyarılarını dikkate almayan HES tesisini yaktı ayrıca HES'in güvenliğini alan askerleri mayın tuzağıyla vurdu. HKO'nun gerçekleştirdiği eylemde Hido elektrik santrali çalışmaz hale gelirken, 4 askerde öldü.

6 Eylül günü akşam 19' sularında Halk Kurtuluş Ordusu'na bağlı bir gerilla birliği devletin Dersim'de yürüttüğü kirli stratejik savaşın bir parçası olan hidroelektrik santralini bastı. Tesisi yakan gerilla birliği tesisi kullanılamaz hale getirdi. Ardından HES'in güvenliğini sağlayan askerlerin geliş güzergahına ise mayın döşedi. Gerilla birliği HES'i kullanılamaz hale getirdikten sonra geri çekilirken özel hareket timleri ile çatışmaya girdi. Yaşanan çatışmada bir uzman çavuş ölürken bir özel ordu askeri de yaralandı. Saat 21:15'de karşılaşmanın yaşandığı yerin üçyüz metre ilerisinde gerillalar tarafından yola döşenmiş tahrir gücü yüksek mayın, alana takviye olarak gönderilen askerlerin geçişi sırasında patlatıldı. Yaşanan patlamada üç asker etkisiz hale getirildi. Mayın patlamasından sonra faşist kolluk güçleri gerillanın hakim olduğu alandan geri adım atarak gece boyu hareketsiz bir şekilde arazide bekledi. Ertesi

gün gerillanın hakim olduğu alana yığınak yapan faşist ordu timleri düzenlediği saldırılarda ise sonuç alamadan geri çekilmek durumunda kaldı.

Kirli savaş stratejisine ortak olmayın

Maoist Komünist Partisi (MKP) Dersim Bölge Komitesi (DBK) ise Dersim'i coğrafi olarak bölüp, doğasını ve kültürünü yok ederek bölgeyi insansızlaştıracak HES ve Baraj projelerinde yer alanları uyardı. MKP Dersim Bölge Komitesi, "HES ve Baraj çalışmalarına devam edilmesi durumda yönelimlerimiz de devam edecektir. Uygulanan siddetin dozajını artıracamız ve olanlardan da yaptığımız uyarılara uymayanlar tamamen sorumlu olacaktır." açıklamasında bulundu. MKP Dersim Bölge Komitesi, doğayı ve kültürü yok eden devletin kirli savaş stratejisinin bir parçası olan HES ve Baraj inşaatlarında halk evlatlarının çalışmamasını istedi. Dersim Bölge Komitesi tarafından yapılan açıklamada şunlara değinildi:

Dinar Deresi'nde Faaliyet Gösteren HES'e Uyarımızdır

Bilindiği gibi geçtiğimiz sene gerilla güçlerimizce inşaat halindeki HES'in şantiyesi-

ne girilerek, 5 iş aracını kullanılamaz hale getirerek uyardığımız HES'in sahibi ana şirketi ve taşeronu birkez daha uyarıyoruz! Dersim'den, Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan defolun! HES ve Baraj çalışmalarına devam edilmesi durumunda yönelimlerimiz de devam edecektir. Uygulanan şiddetin dozajını artıracamız ve olanlardan da yaptığımız uyarılara uymayanlar tamamen sorumlu olacaktır.

Dinar HES'de Çalışan İşçiler:

Dersim halkının yoğun olarak karşı çıktığı ve Dersim'in coğrafi olarak bölünmesine hizmet eden baraj projelerinin bir parçası olan HES projelerinde çalışılmamalıdır. Kendi halkınıza ihanet etmeyin. Sizin alacağınız maaş bütün halkın doğasından, yurdundan zerre kadar önemli değildir.

Halkımıza

Partimiz Maoist Komünist Partisi önderliğinde savaş yürüten gerilla güçlerimiz Dersim alanında yapılacak bütün baraj ve siyanürlü altın arama çalışmalarına gücü ve olanakları oranında yönelecektir. Dersim halkı da barajlara karşı tepkisini güçlü olarak göstermelidir. Ve baraj inşaatlarında işçi olarak hiç kimse çalışmamalıdır.

Kendi ellerinizle Dersim'in doğasını, kültürünü kısacası Dersim'i yok etmeyin.

Kemer Bel'de Yapılacak Baraja İlişkin

Munzur Vadisi Kemer Bel'de yapılacak olan barajın ana şirketi ve barajın yapımını üstlenecek olan taşeron firmaları uyarıyoruz. Baraj çalışmaları başlaması ile birlikte hedefimiz olacaksınız. Kirli ellerinizi, Dersim'den ve gelecek nesillerin doğası üzerinden çekin. Kirli savaş stratejilerinin hayata uygulamayı olmayın. Toplumun doğasını tahrir edip kirli savaş stratejilerinin maşası olursanız sizi de düşman saflarının bir parçası olarak göreceğiz!

MKP/HKO daha öncede uyarılmıştı

MKP daha önce emperyalist şirketlere bölgedeki baraj ve hidroelektrik santrallerinin yapımını durdurma uyarısında bulunmuş ve ardından HKO gerillaları şantiyeyi basıp iş araçlarını yakmıştı. Ancak söz konusu emperyalist özel şirket baraj şantiyesini kapatmak bir yana, Türk askerinin bekçiliğine güvenerek gerilla güçlerinin devrimci eylem ve uyarısı şahsında bölge halkının iradesini tanımayıp çalışmalarını yoğunlaştırarak devam ettirmişti.

Dersim halkı sondaj çalışmalarını durdurdu

DERSİM-Devletin Dersim'e yönelik yürüttüğü baskı ve tecrit siyasetinin bir ürünü olan baraj yapımlarına karşı Dersim halkının sabrı kalmadı. Dersim'de Kemer Bel mevkiiinde gizlice yürütülen Baraj çalışmalarını basan halk, şirkete ait sondaj malzemelerini yakarak çalışmalarını durdurdu. Dersim'de halkın baraj yapımlarına karşı tepkisine aldınış etmeyen devlet, yürüttüğü kirli savaş stratejisinin bir parçası olan barajların yapımına devam edilmesi için bütün kuvvetleri seferber ederek, bölgede baraj çalışmalarının sürdürülmesini sağlıyor. Bu kirli siyaset karşısında Dersim halkı ise artık basın açıklaması tarzındaki uyan eylemlerini fiili müdahale eylemlerine dönüştürdü. Dersim'de yeni baraj çalışmaları gizlice başladığının duyulması üzerine, bir araya gelen halk çalışmaların yapıldığı alanı basarak çalışmalarını durdurdu.

Gizli baraj çalışmalarının haber verilmesinin ardından Seyit Rıza Par-

kı'nda bir araya gelen devrimci demokratik kurumlar, Dersim halkına çalışmalarını durdurması için sesli ajitasyon yaptı. Aralarında DHF üyelerinde bulunduğu Dersim halkı kısa sürede bir araya gelerek araçlarla sondaj çalışmasının yapıldığı Kemer Bel'e doğru harekete geçti. Kemer Bel'de sondaj çalışması yapılan yere gelindiğinde ise kolluk kuvvetlerinin yoğun yığınağı göze çarptı. Askeri zırhlı araç eşliğinde çalışmanın yapıldığı bölgeyi ve etrafını çeviren hakim tepeleri kontrol altına alan kolluk kuvvetleri, sondaj çalışmasının olası eylemler karşısında durmaması için büyük çaba sarf ettiği görüldü. Çalışmanın yapıldığı alana gelen halk ise, askerlerin oluşturduğu baskı görüntüsüne aldınış etmeden sondaj çalışmasının yapıldığı yeri basarak, iş makinelerine el koydu.

'Sabrımız sınanamamalıdır'

Eylem sırasında Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin bir açıklama ya-

parak, barajı yapan şirketi ve inşaat- ta çalışacak kişileri uyardı. Şahin, "Daha fazla bizim sabrımız sınanamamalıdır. Bundan sonra hiçbir biçimde burada mühendis ile işçisi ile emekçisi ile buraya çalışmaya gelen hiç kimseye acınmayacaktır. Çünkü biz bundan sonra bu kadar sabırlı olmayacağız" dedi.

Halkın çalışmanın sürdüğü yerde kararlı eylemi karşısında geri çekilen kolluk kuvvetleri barajı yapan şirketin yöneticilerini zırhlı araca bindirerek koruma altına aldı. Durumu fark eden Dersim halkı, "Dersim de baraj istemiyoruz", "Baraj yapma boşuna, yıkacağız başına", "Munzur özgür olacak" sloganları eşliğinde şirkete ait aracın üzerindeki malzemeleri atarak yaktı.

Dost kurumları aldıkları kararların altını boşaltıyor!

Eylemde ise yine bazı kurumların verdikleri sözden geri dönmeye çalıştığı gözlemlendi. Dersim'de yakla-

şık bir hafta önce yapılan basın açıklamasında bundan sonraki süreçte Munzur vadisi üzerinde çalışma yürütenlere karşı "tepkimiz sert olacak" kurumların ne yazık ki gelinen bu aşamada yine olayı "tatlıya bağlama" çabası içerisinde tavrı takındığı gözlemlendi. Bazı kurumlar eylemde yine "bir daha" gelirlerse gerekeni yapanz şeklinde tutum takınarak halkın "artık yeter" tutumunu pasifize etmeye çalıştı. Fakat devrimci kurumların bu durumun kullanılamaz olduğunu şirket yetkililerinin bir daha ki sefere kolluk kuvvetleri eşliğinde daha güçlü geleceklerini belirterek, şirkete ait malzemeyi etkisiz hale getirilmesi önerisini yineledi. Yapılan tartışmalarda Dersim halkının eylemdeki etksi öne çıkmasıyla beraber, bütün kurumlar hem fikir olarak sondaj aracının üzerinde bulunan hortumlar aşağı indirilerek kullanılmaz hale getirdi. Daha sonra sondaj aracı kolluk kuvvetleri eşliğinde olay yerini terk etmesiyle eylem sona erdi.

Dersim'de yeni yasaklar başladı

Gerillaya karşı yok etme operasyonu başlatan Genelkurmay Başkanlığı, Dersim'de 5 ayrı bölgeyi "geçici güvenlik bölgesi" ilan ederek, 17 Eylül-17 Aralık 2010 tarihleri arasında halkın girişine yasakladı. Yasak bölgeler Dersim, Pülümür ve Ovacık üçgenindeki Kadısırtı Mevkii, Pülümür ile Nazimiye ilçesi arasındaki Dokuzkaya Vadisi ve çevresi, Ovacık, Hozat, Çemişgezek ilçeleri arasındaki Aliboğazı Vadisi ve çevresi,

Tunceli merkeze bağlı Kutuderesi Vadisi ve çevresi, Tunceli- Erzincan sınırını oluşturan Mercan ve Munzur dağları. **Ormanlık alan ateşe verildi!** Bu arada operasyonlara devam eden Türk ordusu gittiği her yeri yakıyor. Ovacık ilçesinin ormanlık alanını hemen her gün yakan askerler Hozat ilçesine bağlı Kinzir ormanlarını da ateşe verdi. yangının günlerce sürdüğü öğrenildi.

Asker emretti, savcı talimat verdi, polis gözaltına aldı

DERSİM/ HOZAT- Hozat Mo- haç İlköğretim Okulu'na ders saatinde üniformalı ve silahlı bir şekilde okula girmek isteyen İlçe Merkez Komutanına "Velilerin sınıfların olduğu bölüme çıkması yasak" diyerek engellemeye çalışan Okul Müdürü Yaşar Yancı, komutanın tehditlerine maruz kaldı.

Techizatlı bir şekilde okula giren Komutan "Sen kimsin beni engellemeye çalışıyorsun, ben istediğim yere girerim." şeklinde çıkıştığı Müdür Yancı'ya tehditler savurarak, baskı altına almaya çalıştı. Yaşanılan tartışmalardan sonra rütbeli asker telefonla savcılığı arayarak müdür hakkında işlem yapılması için talimat verdi. Talimatın ardından Savcılık kararıyla okula gelen polis memurları tarafından Müdür Yancı okuldan gözaltına alınıp Emniyet'e götürüldü.

Tehditler karakolda da devam etti

Müdür Yancı Emniyet'e götürüldüğünde burada da tehditkar komutanın da aralarında bulunduğu polisler

tarafından kötü muameleye maruz kaldı.

Hakaret dolu sözler söylene- rek hukuksuz bir şekilde kemeri ve ayakkabı bağları çıkartılarak nezarete atılmak istenen Müdür Yancı daha sonra savcılığa çıkartıldı.

Yaklaşık 5 saat gözaltında tutulan Yancı ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı. Yaşanan olaydan sonra Salı günü İl ve İlçe Eğitim-Sen temsilcileri, il meclis üyesi ve DHF temsilcileri tarafından Müdür Yancı'ya destek ziyaretinde bulunuldu. Yaşanan olayla ilgili Müdür Yancı'dan bilgi alan sendika ve demokratik kitle örgütü temsilcileri jandarma ve polislin keyfi tutumlarını protesto ederek, bölgede bu tür olayların sıkça yaşandığını aktardılar. Devletin görevlendirdiği asker ve polislin bölge halkı üzerinde estirdiği baskı, zulüm ve çeşitli sindirme politikalarına savcılarında dört koldan iştirak ettiğini belirten temsilciler, olayın takipçisi olacaklarını dile getirdiler.